

"YAŞAMAK İSTİYORUZ!"

Son günlerde gerçekleştirilen bütün kadın eylemlerinde Emine Bulut'un "Ölmek İstemiyorum" şiarı öne çıkıyor. Evet kadınlar artık "ölmek istemiyor!", "Yaşamak İstiyor!"

18 Ağustos'ta çocuğunun gözleri önünde eski eşi tarafından öldürülen Emine Bulut kadın cinayetlerinin ne ilki ne de sonuncusu... Bu çürümüş, kokuşmuş, yozlaşmış sömürü sistemi varlığını sürdürdüğü müddetçe kadın cinayetleri, tacizler, tecavüzler, kadına şiddet son bulmayacak, daha da artarak devam edecek...

Tarihler boyu "cadı" diye yakıldık, "vurun kahpeye" diye linç edildik... Töre kurbanyıdık bazen, bazen namus cinayeti... Diri diri mezara gömüldük bazen de kadınız diye.... Ve hep öldürüldük... Varlığımız yok edilmeye çalışıldı.

Dinci-gerici zihniyet, katili korurcasına, ikiyüzlüce, kadının ölümünde bile kadını suçlayacak bir yön bulmaya çalışıyor. "Adamı çileden çıkarmıştır", "mutlaka kendini öldürtecek bir şey yapmıştır" gibi kadını suçlayarak kafa karışıklığı yaratmaya çalışıyor. Cinayet kurbanı kadının sadece kendisine dayatılanlara hayır deme haklılığını bile kabuk edemiyor. Kadın cinayetlerine, tacizlere, tecavüzlere öfke duyarak sokağa çıkan kitlelerin artışı istemiyor.

... Devamı 7. Sayfada

MÜCADELE BİRLİĞİ GAZETESİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

4 - 18 Eylül 2019 / S 82 / 2 TL

Kürt halkını aşağılamanın bir ifadesi olarak, onun iradesini asla tanımayacaklarının ilanı olarak Amed, Mardin ve Van büyükşehir belediye başkanları, 19 Ağustos sabahı görevden alındı, yerlerine kötü ünlü kayyumlar atandı. Henüz sabır taşı çatlamasa da, bugüne kadar biriken çok yönlü öfkenin kısmi patlamasına vesile oldu bu faşist saldırı. Protesto gösterileri yayıldı. Sokaklar hareketlendi, gençler polisle kapıştı. Geniş kampanyalar örgütlendi.

Tüm bunların yanında parlamentarizm batağında debelenen HDP ve küçük burjuva sosyalizmi tarafından "23 Haziran ruhu" göreve çağrıldı, CHP'ye mavi boncuklar dağıtıldı ama... Kılıçdaroğlu basının karşısına çıkarak "protesto gösterilerini doğru bulmuyoruz" açıklaması yaptı!

Bir "aldatılmışlık hissi" tüm benliğini kaplarken Kürt halkının, HDP ve küçük burjuva sosyalizmi uzlaşma çabalarını son raddeye çıkararak CHP'yi "zorlamaya" başladı! İmamoglu "Batman'a düğüne giderken" Amed'e uğrayıverdi! Tabii Atatürk portresini de hediye etmeyi ihmal etmeden! Kayyumlara karşı açıklama yaptı, 23 Haziran'ı hatırlattı. "İşte demokrasi ittifakının fotoğrafı, nihayet!" diye servis edildi fotoğraflar. CHP İstanbul örgütü HDP'lilerle birlikte Taksim'de 1 Eylül bildirimleri dağıttı. Kılıçdaroğlu "Kürtçe eğitim açılımı" yaparken, CHP Gençlik Kolları Başkanı "kayyumu kabul etmiyoruz" dedi. Nihayet "demokrasi ittifakı" şekilleniyordu işte! Ve şimdi etekleri zil çalarak umutla haykırıyor küçük burjuva sosyalizmi: "CHP'de on yıllardır gelişmekte olan bir iç dinamik artık partiyi bir paradigma değişiminin eşiğine getirdi!"

"İç dinamiğin" CHP'yi bir yere getirdiği falan yok,

ama sürecin sizi bir yerlere getirdiği muhakkak! "Demokrasi ittifakı" yolunda ulaştığımız nokta, **teknelci sermayenin siyasal temsilcilerinin hemen yanındır artık!** Sermayenin "ölümü gösterip sıtmaya razı etme" stratejisi o kadar işe yaramış ki üzerinizde, CHP eliyle toplumsal hareketin çevrelenmesini kendi politikanızın başarısı olarak görüyor ve gösteriyorsunuz!

Bu cepheden yapılan neredeyse her açıklama "tarihi günlerden geçiyoruz" diye başlıyor. Saldırının hedefinin emekçi halklar olduğu ısrarla ve doğru bir şekilde vurgulanıyor. "Kürtler aleviler kadınlar gençler emekçiler işçiler, işsizler, memurlar toplumun tüm ezilen kesimleri" mücadeleye, direnişe, kavgaya çağrılıyor. Sonra da "CHP'nin tarihsel misyonunu üstlenmesi" ve "demokrasi mücadelesinin başına geçmesi" isteniyor! Tarihle, akılla, gerçeklerle alay eden bir "muhalefet aklı" var küçük burjuva sosyalizmde! Attığı tüm adımlar "toplumun tüm ezilen kesimleri"ni CHP'nin kuyruğuna takmaya çalışmaktan ibaret!

Bulduğunuz yer ve yürüdüğünüz yol tüm bir geleceğinizi belirler. Kafalarını oy sandıklarına kilitledikleri günden beri gerçek güç ilişkilerinin bambaşka bir yerde yattığını göremez oldular. Bildirilerinde "bu iktidarın zerre kadar demokratik meşruiyeti kalmamıştır" diyorlar, ama bunun gereklerini göğüslemek yerine CHP'nin kuyruğunda "demokrasi mücadelesi" öneriyor, CHP'yi Kürt halkı ve emekçiler nezdinde muteber kılmaya çalışıyorlar. Şu anda işçi sınıfının ve emekçi halkların önündeki en büyük tuzaklardan biri budur! Küçük burjuva sosyalizmi emekçileri adım adım pusudaki düşmana sürüklemeye çalışıyor. Sermaye dünyası ellerini ovuşturarak avının tuzağa düşmesini bekliyor. Ama çabaları ve umutları boşuna!

PUSUDAKİ DÜŞMAN!

FARC HATASINI FARKETTİ

Gazetemizin okuyucuları hatırlayacaklardır; bundan 2 yıl önce, 7 Eylül 2017'de yayınlanan bir köşe yazısında FARC'ın o zamanki Kolombiya devlet başkanı Santos ile 25 Ağustos 2016'da yaptığı "Barış Anlaşması"nı eleştirmiş ve "Ne Yaptın FARC?" demiştik.

Böyle demiştik çünkü "görünen köy kılavuz istemiyor"du. Her şey ayan beyan ortada idi. Anlaşmaya Küba ve Venezuela'nın aracılık etmiş olması bile, sonu önceden belli olan bu anlaşma sürecini eleştirmemize mani olmamıştı.

4

KARTAL MEYDANI'NDA BARIŞ GÜNÜ MİTINGİ

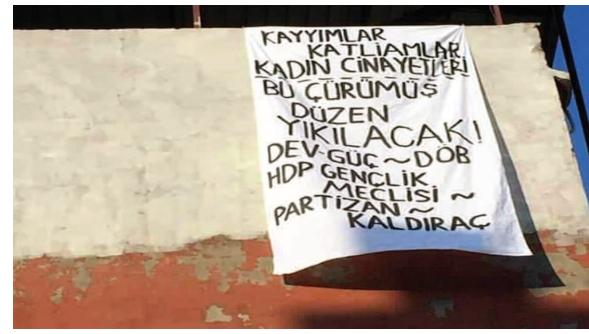
1 Eylül Dünya Barış Günü'nde Kartal Meydanı'nda miting düzenlendi.

Mitinge Kürt halkı "Savaşa Karşı Barış, Kayyuma Karşı Dayanışma", "Savaşa Karşı Barış, Kayyuma Karşı Halk İradesi" şiarıyla, DİSK, KESK, TMMOB, TTB ise "Savaşa Karşı Barış Kayyumlara Karşı Halk İradesi" şiarıyla katıldı.

Marmaray Kartal çıkışında, Ahmet Şimşek Koleji önünde toplanan kitle burada kortejlerini oluşturarak yürüyüşle Kartal Meydanı'na geldi.

5

"BU ÇÜRÜMÜŞ DÜZEN YIKILACAK"

Antakya'da Devrimci Öğrenci Birliği, Dev-Güç, Partizan, HDP Gençlik Meclisi, Kaldıraç, Armutlu Mahallesinde kayyumlara, kadın cinayetlerine, doğa katliamlarına, savaşa karşı ortak pankart olarak "Kayyımlar-Katliamlar-Kadın Cinayetleri - Bu Çürümüş Düzen Yıkılacak" yazaran pankart asılarak sistem protesto edildi.

Yaşasın Devrimci Dayanışma!

Yaşasın Halkların Mücadele Birliği

3

>>Editör...

İDLİB'TE YOLUN SONUNA DOĞRU

İdlib, Türkiye'nin ve taşeronluğunu yaptığı emperyalistlerin Suriye'ye ilişkin politikalarının sembolü haline geldiği için, şimdi tüm gözlerin çevrildiği yer durumunda. Son bir kaç haftada peş peşe ortaya çıkan önemli gelişmeler, Suriye'nin bu kentini Ortadoğu'nun, hatta dünyanın gündeminde baş sıraya oturttu.

Yakın zamana kadar İdlib, emperyalistler ve onlar adına hareket eden Türkiye için, Suriye'nin dokunamayacağı bir kentti. Suriye ordusunun iki yıl önce bu şehri ele geçirme girişimi ABD-İngiltere-Fransa üçlüsünün Suriye üzerine yağdırdığı füzele engellenmişti.

3

Proletaryanın Devrimci Sınıf Çizgisi Ve Küçük Burjuva Muhalefet

C.Dağlı

2

Heyetler, Tamponlar Ve Kuşaklar Ve Bir Yaz Gecesi Rüyası

Umut Çakır

4

Sürdürülemez Yüksek Gerilim

Sinan Kaleli

5

Gericiliğe Ve Devrime Dair: "Yaşamak İstiyorum"

Sibel Deniz

7

Vüz Yıldır Açık Olan Bu Vol Kapatılamaz

Kenan Kızıl

10

PROLETARYANIN DEVRİMCİ SINIF ÇİZGİSİ VE KÜÇÜK BURJUVA MUHALEFETİN UZLAŞMACI ÇİZGİSİ

C. DAĞLI

BAŞYAZI

Küçük burjuvazi, özel mülkiyete dayandığı için, toplumsal doğası gereği, burjuvaziye, büyük mülkiyete karşı bağımsız bir tavır geliştiremez. Küçük burjuva siyaset, küçük burjuva muhalefet de, küçük mülk sahiplerinin sınıfsal yapısından hareket ettiği içindir ki, burjuva güçler karşısında bağımsız bir politik çizgi izleyemiyor. Küçük burjuva muhalefet, küçük burjuva sosyalistlerinde de oluşsa, izlenen siyasetin küçük burjuva karakteri değişmiyor. İzlenen siyaset uzlaşma siyasetidir.

Küçük mülk sahipleri çıkarlarının kapitalist özel mülkiyet düzeninde olduğunu söylese de, işler yolunda gittiği zaman, küçük burjuva sosyalistlerinde de oluşsa, izlenen siyasetin küçük burjuva karakteri değişmiyor. İzlenen siyaset uzlaşma siyasetidir.

Küçük burjuva devrimciliği Türkiye ve Kürdistan'da, son elli yılın ilk on yılını kapsar esas olarak. Diğer zamanlardaysa politik çizgisi özsel olarak uzlaşmadır. Devrimci mücadeleyi uzun süreli olarak götürmediği için, burjuvazinin kabul edebileceği çerçevede siyaset yapmayı esas çizgi durumuna getirdi. Seçimlerde de diğer zamanlarda burjuva muhalefetin ardına takılmak, onların ilerde yaratacağı ortamda daha rahat siyaset yapma hayallerinden ileri geliyor.

Tamamen uzlaşmacı, reformist bir çizgi izleyen bu çevreler, devrimci kitleleri, burjuva partilerinin destekçisi durumuna getirmek için son derece iğrenç

yöntemlere başvuruyorlar. Somutlamak gerekirse, burjuva muhalefetin, burjuva niteliğini emekçilerin gözünde gizlemek için, onu burjuva muhalefet değil, yalnızca "Muhalefet Bloku" olarak tanımlıyorlar. Siz burjuva muhalefetin adını değiştirdiniz diye, onun burjuva niteliği değişmiyor ki. Bu, sizin gerçeği saklamak için ne kadar alçaldığınızı gösteriyor o kadar.

Kitleleri aldatmak, dolandırmak ve oyalamak için söyledikleri bununla sınırlı değil. Burjuva cumhuriyetini ve onun arkasında duran burjuva çıkarlarını emekçilere kabul ettirmek için, ne cambazlıklara, demagojilere, kurnazlıklara başvuruyorlar. Burjuva cumhuriyetin burjuva içeriğini gözlerden saklayarak, ona sadece "cumhuriyet" demeyi tercih ediyorlar. Hem de tüm niteliği sonuna kadar açığa çıkmış, neredeyse yüz yıllık bir tarihi geçirdikten sonra. Burjuva Cumhuriyet, burjuva toplumun politik biçimidir. Biçimi belirleyen onun burjuva içeriğidir. Reformist çevreler, tam da bu burjuva, sömürücü, baskıcı içeriğin üstünü örtmeye çalışıyorlar. Böylece işçilerin, emekçilerin toplumsal kurtuluş kavgasına karşı, burjuvazinin yanında saf tutmuş oluyorlar. Bu tam bir burjuva uşaklığı politikasıdır.

Reformistler ve oportünistler, cumhuriyetin gerici-burjuva niteliğini gözlerden kaçırmakla kalmıyorlar, CHP'nin de gerici burjuva karakterinin üstünden atlıyorlar. Geçmiş bir yana, bugün bütün burjuva partilerin, sınıfsal özü burjuvadır, tekkelci sermayenin partisi olmaktır. İktidardaki partinin sınıf özüyle, muhalefetteki partilerin sınıf özü ara-

sında bir fark yoktur. Hepsini de, gerici ve zamanını doldurmuş bir sınıfın politik hareketidir. Hepsini de sırayla iktidara geldi. Ve hepsi de burjuva iç savaş hükümeti (iktidardır). 12 Mart'tan bu yana tüm iktidara gelen partiler-koalisyonlar faşist devlete, faşist yasalara dayandı. Hepsini de baskı ve sömürü toplumu sürdürmek için uğraştı. İşçi sınıfına karşı, komünist harekete karşı, hepsi tek bir düzen partisidir; birleşik karşı devrimdir. Bir kimse, her şeyiyle burjuvazinin yanına geçmedikçe, bu gerçeklere gözünü kapayamaz.

Küçük burjuva muhalefet hareketleri, burjuva muhalefeti, CHP'yi destekledikleri için yıpranmaktan, teşhir olmaktan kurtulamazlar. Burjuva muhalefetin kazandığı belediyeler, yöneticilerinin aileleri için bir gelir kaynağı haline gelince, reformistler yaygara koparmaya başladı; "Bu, bize ihanettir." Kendilerini o kadar, burjuva güçlerle yakın görüyorlar ki, onların kendilerine bu kötülüğü yaptığını söylüyorlar. Tabi asıl niyetleri burjuva muhalefeti iktidara taşımak olduğu için, o zamana kadar bir kazanım olmasını istemiyorlar. Bunun için de burjuva partisine akıl vermekten geri kalmıyorlar. Fakat, sizin akıl vermenize gerek yok. CHP lideri, uygulanması gereken "7 kuralı" açıkladı zaten. Bunların hepsi göstermelik. Günlük ilişkilerde kapitalist toplumun ilkeleri işler. **Özel çıkar elde etmek, kapitalist toplumun ilkesidir.** Dolayısıyla, herkes elde ettiği konumu, özel çıkar elde etmek için kullanır. Siz ne kadar öfkelenirseniz öfkelenin, bu toplum, kendi yaşam ilkesine göre davranır. Ama siz,

öylesine burjuvazinin etkisine girmişsiniz ki, içinde yaşadığımız toplumun temel anlayışını bile unuttunuz.

Reformistlerin ve oportünistlerin bazıları geçmişte devrimciyken, bugün burjuva güçlerin basit birer siyasi eklenisi, birer oyuncuğu oldular. Bu iş, proletaryanın devrimci ilkelerinden ödün vermekle başlar. Ödünler, yeni ödünler kapı açar. Burjuva partilerin her attığı adım sert olarak eleştirileceğine, onların peşinde giden kitlelerin bu tavı eleştirileceğine doğru karşılandı, destek verildi. Yani onlarla, geri kitlelerle uzlaşmaya gidildi. Zorunlu olarak, her uzlaşma yeni uzlaşmaları getirdi. Sonunda burjuvaziyle sınıf işbirliği noktasına gelindi.

Burjuva muhalefet güçlerine verilen harareti desteğin amacı, ezilen ve sömürülen kitleleri, burjuvaziye, onun sınıf egemenliğine karşı doğrudan eylemden alıkoymak ve böylelikle burjuvazinin sınıf egemenliğini güvenceye almaktır. Çünkü burjuva egemenliği, burjuva muhalefeti de kapsar. Kaldı ki bugünkü muhalefet, her dönem, muhalefet değildir. Zaman zaman iktidar olmuştur. Dolayısıyla doğru bir tavır almak için, burjuvazinin sınıf egemenliğini ve bu egemenliğin tüm kurum ve araçlarını yıkmayı hedeflemeliyiz. Bunun için de, proletaryanın devrimci sınıf konumundan hareket etmemiz ve proletaryanın bağımsız sınıf politikasını izlememiz gerekiyor.

İşçi sınıfının bağımsız politik çizgisi burjuvaziye karşı ideolojik, siyasi, örgütsel, pratik eylem bütünlüğünü kapsar. Bu kapsamlı yaklaşımı sınıf savaşının canlı pratiğine uygulamamız

gerekiyor. Devrim günün sorunu ve dolayısıyla günün görevi durumundaysa -ki öyledir-, işçi sınıfının bağımsız politik hattı, devrimi pratik olarak örgütleme görevi temelinde yürütülür.

Bağımsız sınıf politikası burjuvazinin bütünlüğüne, mülk sahiplerine karşı izlenmelidir. Bir çok çevrenin yaptığı gibi, yalnızca egemen sınıfın bir kesimine karşı olmakla sınırlanmaz. Proletaryanın bağımsız çizgisi, sadece siyasi iktidara karşı değil, burjuva muhalefete karşı da izlenmelidir. Hatta bugünün somutunda esas mesele, burjuva muhalefet karşısında proleter devrimci bağımsız bir hat izlemektir. Çünkü işçileri, emekçi halkı düzende tutmak, burjuvazinin peşine takmak isteyen bu güçlerdir. Muhalefette olmak, onlara aldatıcı "demokrat" görünümü kazandırıyor. Kitleleri devrimci kavgadan uzaklaştırmak isteyen burjuva muhalefettir ve küçük burjuva muhalefettir. Siyasi iktidar, faşist politik karakteri, kitlelere karşı saldırgan, katliamcı politikasıyla kendini yeterince teşhir etti. Kitlelerin iktidara karşı savaşmasında bir sorun yok ve savaşıyor. Ama burjuva muhalefet, kitlelerin karşısında aldatıcı bir konumda. Burjuva muhalefetin gerici aldatıcı konumu teşhir edilmelidir.

Toplumsal sınıf konumu gereği, burjuvazinin bütününe karşı, proleter sınıf, bağımsız sınıf politikası izleyebilir. Devrimci sınıf her koşulda kendi görüşleri, kendi programı doğrultusunda davranmalıdır. Her yerde, her zaman kendi hedeflerini hayata geçirmek için savaşmalıdır.

Ali Rabuş Ölümsüzlüğe Uğurlandı

Uzunca bir süredir yakalandığı kanser hastalığıyla mücadele eden Ali Rabuş yoldaş, 26 Ağustos'ta hayata gözlerini yumdu. Tüm mücadele yaşamında olduğu gibi kanserle mücadelesinde de dirayetli, sabırlı, kendinden çok başkalarını düşünen bir yoldaş Ali Rabuş. Son anına kadar sosyalizm mücadelesine bağlı kaldı; aklında hep kavgası ve yoldaşları oldu.

Çiftçi bir ailenin çocuğu olarak 1957 yılında

Adıyaman'ın Besni ilçesinde dünyaya gelen Ali yoldaş, çocukluğunda ailesinin yanında tarım işlerinde çalıştı. Ürettiği herşeyi çevresindeki insanlarla birlikte paylaşmayı, daha çocukluk yıllarında bir alışkanlık haline getirdi. Mütevazî kişiliği, daha bu yıllarda edindiği emekçi özelliklerinden kaynaklandı. Ve bu özelliğini bütün bir yaşamı boyunca korudu. Hem ailesi, arkadaşları, dostları, hem de yoldaşları onu her zaman mütevazî, kendi sorunlarını öne çıkarmayan, hep başkalarını öncelikli olarak düşünen bir insan olarak tanıdı.

Ali Rabuş, 1975 yılında Besni'de genç yaşta Emegün Birliği saflarına katıldı. Mücadelesinde de her zaman sorumluluk bilincine sahip, sabırlı ve olgun bir yoldaş oldu; her zaman elini taşın altına koymaktan çekinmeyen bir yoldaş olarak tanıdı. 12 Eylül'den önce başka bir devrimci örgütte birlikte ortak çıkarılan Birlik Yolu dergisinin Yazı İşleri Müdürlüğü görevini üstlendi. 12 Eylül sonrası aranır duruma düştü; 1981 yılında tutsak edildi. 6 yıl çeşitli cezaevlerinde kaldı; çık-

tıktan sonra da mücadelesine kaldığı yerden devam etti.

Onun için yaşamak, son nefesine kadar emek mücadelesinin içinde olmak demekti. Emekçi bir ailenin emekçi bir çocuğu olarak safını emeğin kurtuluşu için mücadele edenlerin safında belirlemişti.

Ali yoldaş, bir komüniste yakışır insani özellikleriyle tüm sevenlerinin, yoldaşlarının gönlünde taht kurmuştu. Evrenin sonsuzluğuna karıştıktan sonra 27 Ağustos'ta toprağa verildiği Cebeci Mezarlığı'na yoldaşlarının elleri üzerinde getirildi. Onu yakından tanıyan yoldaşları konuşmalar yaptılar ve hep onun, emekçi, mütevazî ve "kollektif hayat"tan yana olan özelliklerini vurguladılar.

Bir yoldaşı onun hayatının son anına kadar sigorta bile yaptırmadığını; bunu başkalarının hakkını gaspetmek olarak değerlendirdiğini söyledi. Son zamanlar hastane masraflarının, oluşturulan bir dayanışma ağı ile karşılandığını, Ali yoldaşın bunu bile kabul etmekte zorlandığını aktardı. Tüm yaşamını devrim mücadelesine adanmış Ali yoldaşın yeri geldiğinde hak alma eylemlerinde, yeri geldiğinde faşistlere karşı mücadelede gözükkara bir şekilde en ön saflarda mücadele ettiğini; bütün zorlukları üzerine aldığı, hep emek harcamış olduğunu, bütün övgüleri de yoldaşlarına bıraktığını söyledi.

Mezar başında yapılan anma, hep bir ağızdan atılan "Fabrikalar, Tarlalar, Siyasi İktidar, Her Şey Emegün Olacak" sloganıyla sona erdi.

Turhal'da Linç Girişimi

Herkesin gözlerinin Diyarbakır, Van ve Mardin belediyelerine kayyum atanmasında, kararın verildiği gece aynı saatlerde Tokat Turhal'da Kürtlerin işyerlerinde linç ve yağma yaşıyordu.

Olayın başlangıcı ile ilgili çeşitli rivayetler var.

HDP'li vekil Ali Kenanoğlu, aynı gece yaşanan olaylara ilişkin, "Acil... Turhal'da saldırı ve linç girişimi! Menderes cad. üzerinde bulunan Ayrı ve Muşlu kimi Kürt yurttaşların dükkanlarına yönelik saldırı ve linç girişimi yapılıyor. Dükkan içerisinde mahsur kalanlar var" derken, "Kavga kişisel, ticari nedelerle başlamış ancak başka bir boyut almış durumda.

Acil tedbir alınması gerekiyor" sözlerini sosyal medyada paylaştıktan sonra tam bir sosyal linçe karşılaştı. Daha çok "siz başlattınız", "provokasyon yapmayın" ve "sesinizi çıkarmayın, bedelini ödersiniz" benzeri saldırılar sürdü gitti. Turhal Kaymakamı Ahmet Süheyl Üçer, "iki grup arasında çıkan bıçaklı kavganın toplumsal bir olaya dönüşmesi sonucu 3 kişinin yaralandığını, 7 işyerinde zarar meydana geldiğini, herkesin güvenliği için evlerine dönmelerini istediklerini" açıkladı.

Mücadele Birliği okurumuz olayları şöyle anlatıyor: "Burası kozmopolit bir yer. Alevi kesimler var, eskiden gelmiş Kürtler var ve yeni yerleşen Kürtler var; ama faşistler de örgütlü. Kavga birden patlak verdi. Bir anda beş yüz kadar kişi toplanıp Kürtlerin dükkanlarının camılarını kırmağa başladılar. Etrafta insanlar toplanmıştı. Polis toplanan insanları dağıtmaya çalışırken 'bizimle niye uğraşıyorsunuz, onlarla uğraşın, oraya bakın' diyenlerin tepkileriyle karşılaştı. Taşlanan, camları kırılan dükkanlarda mahsur kalanlar olduğunu duyduk. Müdahale etmek istedik ama polislin tek derdi bize engel olma. Arabalar devrildi, dükkanlar dağıldı ve bu saatlerde sürdü. En son özel hareket geldi. Zaten dağıtılmış olan yeri ablukaya aldı ve çevrede toplananları dağıttı."

3 kişinin bıçakla yaralandığı haberi geldi. Üçü de

Kürt aileden. Alevi kökenli insanların yoğun olarak yaşadığı yerde Alevi demeklerinden bazıları olayları kınadı.

Olayın üzeri "provoket etmeyin, alacak verecek davası vb" çığırtkanlığıyla kapatılmış olsa da burada üzerinde durmamız gerekenler var.

Eğer saldırılar Kürtler tarafından yapılmış olsaydı, saldırılarda polislin işi etrafı dağıtmak

değil, onlara saldırmak olurdu. Olayın üstü de öyle kolay kapatılmaz, her yerde haber olurdu. Üstelik ilk bıçaklama olayı dışında gözaltı, tutuklama yok. Kaymakam da "toplumsal olaya dönüştüğünü" itiraf ediyor. Faşistlerin saldırıları sırasındaki resmi görevlilerin tutumunu görüyoruz her adımda. Bu durumda kendi tutumlarıyla ve geçmiş deneyimlerimizle anlıyoruz ki devlet desteğiyle "linç ve yağma" açıklaması doğru!

Bu tür olaylarla karşılaşan devrimci demokratların kesinlikle alanı boşaltmaması, sovenist propogandaya izin vermemesi ve mutlaka haber yapıp yaymak üzere kayıt alması son derece önemli. Aleviler şunu bilmeli ki, onların yaşadığı her saldırıda Kürt halkı üzerine düşeni yaptı. Eğer bugün faşizmin bu tür saldırılarına, örgütlenme çabalarına, ırkçılığı ve dinciliği katliamlara araç yapmalarına göz yumarsak yarın saldırıları daha organize olacaktır.

Devrimci, demokrat, aydın, Alevi yurttaşların faşizmin saldırıları karşısında tüm ayrıştıran tartışmaları bir tarafa bırakıp, birlikte hareket etmeleri hayattır.

Kayyumların atanmasını da, faşizmin yasa tanımaz saldırılarını da seçim öncesinde yurtsever dostlarımızla defalarca konuşmuştuk. Hiçbir kurum ve mevki, faşizmin iktidarında kalıcı değildir. Ancak aynı gece -tesadüf müdür bilinemez- böylesi bir saldırı kayyumların gölgesinde kalamayacak kadar önemli.

Faşizme karşı birleşik mücadele için bütün dik-katlerimizi ve güçlerimizi ortaya koymamız gerekir. Dosta, düşmana karşı.

Editör

İDLİB'TE YOLUN SONUNA DOĞRU

Baş Tarafı 1. Sayfada

Elbette, kambarsız düğün olmazdı; Türkiye bu füze saldırısından önce ortamı gürültüye boğan, emperyalist saldırıya davetiye çıkaran baş aktör durumundaydı.

Rusya-İran ikilisi, Astana Mutabakatı; ardından Soçi anlaşmasıyla Türkiye'yi, önüne bir yem atarak sakinleştirdiler. Türkiye'nin İdlib'te, "askeri gözlem noktaları" oluşturmasına onay verdiler. Kimi darkafalılar, bu anlaşmayı Rusya'nın Suriye'yi "satışa getirdiği"; Türkiye'nin de "eksen değiştirmeye başladığı" biçiminde yorumladılar.

Oysa ne bir satış ne de bir eksen değiştirme sözkonusuydu. Olan biten şundan ibaretti: Türkiye, gerilimi azaltma bahanesiyle İdlib'e girip dinci katil sürülerine her türlü yardımı daha doğrudan ve daha yoğun biçimde ulaştırabileceğini; dahası gerektiğinde doğrudan askeri müdahalede bulunabileceğini hesaplıyordu. Rusya-İran-Suriye üçlüsü ise, zaman geldiğinde "biz Türkiye'yi bir biçimde bu topraklardan atarız" hesabı yapıyorlardı. Türkiye, plan ve amaçları için zaman kazanma; Rusya-İran ikilisi Türkiye'nin elini-kolunu bağlama hesapları içindeydiler.

Aradan bir yıldan fazla zaman geçti. Türkiye, Astana ve Soçi taahhütlerini yerine getirmediğçe zaman kazandığını düşünüyordu; Rusya ve İran ise, Türkiye'ye ek süreler tanıyarak elini-kolunu bağlıyorlardı. Koşullar değişti ve Rusya-Suriye ikilisi ön planda; İran arka planda olmak üzere dinci faşist çeteleri İdlib'ten temizleme operasyonu başlatıldı. Operasyon kesintisiz biçimde değil, Türkiye'nin ha-

vasını alacak biçimde her iki adımda bir "ateşkes molası" verilerek yapıldı.

Yatıştırıcı açıklamalar, görüşmeler, ateşkesler, uzlaşma girişimleri karşısında kafası karışanlar için, Putin'in şu sözleri yeterince aydınlatıcı olmalıydı: "Şu anda birincil görev, Suriye'de geriye kalan terörist yuvalarının, hepsinden önce de İdlib'dekilerin tamamıyla yok edilmesini sağlamak" Şanghay İşbirliği Örgütü (ŞİÖ) toplantısı nedeniyle Haziran ortasında Kırgızistan'ın başkenti Bişkek'e giden Putin, Rusya'nın kararlılığını bu kadar açık ifade ediyordu. Rusya'nın bir şekilde Türkiye ile uzlaşp Suriye'yi satışa getireceğini düşünen darkafalılara, gerçeği görebilmeleri için, daha ne gerekiyor! İdlib öncelikli; hedef tüm dinci faşist katil sürüleri..

Oyalamak, aldatmak, zaman kazanmak için Astana ve Soçi'de verdiği taahhütler, Türkiye'nin elini kolunu bağlayan zincire dönüşmüştü. Bu yılın Nisan ayında itibaren Suriye-Rusya ikilisinin başlattığı operasyonlar, Hama ve İdlib'in önemli bir kısmını dinci faşist katil sürülerinden temizlerken Türkiye, eli-kolu bağlı beklemek zorunda kaldı. Dinci faşist çeteleri desteklemek için yaptığı son bir iki hamle Rus ve Suriye uçaklarının bombardmanı ile kesildi; Türkiye'nin çeteler gönderdiği silah konvoyu, konvoyun en önünde giden aracın nokta atışıyla imhasıyla durduruldu.

Türkiye, bıçağın altındaki koyun gibi, çırpınmaktan, bağırıp çağırılmaktan başka bir şey yapamadı.

Daha alınacak çok yol olsa da yolun ucu görünmüştü. Çeteler, bozgun halinde dağılıyorlardı.

RTE, bu gidişi durdurmak için tekrar "dostum Putin" ipine sarılmayı denedi. "Dostum Putin" önce telefonlara çıkmadı; iş işten geçtikten, Suriye ordusu önemli bir toprak parçasını dinci faşist çetelerden temizledikten ve artık bir mola zamanı geldiğine kanaat getirdikten sonra, "Dostum Putin" RTE'yi yanına çağırdı.

Çağırdı da ne oldu? Putin, RTE'nin eline bir külah dondurma verdi, merdivenle bir savaş uçağının kokpitine çıkardı, "isterseniz bundan size satarız" dedi ve geri gönderdi.

Dinci faşist çeteler, RTE'nin bu Moskova gezisini "satışa gelmek" olarak okudular. "Ümmet, kendisini bir külah dondurmaya satanları unutmayacak"tı. RTE Moskova'dan döndükten bir kaç gün sonra, Türkiye'nin iki sınır kapısı, Bab El Hava ve Atme sınır kapıları, dinci faşist çetelerin kışkırttığı kitle tarafından basıldı. Moskova'ya heybesini pırınçle doldurma umuduyla giden RTE, döndüğünde evindeki bulgurun kurtlanmaya başladığını gördü.

Gösterilerin hemen arkasından ABD, İdlib merkezinde, dinci faşist çeteleri bir toplantı anında bombaladı. Amaç hala müphem olsa da, dinci faşist çetelerin İdlib'ten temizlenecekleri kesin. Çünkü Putin de, RTE ile bu çeteleri temizleme konusunda ek tedbirler alma konusunda anlaşmalarını açıklamıştı. Öyleyse şunu söylemek artık kehanet sayılmaz: İdlib'te dinci faşist çetelerin ipi çekilmiştir, sorun, zamanlamadan ibaret.

Bunlardan hemen çıkarılabilecek anlaşılabilir sonuçlardan birincisi; Türkiye'nin Suriye politikasındaki en önemli dayanağı -dinci faşist çeteler- yı-

kılıyor. İkincisi, Türkiye'ye yol görünmüştür. Türk Dışişleri Bakanı, daha önce hiç yapmadığı "Siyasi çözüm olduğunda askerimizi çekeceğiz" açıklamasıyla bunun ilk sinyalinin verdi. Suriye ordusu Türkiye'ye ait İdlib'teki 9. Gözlem noktasını kuşatarak ve tüm kara bağlantısını keserek askeri bakımdan ne yapmak istediği konusunda işaretini verdi. Türkiye, Rusya'nın güvencesine muhtaç kaldı. Türkiye, İdlib'ten kendiliğinden çekilmez ise, diğer "Gözlem Noktaları" da aynı aynı durumla karşılaşacaklar. Çavuşoğlu'na "askerimizi çekeriz" açıklaması yaptırılan şey işte bu "nahoş" durumdu.

Türkiye, askerlerini İdlib'ten kendi isteği ile çeker mi? Buna "evet" demek için Türkiye'yi hiç tanımıyor olmak lazım. Irak'taki Başika Üssü bir örnektir. Türkiye, zoru görmedikçe bir karış topraktan bile çekilmez. "Siyasi Çözüm" şartını öne sürmesi ve bundan ne kastettiğini muğlak bırakması bundandır.

Ama her şey Türkiye'nin arzusuna bağlı değil; hatta artık hiç bir şey onun arzusuna bağlı değil demek lazım. Tümüyle kuşatılan 9. Gözlem noktası; kuşatılmayı çaresizce bekleyen 10. Gözlem noktası, çözümlü dağılan dinci faşist çeteler, dinci faşist çetelerin yavaş yavaş da olsa Türkiye'ye karşı bir tutum içine giriyor olmaları, ABD'nin bile dinci faşist çetelerin ipini çekmiş olması, ve en önemlisi Rusya ve Suriye'nin çeteleri temizlemekteki kararlılıkları bir tek noktaya işaret ediyor: Türkiye için İdlib'te yolun sonu görünmüştür.

Mesele, zaman meselesidir; başka bir şey değil.

"Emperyalizme, Kapitalizme, Faşizme, Siyonizme ve Gericiliğe Karşı Ortak Mücadeleyi Geliştirelim"

Filistin Halk Kurtuluş Cephesi ve Türkiye Komünist Emek Partisi /Leninist, 23 Ağustos günü yazılı bir açıklama yayımlayarak "Emperyalizme, Kapitalizme, Faşizme, Siyonizme ve Gericiliğe Karşı Ortak Mücadeleyi Geliştirelim" dedi.

Filistin, Kürdistan ve Türkiye emekçi halklarına ve devrimci güçlerine hitaben yapılan açıklamada "Emekçi sınıflar ve ezilen; baskı, sömürü ve kölelik altında tutulan halklar dünyanın her tarafında emperyalizme, kapitalizme, faşizme, siyonizme ve gericiliğe karşı ayaklanıyor, isyan ediyor, özgürlük ve tam kurtuluş için harekete geçiyorlar" denilerek gittikçe yayılan ve şiddetlenen bu mücadele sonucunda dünya genelinde olduğu gibi Ortadoğu'da da devrimci bir durum oluştuğu söylendi.

"Filistin halkı, siyonizme karşı on yıllardır kahramanca bir mücadele yürütüyor. Kürdistan ve Türkiye halkları aynı şekilde, emperyalizme, faşizme ve kapitalizme karşı on yıllardır kesintisiz bir mücadele yürütüyorlar.

Filistin, Kürdistan ve Türkiye devrimci güçlerinin ve halklarının bu kadar uzun süren mücadelelerinde zengin bir deneyim elde edildi. Elde edilen bu deneyim zafere giden yolda bizim dayanağımızdır. Yine aynı süre içinde Filistin, Kürdistan ve Türkiye devrimci güçleri arasında güçlü, uluslararası bir dayanışma ortaya çıkmıştır" denilen açıklamada Filistin devrimci güçleri, 1980'de faşist diktatörlük yıllarında Kürdistan ve Türkiye devrimci hareketine, en zorlu koşullarda her türlü desteği vererek enternasyonal dayanışma elini uzattığı, Türkiye ve Kürdistan devrimcilerinin de, siyonizme karşı savaşta Filistinli yoldaşlarıyla omuz omuza, yan yana savaşırken toprağa düştükleri söylendi, "Güney Lübnan'da Şeyf Kalesinde siyonistlere karşı savaşırken toprağa düşen İmam Ateş, Mustafa Çetiner ve Baalkek'te siyonistlerin bombardmanı sonucu toprağa düşen Teğmen Ali (Cevat Saim Çelen) yoldaşlar; eyleme dayalı enternasyonal dayanışmanın en iyi örnekleri oldular.

Üç ülkenin devrimleri arasındaki enternasyonal dayanışma, Filistin, Kürdistan ve Türkiye devrimcilerinin birbirine karışan kanlarıyla karılmıştır" denildi.

Açıklamada:

"Son yıllarda, emperyalist-siyonist ve bölge gericiliği planları doğrultusunda Suriye'yi faşist çetelerin ele geçirmeleri ve iktidarlarını kurmaları için kanlı bir savaş başlatıldı. Ancak Suriye halkları, büyük bir ortak mücadele örneği vererek emperyalist-siyonist-gericilik planlarının hayata geçirilmesine izin vermediler. Bu ortak mücadele sonucunda

şimdi tüm işgalciler çekilme noktasına gelmişlerdir. Kürt ulusunun tam hak eşitliği temelinde demokratik haklarının tanınması Suriye halklarının emperyalizme-siyonizme-gericiliğe ve işgale karşı ortak mücadelesini güçlendirecektir.

Filistin, Kürdistan ve Türkiye devrimci güçleri bu savaşta faşist çetelere karşı bu planların bozulmasında önemli bir rol oynadılar. Suriye savaşı, üç ülkenin devrimci güçleri arasındaki dayanışmanın önemini bir kez daha ortaya koydu.

Suriye savaşını da kapsayan bu uzun dönemde, mücadelenin araçları, biçimleri, hedefleri konusunda olduğu gibi enternasyonal dayanışma alanında da önemli bir deneyim elde edilmiş oldu. Bu deneyimlerin devrimci güçler tarafından birlikte değerlendirilmesi devrimlerimizi güçlendirecek ve zafere yolunu kısaltacaktır.

Dünyada ve Ortadoğu'da ortaya çıkan devrimci durum bir yerde zafere ulaşacak devrimin zincirleme etki yapmasının da koşullarını yarattı. Artık hiç bir devrimin etkisi gerçekleştiği ülkenin sınırları içinde kalmaz. Aksine, zafere ulaşacak her devrim uluslararası alanda devrimci etkide bulunacak ve başka ülkelerin devrimlerine ivme katacaktır.

Özellikle Ortadoğu'da gerçekleşecek bir devrim yaratacağı devrimci sonuçlar ivedi olarak biraraya gelmemizi ve geleceğe yönelik bir perspektif belirlemeyi, politik ve pratik görevleri birlikte tartışmayı dayatmaktadır" denilerek enternasyonal dayanışma ve savaşının önemine şu şekilde değinildi:

"Enternasyonal dayanışma Filistin, Kürdistan ve Türkiye devriminin zafere ulaşmasının vazgeçilmez koşuludur. Bu nedenle, Parti ve örgütlerimiz bu dayanışmayı ne kadar iyi örgütlerlerse devrimlerimiz de o ölçüde güçlenecek ve zafere daha hızlı ulaşacaktır.

Parti ve Örgütlerimizin bu konuda atacakları hızlı ve pratik adımlar Filistin, Kürdistan ve Türkiye işçi sınıflarının kendi aralarındaki ilişkileri güçlendirecek, her ülkede işçi sınıfının devrim mücadelesinde ağırlığını, öncülüğünü ve çekiciliğini arttıracaktır.

Bu hedefi gerçekleştirmek üç ülkenin devrimi açısından yaşamsal önemdedir. Çünkü, devrimin zafere ulaşması, ezilen ve sömürülen halkların politik özgürlüğü ve tam kurtuluşu gerçekleştirmeleri işçi sınıfının devrimine önderlik etmesine bağlıdır.

Devrimlerimiz arasında enternasyonal dayanışma, tarihteki örneklerde olduğu gibi, somut olarak devrimci eylemler ve devrimci araçlara başvurma temelinde geliştirilecektir".

İki partinin ortak açıklaması: "Yaşasın Ortadoğu Devrimci ve Komünist Güçleri Arasındaki Enternasyonal Dayanışma! Zafere Kadar Devrim!" denilerek sonlandı.

30. Mücadele Yılında Parti Bayrağı Her Yere!

Türkiye Komünist Emek Partisi/Leninist kuruluş yıldönümünde Merkez Komitesi imzasıyla bir açıklama yayımladı. www.leninist.net sitesinde yayımlanan bildiri "Proletaryanın devrimci sınıf partisi, TKEP/Leninist, 30. mücadele yılına Türkiye ve Kürdistan'ın, Ortadoğu'nun devrimci eylemlerle, devrimci olaylarla sarıldığı koşullarda giriyor" sözleriyle başlıyor.

Bildiri "devrimci fırtına tüm yeryüzünü kasıp kavuruyor" diyerek bütün dünyada devrimci durumun olgunlaştığı, emperyalist hegemonyanın sarsıldığı; proletaryanın ve emekçilerin devrimci eylemleri karşısında burjuva iktidarların sallandığı, ayakta durmakta zorlandığı koşullardan geçildiği görüşüne yer verdi.

"İnsanlık tarihi komünizme doğru yol alıyor, önüne çıkan engelleri parçalıyor, dağıtıyor; sonunda ortadan kaldırıyor. Bugün, Latin Amerika'dan Afrika'ya; oradan Asya ve Avrupa'ya uzanan, yayılan devrimci fırtınanın arkasında işte insanlığın komünizme doğru bu durdurulamaz yürüyüşü yatıyor. İnsanlık tarihi, tarih merdiveninin yeni bir basamağına; yeni bir evresine doğru geçişin sancılarını yaşıyor. İnsanlığın bu gün çektiği tarifsiz acılar bu sancılıların acılarıdır.

Mülksüzleştirilenler, kendilerini mülksüzleştirilenleri mülksüzleştirmek için, dünyanın her yerinde ayağa kalkıyor; kalkıyorlar" denilen açıklamada; "Ne var ki tarihin bu durdurulamaz akışının önündeki engeller sömürücülerin, asakların, direnişinden ibaret değil. 70'li yıllarda devrimci bir çizgide kaldıktan sonra, zamanla burjuvaziyle uzlaşma çizgisine geçen ve günümüzde emekçi sınıfları burjuvaziyle uzlaştırmak için ellerinden geleni yapan küçük burjuva politik güçler de bu akışın önünde ciddi birer engeldir. Dahası bu güçler; 'sosyalizm' maskesiyle dolaşarak kitleleri aldatabildikleri, oyalayabildikleri, gerçek düşmanları hakkında yanıltabildikleri için çok daha büyük bir engel oluşturuyorlar.

Proletarya, emekçi sınıflar, mülksüzleştirilenler bu engellerden ancak devrimci komünist bir partinin öncülüğünde kurtulabilirler. Sadece proletaryanın devrimci sınıf konumundan hareket eden, proletaryanın bağımsız sınıf politikasını kararlılıkla sürdüren ve burjuvaziye karşı yaşamın her alanında kararlılıkla mücadele eden bir parti proletarya ve emekçi sınıfları, mülksüzleri nihai zafere taşıyabilir. Ancak böyle bir parti insanlığın komünizme, yeni evreye geçiş sancılarını kalsatılabilir; çekilen acıları azaltabilir. Emperyalizme ve kapitalizme karşı yeni bir dünya için ayağa kalkmaların böyle partilere ihtiyacı var" diyerek devam ediyor.

Türkiye ve Kürdistan'da böyle bir partinin ol-

duğunu ve bu partinin, Türkiye Komünist Emek Partisi/Leninist olduğu söylenen açıklamada "29 mücadele yılını geride bırakarak 30. mücadele yılına giren Partimiz TKEP/Leninist, Deniz Çıkmışlara, Denizlerin başlattığı 71' Devrimci Çıkışına kadar uzanan tarihiyle böyle bir parti olduğunu, sınıf mücadelesi tarihinin her safhasında kanıtlanmıştır.

Partimiz TKEP/Leninist, gücünü, dayandığı bilimsel Marksist-Leninist dünya görüşünden, bilimsel dünya görüşüne dayandığı devrimci ideolojisinden ve Denizlere kadar uzanan mücadele tarihinden alıyor" vurgusu yapıldı.

Partinin 1990 1 Eylül'ünde saflarında bulunan sosyal reformist eğilimden arındığı; sosyal reformist eğilimden kurtulmanın partinin devrimci sınıf partisi karakterini güçlendirdiği; Marksizm-Leninizme dayalı bilimsel dünya görüşünü ve devrimci ideolojisini derinleştirmesinin yolunu açtığı söylenen açıklamada "Partimiz, bu uzun mücadele tarihinde izlediği uzlaşmaz sınıf çizgisiyle, sınıf savaşının her aşamasında izlediği devrimci politikalarla, ortaya attığı sloganlar ve emekçi sınıfların, Türkiye ve Kürdistan halklarının önüne koyduğu devrimci hedeflerle proletaryanın devrimci sınıf partisi olduğunu dosta düşmana kanıtlamıştır" denildi.

Türkiye ve Kürdistan'ın, devrimin güncel bir mesele haline geldiği bir süreçten geçtiği söylenerek "Birleşik devrim günceldir. Her iki ülkenin proletaryası, emekçi sınıfları, yoksulları tekelci kapitalist düzene karşı harekete geçiyor; bu düzene karşı kararlılıkla mücadele ediyorlar. Sosyal reformist güçlerin, partilerin devrimin toplumsal güçlerini düzenle uzlaşma çabaları sonuç vermiyor" denildi.

Açıklama "30. mücadele yılına bu koşullarda giren Partimizin sınıf savaşındaki rolü, şimdi belirleyici bir önem kazanmıştır. Proletarya ve emekçi sınıflar önlerine çıkan bu tarihsel fırsattan ya Partimizin bayrağı etrafında birleşerek faşist devleti, onunla birlikte sömürücü düzeni yıkmak, halkların devrimci iktidarını kurmak için yararlanacaklar ya da bu fırsatı kaçırarak sömürü, baskı ve kölelik altında daha uzun süre yaşamaya devam edecekler" diyerek devam etti ve "Sınıf bilinçli devrimci öncü işçiler, bu koşullardan dolayı, Parti bayrağı altında birleşmek, Parti bayrağını her yere taşımak, Partinin slogan ve hedeflerini sınıfın kitlelerine tanıtmak tarihsel sorumluluğuyla karşı karşıyalar.

Leninist Partinin kadro, üye, sempatan ve taraftarları, Partinin bayrağını emekçi kitlelere, fabrikalara, okullara, yoksul-emekçi köylülere götürmek, tanıtmak için bitmez-tükmez bir enerjiyle çalışmalılar" vurgusuyla sona erdi.

HEYETLER, TAMPONLAR, KUŞAKLAR VE ÇOK SICAK BİR YAZ GECESİ KÂBUSU

Umut Çakır

Günler boyu süren gizli toplantılar sonucunda, ABD ve Türkiye sınırda bir tampon bölge üzerinde anlaşmaya vardıklarını açıkladılar. Üzerinden bir hafta geçmesine rağmen, en fazla merak edilen hususlarda bile (derinlik ve uzunluk) nasıl bir anlaşma imzalandığına dair hiç bir resmi açıklama yok. Rojava Toplum Kongresi -Tev-Dem- sözcüsü, anlaşmanın "de facto" (fiilen) tanıma anlamına geldiğini ifade etti. Özellikle Ergenekon davalarında ismini duyurmuş emekli generaller de benzer yorumlarda bulundular. Bir egemen ülkenin, hasmını "de facto" tanımmasının aslında "şu an gücüm yok ama koşullar uygun olduğunda gırtlığına çökerim" anlamına geldiğini unutmadan, Kürt kamı içme üzerinden ittifak yapan iki partinin, böylesine önemli bir tutum değişimi konusunda bu denli sessiz kalmaları açıklama muhtaçtır.

Görüntüyü netleştirebilmek için bir kaç parazit yalanı devreden çıkarmak iyi olur. Tüm faşist basın korosunun tekrarlayıp durduğu efsaneye inanacak olursak, ABD sınırı yapılan devasa yığınağı gördü ve Ankara'ya vazgeçirebilmek için alelacele heyet gönderdi. Oysa ABD'li heyeti Ankara'ya davet eden dinci-faşizmdir. Geniş çaplı İdlib operasyonu için TC'nin sessiz kalmasına ihtiyacı olan Rusya, bir sabah herkese sürpriz yapıp S-400 parçalarını göndermeye başlayınca, Pentagon'da çok sert bir açıklama için basın iki kez çağrıldı. Ancak, muhtemel sonuçlarından biri, felaket bir dolar şoku olması beklenen bu Pentagon açıklaması, iki kez son anda etelendi, çünkü dinci-faşizm, önemli konularda politik tutumun netleşeceği anlaşma için bir heyeti Ankara'ya davet etti. Sözü edilen "devasa askeri yığınak" ise, 2014 yılından bu yana varlığını koruyan bir durumdu. Böylece, bir heyet Ankara'da, diğeri sınırın öte yakasında, SDG'nin kabul edebileceği bir formülasyonu bulmak için uzun toplantılar başladı. ABD açısından bu görüşmelerdeki asıl hedef, Rojava'nın bir tampon bölgeyle korumaya alınması değil; Ankara'daki dinci-faşist hükümetin ABD ve Rusya arasındaki çatlaklarda oyunlar çevirmeye son vermesidir.

ABD'nin Suriye'de izlediği politika, bölgesel dengelerden çok, yaşamsal önemde küresel bir stratejinin parçasıdır. Bu konuya öylesine önem verdi ki ABD, bu stratejik adımlarda ayaklarına dolanıp duran Türkiye'yi, NATO'dan çıkarma ile tehdit edecek noktaya geldi. Ankara'da heyetler görüşürken ABD, sınır hattına Katar'dan savaş uçakları kaydirdi, muazzam bir mühimmat yığı. Bütün bunları, İŞİD'le mücadele ortağı SDG'ye vefa borcu için yapmadığını çocuklar bile anlar. Öyleyse, meseleyi bu denli önemli kılan nedir, ona bakalım.

Hegemon konumunu kaybetmiş olsa da ABD, politikalarını kıtalararası ölçekte kurgulamayı sürdürüyor. Bu kıtalararası politikamın en önemli öğelerinden birisi, dünya ticaret yolları üzerindeki denetimidir. Dünya ticaret ağının dört önemli geçiş noktası var, üçü ABD'nin kontrolünde: Panama, Malakka Boğazı ve Süveyş. Siyonist İsrail devletinin esas görevi, Süleyman mabedini korumaktan çok, Süveyş'i kontrol altında tutmaktır. Tüm kapitalizm boyunca, amansız bir ticari rekabetin baskısı altında şekillenen sınaî alt yapı, büyük limanların çevresinde yoğunlaşmıştır. Bu konuda, emperyalist kapitalist dünyanın en önemli istisnası Almanya'dır. Ve elbette, eski sosyalist blok ülkeleri, sınaî alt yapıyı limanlara bağlı kalmadan geliştirmiştir.

Almanya, emperyalist rakibi İngiltere ve Fransa'nın çıkış yolunu kapatması nedeniyle, ticareti deniz üzerinden değil, demiryolları üzerinden kurgulamak zorunda kalmıştı. Birinci paylaşım savaşında Berlin-Bağdat demiryolunun oynadığı rol hatırlanmalı. Almanya ne zaman küresel bir hegemonya atılımına girişse, bir demiryolu hattı üzerinden dünya ciddi saflaşmalar yaşamıştır. Ancak bu kez, konunun merkezindeki hat, Almanya'dan başlamıyor fakat burada bitiyor. Çin'in "Tek Kuşak-Tek Yol" projesinden bahsediyoruz.

İlk defa dile getirildiği 2013 yılında kimsenin ciddiye alırdı görünmediği Tek Kuşak-Tek Yol projesi, 5 bin metre yükseklikteki devasa Tibet platosunu, dünyanın en yüksek ikinci sıradağları olan Karakorum'u ve Pamir'i aşır, Pakistan içinde yol almaya başladıkça, projeye ilgi arttı. Çin, bu proje sayesinde, bir taşla iki kuş vurdu: Kıtalararası ticaretin Malakka Boğazı ve Süveyş'e olan bağımlılığı ortadan kalkıyor, ABD'nin elinden çok önemli bir koz alınıyordu. Diğer yandan, demiryollarıyla üç ayı bulan mal ticaretini üç haftaya indirme vaadiyle hızlı tren hattı, kuşkusuz, en başta Almanya'nın ilgisini çekti. Hemen belirtilmeli; emperyalist iştahi kabanar Almanya, özellikle eski sosyalist blok doğu Avrupa ülkelerinde uyanan Çin etkisini görünce, bu projeye ikircikli bir destek sunmakta.

Çin'in yeni İpekyolu'nun geçtiği iki ana karayolu güzergâhı var. İlki boydan boya Rusya'ya kat ediyor ve bu nedenle Çin'e yeni nüfus alanları vaadediyor ne de canlı bir ticari faaliyet. Oysa diğer güzergâh, Pakistan ve İran üzerinden Irak ve Suriye'ye ulaşıyor. Buradan Akdeniz limanlarına veya Türkiye üzerinden tren ve karayoluyla Avrupa'ya uzanmak mümkün. Çin'e küresel düzeyde ittifaklar dizisi vadedilen hat bu.

Hegemonik çöküşüne nihai bir darbe vurmaya aday bu girişimi önlemek, ABD için hayati önemde. Ve güzergâhı en uçtaki çıkış noktasından kapatmak derinde. Fırat'ın doğusu ve Suriye çölündeki askeri üsler, Çin'in Tek Kuşak-Tek Yol projesine yönelik açık bir tehdittir. Yol henüz çok uzakta fakat barikatlar şimdiden kuruluyor. Barikatın ikinci ayağı Doğu Akdeniz'de kurulmakta. Kıbrıs adası çevresinde bulunduğu varsayılan, fakat büyük ölçüde abartı taşıyan doğal gaz rezervleri üzerinden, adanın çevresi parsel parsel bölündü; her ülke ve büyük petrol tekeli, kendine bir ekonomik bölge ilan etti. Öyle ki, Çin'den gelen ticari kara bağlantısının limanlardan Akdeniz'e akışının önü, büyük ölçüde kesiliyor.

Emperyalist hegemonyayı derinden tehdit eden bu çıkar çatışmasının uç noktası olarak Suriye'de olan biteni anlamak, bu bilgiler ışığında daha net. Yakın zamana dek dinci-faşizmin, hem Rusya hem ABD'ye kendi isteklerini dayatması kolaydı, çünkü bu bölge üzerindeki denetim her iki güç açısından son derece önemli olsa da, meseleye son noktayı koyacak gelişmeler henüz uzaktaydı. Oysa şimdi, omuzu üzerinden ateşler edilen tüm kuklalar aradan çıktı ve kesin karar noktasına gelindi. Sahadaki esas aktörler olarak ABD ve Rusya son kozlarını oynadılar ve Türkiye'yi bir karar vermeye zorlamaya başladılar. Rusya, İdlib'i ateşe boğup, sürpriz S-400'ler sevkiyatıyla; ABD ise Rojava kartını öne çıkartarak... Amerikan basını Cemil Bayık'a açıldı, İnterpol Türkiye'nin istediği listeyi arananlar kategorisinden sildi, ciddi bir döviz bunalımına kapı aralayacak yaptırımlar ilan edilecekti ki, dinci-faşizm, kendisi için bir seçenektir çok, bir zorunluluk haline gelen kararı verdiğini Washington'a bildirdi.

Sözkonusu anlaşma, pek çok belirsizlik taşıyor. Belirsizliğin nedeni, onlarca farklı güç ve öge tarafından belirlenen küresel bir çıkar çatışmasının parçası olmasındandır. Bu güç ve ögelerin hemen yarın ne olacağı, hangi ittifaklara doğru kayacağını kimse bilmiyor. En başta ABD bilmiyor. Bu nedenle, Rojava halklarını, tampon bölgeyle korumaya alındıkları düşüncesinin tehlikelerinden haberdar etmek yerinde olacaktır. ABD'nin ilgilendiği Kürt halkının özgürlüğü ve statüsü değildir, Fırat nehri civarındaki askeri varlığını korumaktır. İleride koşullar uygun olduğunda, bunu NATO müttefiki TC ile yapmak konusunda hiç tereddüt göstermez.

Bu büyük çıkar çatışmasında nihayet tarafını belli eden dinci-faşizmi kötü günler bekliyor. Cehennemin fitili İdlib'de yanmaya başladı bile. Rusya, yolladığı S-400'lere rağmen, ağırlığını ABD'den yana koyan TC'ye ders vermek için, ci-hatçı katil sürülerini sınıra doğru kovalamaya başladı. Bir beladan kurtulduğunu sanan dinci-faşizm, çok daha batıya kucağında buluyor. Sınıra doğru sürülen şeriatçı katil sürülerinin, süregiden uzun iç savaşta, birleşik devrimin karşısına çıkarılacağından kuşku duymamak gerekiyor. Tüm gelişmeler, kanlı çatışmalara sahne olacak nihai kapışmanın yaklaştığına işaret ediyor.

FARC Hatasını Fark Etti

Baş Tarafı 1. Sayfada

Sözü geçen "anlaşma"dan kısa bir süre önce FARC'ın önemli liderleri Kolombiya Devleti tarafından yapılan CIA destekli operasyonlarla katledilmişti. Aradan geçen 2 yılda FARC, "anlaşma"nın onu yükümlü kıldığı konularda adımlar atmış ve silahlı mücadeleyi bırakmış; silahları BM gözlemcilerine teslim etmişti.

Kolombiya devleti ise bunu bir fırsat bilerek FARC taraftarı olan 500'e yakın kanaat önderini ve sayıları 150'yi aşan gerillayı acımasızca katletmişti. 52 yıllık süren mücadelesinde düşmanın yeterince tanınması beklenen FARC, ne yazık ki yanılmış ve en sonunda yanıldığını kabul etmek zorunda kalmıştı.

Santos Hükümeti ile yapılan Barış görüşmelerinin baş müzakerecilerinden biri olan FARC'ın gerilla komutanlarından Ivan Marquez, Amazon ormanlarında yanında eski gerilla liderlerinden "Jesus Santrich" ve "El Paise" ve bir grup gerilla ile birlikte, arkaalarında Latin Amerika'da sömürgecilğe karşı mücadelesiyle tanınmış Simon Bolivar ve FARC'ın efsane komutanı Manuel Marulando'nun resimleri önünde 29 Ağustos'ta yaptığı açıklamada 2016 yılında imzalanan barış anlaşmasını bozduklarını ve yeniden silahlı mücadele kararı aldıklarını açıkladı.

FARC'ın anlaşmanın maddelerine tam olarak uyulup uyulmadığını gözlemlemeden silahlarını bırakmasının büyük bir hata olduğunu söyleyen Marquez, Manuel Marulando'nun daha önce yaptığı "olası anlaşmalara riayet edilmesinin tek garantisinin silah olduğu"na dair uyarılara rağmen "hükümetin iyi niyetine inandık"larını söyleyerek, "safça davranma"larının sonuçları-

runda kaldığımızı yazacaktır" diyen Marquez, "savaşma iradesi varsa zafer umudu da vardır" diyerek konuşmasını bitirdi.

Yaklaşık 35 dakika süren ve You Tube'a yüklenen bu konuşmayı yapan Marquez, kısa süre önce serbest bırakılan Jesus Santrich'in "anlaşma"dan hemen sonra Kolombiya devleti tarafından tutulanması üzerine illegaliteye çekilmiş ve "anlaşma"nın bir "Frankenstein Kambusu"na döndüğünü vurgulamıştı.

Bugün hala "anlaşma"ya bağlı olduklarını açıklayan, Havana'da "anlaşma"yı imzalayan ve sonrasında "Devrimci Alternatif Güç" adıyla yasal siyasi faaliyet sürdüren Rodrigo Londono ekibinden kopan Marquez ve Santrich'in bu açıklamalarından hemen sonra Ivan Duque başkanlığındaki Kolombiya devleti, gerillalara karşı saldırı başlattı ve aralarında eski FARC komutanlarından Gilardo

Cucho'nun da olduğu 9 kişiyi öldürdüklerini duyurdu. Ivan Duque yönetimi, aynı zamanda bu videoda görünen gerilla komutanlarının başına "para ödülü" konduğunu duyurdu.

FARC'ın geç de olsa hatasını farketmiş olması, geçen sürede verilen ağır kayıplara rağmen, dünya halkları için umut oldu. Bugüne kadarki mücadelesiyle dünya halklarının gönlünde taht kurmayı başarmış FARC'ın devrim mücadelesinde aynı hataya bir daha düşmemesi bekleniyor.

nın ağır olduğunun altını çizdi. Buna rağmen "İdeolojik olarak da hiç bir zaman yenilmedik"lerini, bu nedenle bu mücadelenin devam ettiğini söyleyen Marquez, "Zulme karşı silahlı ayaklanmanın bütün dünya halklarının evrensel hakları olduğu gerçeğinden yola çıkarak Marquetalia (FARC'ın doğum yeri)'dan ikinci bir harekete başladığımızı ilan ediyoruz" dedi. "Tarih, yeniden silahlanmak zo-

BARIŞ NE ZAMAN?

Çocuğun gördüğü düştür barış.

Ananın gördüğü düştür barış.

Ağaçlar altında söylenen sevdâ sözleridir barış.

Akşam alacasında, gözlerinde ferah bir gülümseyişle döner ya baba elinde yemiş dolu bir sepet; ve serinlesin diye su, pencere önüne konmuş toprak testi gibi ter damlalarıyla altında... barış budur işte.

Yannis Ritsos

Kim kurar barış düşünü? Ezenler mi, ezilenler mi? Sömürrenler mi karşı çıkar savaşa yoksa sömürülenler mi?

Savaş ve barış... İki zıt durum, iki zıt sınıftır. Ezilenler, sömürülenler; işçiler, emekçiler, yoksul köylüler... Kadınlar, gençler, öğrenciler... Kürtler, aleviler... yani biz. O koskoca BİZ. Biz isteriz barışı. Biz karşı çıkarız savaşa, katliama. Çünkü bizim hayallerimizdeki dünyada savaşa yer yoktur. Ama ezenler, sömürrenler yani o küçük zalim azınlık istemez barışı. Onlar savaşı yaşamaz, savaşı sömürmezler.

Biz ve onlar, savaş ve barış kadar zıtız. Onların dünyasında barış mümkün değildir. Savaşı ise gün geçmez. Barışı iste-

yen onların dünyasını da yerle bir etmek zorundadır. Savaşın ortasında barış içinde yaşanmaz.

Bugün sadece Türkiye ve Kürdistan'da değil dünyanın birçok yerinde savaş sürmekte. Savaşa ihtiyaçları var çünkü başka türlü yönetmiyorlar. Savaşa ihtiyaçları var çünkü başka türlü sömürüyorlar.

Emperyalist-kapitalist sistem, sıçramalı çöküş aşaması dediğimiz yeni bir evrede. Daha doğru bir ifadeyle son düzlüğe girmiş bulunmakta. Şimdi bu çürümüş, köhnemiş sistemden barış ummak hem büyük bir saflık hem de ciddi bir zaman kaybıdır. Barışı gerçekten isteyen herkes bu hasta, savaşı yapamayan sistemi tarihin çöplüğüne göndermek zorundadır.

Sofrasındaki aşı her gün azalan işçiler, emekçiler; her zaman katliamla yaşamak zorunda bırakılan Kürtler, aleviler; ölümler yaşam arasına sıkışmış kadınlar; geleceksiz bırakılmış gençler, öğrenciler... Bu düzen bize barış veremez. Bu düzende payımıza savaştan başka bir şey düşmez. Bizim geleceğimiz emperyalist-kapitalist sistemin yıkımındadır. Barış için devrime, devrim için ise son bir savaşa ihtiyacımız var.

Barış İçin Devrim, Devrim İçin Savaş
Yaşasın Devrim, Yaşasın Sosyalizm
Dünya Emeginin Olacak

MÜCADELE BİRLİĞİ PLATFORMU

Tutsaklar Üzerindeki Baskılara Derhal Son Verilsin!

Tutsaklarla Dayanışma İniyatifi, 23 Ağustos günü saat 12.00'de İHD İstanbul Şubesi'nde bir basın açıklaması yaptı.

Önce İHD Hapishane Komisyonundan bir kişi konuşma yaptı ve "Elazığ Hapishanesi açıldı açılalı süreli işkenceyle anılır oldu. Yüksek güvenlikli hapishanelerde tutsakların durumlarını zorlaştırıcı hak gaspları söz konusudur. Bunların önüne geçmek için ailelerin, demokratik kurumların desteğine ihtiyaç vardır" diyerek "İsmail Yılmaz'ın da uzun süredir burada olduğuna tanığız ve işkence gördüğüne ailesiyle görüştürülmediğine tanığız. Dolayısıyla buna bir an önce son verilmesi gerekiyor" dedi.

İsmail Yılmaz için yapılan basın açıklamasında, kendisine yapılan "terör kimliği" taşınması dayatmasını kabul etmediği için ailesi ile iki buçuk yıldır görüştürülmediği, mektup, ziyaret ve telefon haklarının hukuk-

suza gasp edildiği, ailesinin gönderdiği eşyaların kendisine keyfi olarak verildiği belirtildi.

Elazığ Hapishanesi'nden çeşitli işkence haberlerinin geldiğini ve oradaki birçok devrimci tutsağın haklarının gasp edildiğinin belirtildiği açıklamada İsmail Yılmaz'ın ağabeyi de söz olarak Elazığ Hapishanesi'ne gittiğinden beri kardeşleriyle görüşemediklerini söyledi. Kardeşini ancak mahkemeye götürüldüğünde gördüklerini ve kardeşinin yaka kartını ve kendisine dayatılan yaptırımları kabul etmeyeceğini söylediğini belirtti. Ve ailesi olarak yanında olduklarını söyledi.

"Yaşanan hukuksuzlukların bir an önce sonlandırılmasını, tutsakların insanca yaşayacağı koşulların bir an önce oluşturulmasını istiyoruz" denilerek açıklama bitirildi.

SÜRDÜRÜLEMEZ YÜKSEK GERİLİM

Sinan Kaleli

atışmaların, yüksek tansiyonun ve "denetimli savaşların" eksik olmadığı Ortadoğu, şu sıralar yeni gerilimlere sahne oluyor. Topyekün bir yıkım savaşının eşliğinde ince bir çizgide seyreden gelişmeler, İsrail'in son bir haftada vites yükselten saldırılarıyla çok kritik aşamaya evrildi.

Aslında her biri bir savaş gerekeşi olan Suriye'ye yönelik ortak olağanlaşan İsrail saldırıları, zaten bölgenin savaş iklimini besliyordu. İsrail bunun ötesine geçerek 19 ve 20 Ağustos'ta Irak'ta Haşdi Şabi'nin Şuheda, Eşref, Sakr ve Beled üslerine hava saldırıları düzenledi. (Sakr üssü 12 Ağustos'ta vurulmuştu.) İlk etapta saldırıların faili görünürde yoktu. "Kaynağı belirsiz" saldırılar, her yanı alevler içindeki bölgede sessizce geçiştirilebilirdi. Ama öyle olmadı.

Haşdi Şabi ilk kez doğrudan İsrail'i suçladı: "Siyonistlerin Irak'ta hedef almaları çerçevesinde İsrail'in şer kargaları Haşdi Şabi'yi yeniden hedef almıştır." Yapılan açıklamada ABD'nin bu saldırıların içinde olduğu, 4 adet İsrail İHA'sını Azerbaycan üzerinden Irak'a getirdiği, bu İHA'ların veri toplamada ve operasyonel olarak kullanıldığı belirtildi ve "Amerikan uçaklarının uçuş kayıtları ve haritalarının bilgisine sahibiz" dendi. "Bu olayda sorumluluk tamamen ABD başta olmak üzere uluslararası koalisyon güçlerindedir. ... Irak'ın hava sahasını koruduğunu iddia edip Siyonistlere hava desteği veren ABD'nin Irak'taki varlığının gerekli olmadığı kanaatindeyiz" ifadeleri kullanıldı.¹

Bunun üzerine Netenyahu'nun Ukrayna'dan yaptığı, saldırıları "yesmen üstlenmeden üstlenme"² açıklamaları gündeme düştü. Saldırının hemen ardından bir gazete "İran'ın dokunulmazlığı yok. Nerede gerekirse onlara karşı

hareke geçeceğiz ve halihazırda harekete geçiyoruz" demişti. Artık olay büyümüş, karşılıklı restleşmelerle tırmanma sürecine girilmiş oldu. Kurulu zemberek boşanmaya başlamıştı. Bibi artık TV kanallarında yırtıcı bir savaş kurmayı olarak konuşuyordu: "Bizi yok etmek isteyen düşman devlete karşı sadece ihtiyaç olan yerde değil, pek çok bölgede operasyon yürütüyoruz. Elbette İran'ın planlarını engellemek için yapmaları gerekenler konusunda güvenlik güçlerimizin elini serbest bıraktım."

24 Ağustos'ta Şam kırsalına saldırı İsrail. "Dronelarla İsrail'e saldırı hazırlığında olan İran kuvvetlerini vurduk" diye açıklama yaptı. Şam ise füzelelerin çoğunu havada imha ettiğini duyurdu. İran kendi kuvvetlerine dönük herhangi bir saldırı olmadığını söyledi. Hizbullah lideri Nasrallah saldırının Pasdaran'a (İran Devrim Muhafızları) değil, Hizbullah kuvvetlerine yapıldığını ve iki mühendisin öldüğünü açıkladı.

Aynı akşam biri keşif amaçlı, diğeri bomba yüklü uzaktan kumandalı iki İsrail İHA'sı Beyrut'a saldırdı. İsrail daha önce Suriye'ye yönelik hava saldırılarında sık sık Lübnan havasahasını ihlal eder, Suriye sınırlarına girmeden füzelelerini ateşleme yolunu tutardı. Ama bu defa doğrudan Lübnan'a saldırdı.

Lübnan Cumhurbaşkanı Mişel Aun gelişmeleri savaş ilanına benzetti. Nasrallah ise çok daha sert açıklamalar yaptı: "Bu saldırı karşılıksız kalmayacaktır. Kötü sonuçları olacaktır. İsrail bugünden itibaren cevabımızı beklesin. Sadece kuzeyden değil her yerden verebiliriz. Kimse kendisini güvende hissetmesin. Belki bir, iki, üç gün sonra. Artık İsrail İHA'larının Lübnan'a girmelerine izin verilmeyecek, hepsini düşireceğiz. Aynı-şunu birkaç gündür Irak'a yapıyoruz,

eğer cevap vermezsek bir gün bir binamızda, diğer gün başkasında, sonra da bir camide patlatılır. İsrail İHA'ları, bugün itibarıyla Lübnan'ı vurup, güvenli şekilde geri dönmeyi umutsun."

26 Ağustos'ta ise ülkenin doğusunda Beka bölgesinde bulunan Filistin Halk Kurtuluş Cephesi-Genel Komutanlık'a (FHKC-GK) ait mevziler gece saatlerinde İsrail'in üç hava saldırısıyla vuruldu.

İsrail, sanki saldırgan taraf kendisi değilmiş gibi, füze savunma sistemini ("Demir Kubbe") ülkenin kuzeyine ve geneline yayacağını duyurdu. Taraflar bir kez daha savaş düzenine girdi. Bu arada Gazze'den İsrail'e fırlatılan 4 roketten ikisi "Demir Kubbe" tarafından düşürülürken diğer ikisi yerleşim yerlerine düştü. Milyon dolarlık "Demir Kubbe", derme çatma roketleri bile avlamakta başarısız kalmaya devam ediyordu!

Tabii bu gerilim ortamında Filistin'e yönelik saldırılar yoğunlaşıyor, Filistinlilerin evleri yıkılıyor, siyonist yerleşimci işgali yaygınlaşıyor, Doğu Kudüs'te Filistinlilere her tür gösteri, eylem, toplantı yasaklanıyordu.

İsrail 25 Ağustos'ta Irak'ın batısındaki Haşdi Şabi güçlerine tekrar saldırdı. Hizbullah Tuğaylarının komutanlarından birinin öldüğü açıklandı. Irak Parlamentosu'ndaki 2'nci büyük siyasi parti Fetih Koalisyonu, "Saldırılar, Irak'a, halkına ve ulusal egemenliğine savaş ilanıdır" açıklamasını yaptı. Basra bölgesinden Şii lider Mukteda es-Sadr "Siyonist düşmanı temize çıkarmıyorum. Ancak eminim böyle bir adım atmazlar, çünkü bunun karşılığının güvenliği ve nüfuzu açısından sarsıcı olacağını, Siyonizmin sonunun Irak'ın elinden olacağını biliyorlar" derken, İran güçlerinin de Irak'tan çekilmesini istedi.

Bölge öylesine bir kördüğüm haline almış durumda ki, öyle billurlaşmış ittifaklardan, net saflaşmalardan bahsetmek mümkün değil. Bir adımda hasım olanlar, bir başka adımda hısıma dönüşüyor. Müttefikler düşmana, düşman müttefike... Sahada konumlar ve ittifakların durduğu zemin çok kaygan.

Tüm bu saldırıların ardında Washington'un silüetinin olduğu kimsenin kuşkusu yoktu. ABD Dışişleri, "bakan (Pompeo) ile başbakan (Netenyahu), İran'ın Suriye'deki varlığının İsrail ve komşularını tehdit etme konusunda nasıl bir manivela olduğu konusunda değerlendirdi" derken, Washington'un saldırılara dahlini ifşa ediyordu. "Golan Tepelerinin İsrail'e verilmesi, 'Yüzyılın Barışı' üzerinden Filistin'in haritalardan tamamen silinmesi" türünden adımlarla İsrail eliyle bölgeyi dizayn etmeye koyulan ABD'nin bu saldırıların dışında olması zaten düşünülemezdi.

Ama asıl dikkat çekici noktayı İrfan Aktan 26 Ağustos'taki yazısında dile getirmişti: "ABD, Rus ve İsrail ulusal güvenlik danışmanları tarihte ilk kez Suriye konusunda görüşmek üzere 21 Haziran'da Kudüs'te toplanmıştı. Öyle görünüyor ki, radikal cihatçıların yenilmesi için oynadığı rol tamamlandığında Rusya, İran'ın Şam üzerinde artık etkili olmasını tercih etmiyor. Bundan sonraki sürecin Cenevre ve Astana'dan çok Kudüs üzerinden yani ABD, Rusya, İsrail arasında ama yalnızca Suriye değil, daha geniş kapsamlı bir pazarlık süreciyle devam etmesi ihtimali var."

Tam bu noktada G7 zirvesinin hemen öncesinde İran Dışişleri Bakanı Zarif'in Macron tarafından Paris'te ağırlanması da unutmamak lazım. Macron "umud ediyorum ki (Ruhani ile Trump görüşmesi) önümüzdeki birkaç hafta

inde gerçekleşecek" dedi. Trump "rejim değişikliği istemiyoruz" diye başlayan, Ruhani ile görüşmek istediğini ifade eden açıklamalar yaparken, Ruhani yaptırımların kaldırılmasını şart koşan bir yaklaşım koydu.

Öyle anlaşılıyor ki, emperyalistler bir taraftan ABD'nin koruması ve tam desteğinin sağladığı "dokunulmazlığa sahip" İsrail üzerinden İran ile savaşılıyorlar, diğer taraftan yıkıcı bir savaşın önünü almak için müzakereleri öne sürüyorlar. Topyekün bir yıkım savaşı baskısıyla sınırlı savaşı dayatıyorlar. Açıkçası kontrol altında bir yüksek gerilim politikası güdüyorlar. Fakat tarihte hiç olmadığı kadar askeri yığınağa sahne olan bölge açısından bu politika sürdürülebilir değil. Keşmir'den Libya çöllerine, hatta Fas'a uzanan bu muazzam bölgede büyük yıkım savaşını tetikleyecek kıvılcımın nerede ve ne zaman çakaçağı bilinmez. Lakin İsrail eliyle yürütülen bu politikanın insanlığı korkunç eşiğe getirdiği muhakkak.

¹ Bu baskı karşısında Irak başbakanı "Irak hava sahasında her tür izinsiz uçuşun yasaklandığını ve izinsiz uçan hava taşıtlarının düşürüleceğini" söyledi. Bu, Irak hava sahasını kontrol eden ABD'ye (ve uluslararası koalisyonla) açık uyarıydı, hatta suçlamaydı. ABD yasaklara uyacağını duyurdu.

² İsrail Güvenlik Kabinesi üst düzey üyesi Kahlon, ilginç bir açıklama yaptı: "Gergin ve kritik bir 72 saati geride bıraktık. Başbakan bir keresinde Ortadoğu'daki her patlamamın İsrail'e yamandığını söyledi. Söylemek isterim ki, müsebbibi olmadığımız şeyler de bize atfediliyor. Hangilerinin bize ait olduğunu, hangilerinin olmadığını söyleyemediğim için, sorumluluğunu taşımadığımız işlerin de bize yüklediğini söylüyorum." Aynı şekilde!

Burjuvazinin iki amacı vardır:

- 1-Sömürmek
- 2-Sömürürken Erol Taş kahkahası atmak.

İkinciye gerçekleştirmek zor değil. İlkini başarlabilirse ikincisi zaten kendiliğinden gelir.

Yaşamının merkezinde sömürü olduğu, daha doğrusu sınıfsal varlığının kaynağı sömürü olduğu için elindeki bütün araç gereci bu amaca kanallandırmaya çalışır.

Fabrikalar, otoyollar, basın-yayın organları, bilim, teknoloji, eğitim gibi sıralayarak listeyi uzatabileceğimiz pek çok araç gereç.

Sömürmek ve iktidarını sürdürmek için bütün bu araçları bilimsellik ve insanlığın çıkarlarını umursamadan, kendi ereklere doğrultusunda kullanır; üstelik eğip bükerel kullanır.

Misal, bilimsel gelişmeler insanların hayatını kolaylaştırmak için yapılır. Ama bütün ülkelerin burjuvaları yeni bilimsel keşifleri öncelikle kendi ülkelerinin ordularının hizmetine sunar. Bunun günümüzdeki, bilinen en son örneği robotlardır. Robotik gelişimin bugünkü düzeyi insan yaşamının her alanda kolaylığa vesile olabileceken ABD ordusuna asker olarak kullanılacak robot tasarımları yapıyor.

Farmakoloji diye bir bilim var. İlaç geliştirme üzerine çalışan bilim dalı. Tanesi birkaç liraya üretilen ilaçların binlerce liraya satıldığı mutlak bir yerlerden duymuşsunuzdur. Bundan ala sömürü mü var?

Peki AIDS hastalığının nasıl ortaya çıktığını biliyor musunuz? (Detaylarla bu yazıyı doldurmak doğru olmayacak. O yüzden bu sorunun cevabı için sizi "Google Amcaya" yönlendiriyorum.) Burjuvazi, eğitimi nasıl kullanıyor dersiniz? Tabii ki insanları eğitimsiz bırakarak. Ne kadar cahil toplum, o kadar kolay yönetim. Bu nasıl sağlanır? Öncelikle okullarda olabildiğince lüzumsuz bilgiler vererek ve çocukları mümkün mertebe okuma ve araştırma alışkanlıklarından uzaklaştırarak.

Günümüz Türkiye'sinde bu çok zor değil. Öğretmenler de zaten aynı tedrisattan geçip geldikleri için çoğunlukla insan yetiştirmekten aciz kişiler oluyorlar.

Hukuk da burjuvazi için diğer argümanlardan farklı değil. Sistemin varlığını tehdit eden her şey ve herkes bertaraf edilmelidir, bunun vasıtası da hukuktur.

Esasında hukuk, bireyler arasındaki ilişkileri düzenleme bilimidir. Burjuvazi için de böyledir elbette. O, bütün ilişkileri sistemin "sağlıklı" biçimde işlemesi için organize eder; hukuku da bunun için kullanır. Mesela bu ilişkiler şöyle olabilir: Tüm bireyler devlete (aslında sisteme) bağlı ve saygılı olmalıdır. Verilene razı olmakla, her zaman haline şükretmelidir. Fazlasını talep etmek yasaktır. Kişiler birbirlerine de zarar vermemeye

lidir. Sonuçta onlar burjuvazi için iş gücüdür. İş gücü olamıyorsa bile yedek iş gücüdür ki var olmaları ücret dengelenmesi için zorunludur.

Yargılanıp Asılması

Mesela bireyler devlete (sisteme) aykırı düşünceler üretmemelidirler. Burada biraz duralım. Aslında her ülkede düşünce özgürlüğü vardır. Yani düşünmek suç değildir. Çünkü insanların kafasının içinde neler düşündüğü tespit edilemiyor. En azından günümüz teknolojisiyle bu yapılamıyor, şimdilik.

Zaten problem düşününce değil de düşündüğünü ifade edince, yazıp çizince ortaya çıkıyor. Hele bir de bu düşüncülerini başkalarına anlatmanın ötesine gidip hayata geçirmeye kalkarsa var ya... hak, hukuk falan hak getire.

"Mohikanların sonuncusu" filminde süvarilerin komutanı 'suç işleyen' bir Kızılderili için şu sözleri söylüyor: "Derhal yargılanıp asılması gerekli!". Lütfen dikkat! "yargılanıp asılması."

Yani asılacağı zaten belli de, hani konuya komşuya karşı ayıp olmasın diye bir yargılama yapılıyor. Hukukun burjuvazi tarafından nasıl kullanıldığına ve yorumlandığına dair günümüzde yaşananlar tüm zamanların en ileri düzeyine gelmiş durumda.

Memleketteki cezaevlerinde yer kalmaması ve yeni cezaevi inşaatlarının hızlandırılması bunun sonucudur. Kaldı ki iş sadece cezaevlerinden ibaret değil.

Ülke şu anda öyle bir halde ki, sistemi kabullenmeyen, biat etmeyen herkes yaşamın tüm alanlarında cezalandırılıyorlar. Üstelik artık yargılanmalarına da gerek yok. -Level atlamışız- işten çıkarmalar, işe almamalar, yere düşen işçiye tekme, şort giyen kadına dayak, karakolda işkence, biber gazı, jop, kurşun, sansür.

Lakin burjuva hukuku bunlardan ötürü eleştirmeye çabalamak çelişkili bir durum yaratır. Çünkü günün sonunda bütün sınıflar kendi iktidarını korumak ister ve bu yüzden de kendi hukukunu kendi yöntemleriyle uygular.

Burjuvazinin yöntemleri ve hukuk anlayışı ortadadır. En önemli yöntemlerinden birisi de gerektiğinde kendi hukuk ilkelerini ve kurallarını yok saymaktır.

Bunun karşısında hukuk ilkelerini ve yasaları dayanak yaparak mücadele etmek bir yöntemdir elbette, ancak etkisi bir yere kadardır ve kesinlikle, ama kesinlikle tek başına hiçbir şeydir.

Şu bir gerçek ki, burjuvazinin karşıtı olan proletarya da iktidara geldiğinde kesinlikle burjuva hukukundan daha insancıl olan kendi hukukunu uygulayacaktır. Cezalar hak edene verilecektir. "Kibar Feypo" filminde Adile Naşit'in falakaya çekilirken söylediği bir replik var: "Ulan o değnek bizim elimize geçmez mi?" Durumu özetliyor...

Kartal Meydanı'nda Barış Mitingi

1 Eylül Dünya Barış Günü'nde Kartal Meydanı'nda miting düzenlendi.

Mitinge Kürt halkı "Savaş Karşı Barış, Kayyuma Karşı Dayanışma" şiarıyla, DİSK, KESK, TMMOB, TTB ise "Savaş Karşı Barış Kayyumlara Karşı Halk İradesi" şiarıyla katıldı.

Marmaray Kartal çıkışında, Ahmet Şimşek Koleji önünde toplanan kitle burada kortejlerini oluşturarak yürüyüşle Kartal Meydanı'na geldi.

Kortejlerde "Em Ji Ji Aştiyê Ra Amede Me - Biz Barışa Hazırız", "Savaş Karşı Barış Kayyumlara Karşı Halk İradesi", "Savaşın Kazananı Barışın Kaybedeni Olmaz", "Savaş Bir Halk Sağlığı Sorunudur Hekimler Barış İstiyor", "Kayyum Barışa Darbedir", "Haklarımızdan, Hayatlarımızdan, İrademizden Vazgeçmiyoruz, Direniyoruz", "Kadın Cinayetlerine Kayyuma, Doğa Katliamına Karşı Omuz Omuza", "Halklara Karşı Savaş Sınıflararası Barışa Hayır", "Savaşın Kazananı Barışın Kaybedeni Olmaz Barış İçin Tek Yol Devrim", "Gerçek Barış Devrimle Gelir" pankartları taşındı.

"Mücadele Birliği Platformu ise "Birleşik Devrim İçin Öne En Öne" pankartı ve "Şimdi Devrim Zamanı", "Barış İçin Devrim,

Devrim İçin Savaş", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Her Yerde Devrimci Eylem Her Adımda İktidar Hedefi" dövizleriyle katıldı. Yürüyüş boyunca "Barış Devrimle Gelecek", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Şimdi Devrim Zamanı" sloganları atıldı.

Kortejler alana girdikten sonra miting programı demokrasi, barış ve özgürlük mücadelesinde yaşamını yönetenler anısına saygı duruşuyla başladı.

İlk konuşmayı Miting Tertip Komitesi adına Atilla Özdoğan yaptı, "Savaş karşı barışı haykırarak için burada toplandık. Savaş yıkım ve acıdır. Emekçilere bir çay parasını çok görenler bütçeyi savaşa ayırıyor. Bizler Amed'deyiz, Van'dayız, Mardin'de, Çanakkale'deyiz. Biz barışı kazanacağız. Barışı halklar kurmuyorsa o barış barış değildir. Barışı bizler getireceğiz" dedi.

Ardından kayyum atanarak görevinden uzaklaştırılan Mardin Büyükşehir Belediyesi Eşbaşkanı Ahmet Türk'ün mesajı okundu.

Mitingte konuşmacı olacağı duyurulan Ahmet Türk, hakkında verilen adli kontrol kararı nedeniyle İstanbul'a gelemediğini belirtti, "Her birimiz biliyoruz ki bu barış ve adalet ve eşitlik gelecek. Barış, iradesini kayyumlara teslim etmeyenlerin kararlılığı, örgütlü duruşu ile gelecek hem ülkemizde

hem de bölgemizde savaşa karşı barışı örgütleyeceğiz. Dünya Barış Günü'nü kutluyorum" dedi.

Kurumlar adına 1 Eylül Dünya Barış Günü ortak metnini ise Prof. Dr. Şebnem Korur Fincancı ve sanatçı Orhan Alkaya okudu. Korur Fincancı ve Alkaya, Nazi Almanyasının 1 Eylül 1939 yılında Polonya'yı işgal ederek II. Dünya Savaşı'nın başlatılmasının 70. yıldönümünde düzenlenen mitingde gelenleri selamladı.

Miting Kürtçe-Türkçe ezgiler eşliğinde halaylarla sona erdi.

NEFESİN KARANLIĞA KARŞI İMTİHANI

Gezegenin en büyük yağmur ormanı olma özelliğine sahip Amazon Ormanları, aynı zamanda yerkürenin en geniş biyoçeşitliliğini de içinde barındırıyor. Ormanların henüz tam anlamıyla araştırılmamış olan bölgelerinde henüz bilinmeyen çok sayıda canlı türü olduğu, bilim insanları tarafından kabul edilen bir gerçek. İlkel komünal toplum örneklerinin son kalıntıları da hala Amazon Ormanlarında bulunmakta. Dış dünyayla en son 519 yıl önce temas kurdukları bilinen Awa Kabilesi bunun bir örneği.

Amazonlardaki biyolojik çeşitliliğin korunması, tüm canlı türlerinin varlığını sürdürülebilmelerini sağlaması açısından önemli. Mesela devasa boyutlardaki Amazon Mercan Resifi, küresel ısınma tehdidi altındaki mercanların yurdu sayılıyor. Bu mercanlar okyanuslarda zarar gören bölgelerde yeniden mercan varlığı oluşmasına katkı sağlayabilirken, şu anda Total ve BP gibi dev enerji tekelinin petrol arama faaliyeti ile karşı karşıya. Bu planlar hayata geçirilirse sadece bölgenin değil, dünyanın ekosistemi büyük zarar görecektir.

Tarımsal kullanım amacı ile yok edilen ormanlardan atmosfere karışan sera gazı salınımı, küresel iklim dengesini altüst ediyor.

Amazon Yağmur Ormanları sadece Brezilya için değil, Güney Amerika'nın tamamı için muazzam miktarda su üretiyor. "Uçan nehirler" olarak adlandırılan ve su buharı ile yüklü hava kütlesi,

Brezilya'nın pek çok bölgesine nem taşıyor. Bu dev bulutlardan yağın yağmurlar Bolivya, Paraguay, Arjantin, Uruguay ve hatta Şili'nin en güney ucunda bile etkili olabiliyor.

Faaliyetlerini Brezilya'da yürüten INPA'nın (Ulusal Amazon Araştırmaları Enstitüsü) araştırmalarına göre, 10 metre çapında gövdeye sahip bir ağaç, atmosfere günde 300 litre buhar halinde su salınımını yapabiliyor. Bu da ortalama bir Brezilyalı'nın günlük su tüketiminin iki katı anlamına geliyor. Ayrıca Amazon Nehri de, güney yarımkürede denizlere akan toplam suyun beşte birini sağlıyor.

Peki bu ormanlar neden yanıyor?

Çevrecilere göre Amazon Ormanları yangınlarının büyük bir bölümü, büyükbaş hayvan yetiştiren çiftçilerce bu hayvanlara mera alanı açılmak için kasten çıkarılıyor. Bu yangınların, ağırlıklı olarak özel mülk olan toprakların yanı sıra koruma altındaki doğal bölgelerde ve yerli halkın yaşadığı yerlerde de çıktığı bildiriliyor.

Faşist söylemleri ve uygulamaları ile Trump ve Erdoğan ile yarış halinde olan Brezilya Devlet Başkanı Bolsonaro'nun ağaçları kesmek ve orman yangınları çıkarmak isteyen çiftçileri cesaretlendirdiği biliniyor. Bolsonaro, daha önce Amazon bölgesi ile ilgili söylemlerinde, bu bölgeyi "ekonomik potansiyeli kullanılmayan bir yer" olarak gördüğünü dile getirmişti.

Bol-

sonaro'nun tartışmalı çevre politikasına karşı ülkede eylemler de düzenleniyor. Son olarak 25 Ağustos Pazar günü Rio de Janeiro kentinde sanatçıların, halkın ve siyasetçilerin de katılımı ile büyük bir eylem düzenlendi. Eylem sırasında "Amazon kalacak, Bolsonaro gidecek" sloganları yükseldi.

Dünyanın birçok yerinden yapılan eylemlerin de baskısıyla Devlet Başkanı Jair Bolsonaro'nun Amazon ormanları yangınlarını söndürmeye yardım amaçlı orduya yetki veren kararnameyi çıkardı. Fakat her geçen gün orman yangınına yenileri eklendi. G7'nin Amazonlar için teklif ettiği 20 milyon dolarlık yardımı da reddetti.

Resmi rakamlara göre, Brezilya'da 2019 yılının başından bu yana, 78 bin 383 orman yangını çıktı. Bu rakam 2013 yılından itibaren rekor seviyeye ulaştı. Yalnızca 22-23 Ağustos günü boyunca bin 663 yangın başladığı biliniyor.

Kapitalizm, doğamız ve insanlığımızın geleceğine dair ufak bir kaygı duymuyor. Tek istediği kar sağlayacak şekilde fabrikalarını kurabileceği alanlara yerleşmek. Mercan resiflerine nasıl kıyabilirsiniz ve petrol arayabilirsiniz...

Kaygıyla izlediğimiz, gözlerimizin önünde gerçekleşen bu katliamlara karşı ne yapacağız?

Baştan kabul edelim ki, bu katliamlar bitmeyecek! Ne orman yangınları bitecek, ne tarım arazilerinin kimyasallarla boğulmasının önüne geçilecek. Yapacağımız eylemlerle ortalık durulana, sokaklar boşalana değin bekleyecek ve yeniden harekete geçecekler.

Artık evlerimize dönmemiz gereken bir zamanda yaşıyoruz. Sokaklar bizi çağırıyor. Öfke ve cüretle donan-

mış kitlelerin kapitalizme karşı saldırgan eylemler yapmasının zamanı. Her seferinde elimizden akıp giden devrim fırsatını kaçırdığımızda, kapitalizm bizleri daha büyük felaketler ile yüzleştiriyor.

Dünya emekçi halkları, yaşadığı gezegende kendi sınıfının yarattığı eserleri ve doğal güzellikleri görememişken; üzerimizden kazandıkları paralarla Amazon turlarına doyan kapitalistler, şimdi oraları petrol kuyularına çevirmeye, toprağı zehirlemeye çalışıyor. Gezegenimizin ciğerlerini hiç acımadan yakabiliyorlar. Sırtımızdan bu asalakları atmanın zamanı geldi de geçiyor bile! Ya biz onların sonunu getireceğiz ya da onlar insanlığa ve doğaya karşı açtıkları savaşlarla, bizim sonumuzu getirecek. Artık Yeter!

Kazdağları'nda Nöbet Devam Ediyor

Çanakkale'de Kirazlı mevkiinde 20 Ağustos itibarıyla 27 gündür süren Su ve Vicdan Nöbeti ile ilgili olarak, Su ve Vicdan Nöbeti Koordinasyon Komitesi çadırılı nöbeti bitirdiğini açıklamıştı. Kazdağları'nda maden aramasının engellenmesi ve çevrenin korunması için eylemin sürmesi gerektiğini düşünen çevre savunucuları bir forum

yaparak, birlikte mücadele etme ve eylemi güçlendirme çağrısı yaptı.

"Her Yer Kaz Dağları" diyen yaşam alanı savunucuları, Nöbeti çadırılı olarak sürdürme kararı olarak bir açıklama yaptı, Kazdağları'nda süren eyleme destek çağrısında bulundu.

27 gün önce başlatılan nöbet ve kamuoyu tepkisi sayesinde Alamos Gold ve Doğu Biga Madencilik firmalarının doğa katliamına yönelik faaliyetlerin azami ölçüde yavaşlatılmış olduğu, Nöbet sayesinde onbinlerce ağacın kesilmesi geciktirildiğini hatırlatıldı.

Geceli gündüzlü süren nöbet esnasında yeni ağaçların kesiminin engellenmesinin yanı sıra, her gün iki kere maden sahasına gidilerek, maden sahasındaki gelişmeler hakkında kamuoyuna bilgi aktarılıyor.

Su ve Vicdan Nöbeti Koordinasyon Kurulu'nun, "çadırılı nöbet"i bitirmeye karar verip, tüm yaşamsal ve lojistik desteğini sonlandırmasına rağmen yaşam savunucuları #heryerkazdağları diyerek ekoloji mücadelesi veren bütün kurum ve topluluklara birlikte mücadele etme çağrısında bulunuyor.

Kazdağları'nda Süren Nöbete İşçilerden Destek

Kazdağları'nda siyanürle altın aranmasına karşı nöbet olarak 28 Nisan ve 4 Temmuz'da yaptıkları toplantılarda devam ederken, ülkenin dört bir yanından destek ziyareti de sürüyor.

25 Ağustos günü İşçi Temsilcileri Konseyi Hazırlık Komitesi'nden işçiler de İzmir'den gelerek Kazdağları'nda siyanürle altın aranmasına karşı nöbet eylemi sürdürenlere destek verdi.

İşçi Temsilcileri Konseyi Hazırlık Komitesi'nden işçilerin, "Nefesimizi Kesenin Nefesini Keseriz" yazılı dövizlerine #Kazdağları #SaldıGölü #Fatsa #Ceratetepe #Çamburnu #Hasankeyf #MunzurDağları #KelebekVadisi #EfelerKöyü #YağmurOrmanları #Yaşamakİstiyoruz hashtagları ile diğer konulara duyarlılıklarını dile getirmeleri de dikkat çekti.

İşçiler, İşçi Temsilcileri Konseyi Hazırlık Komitesi

olarak 28 Nisan ve 4 Temmuz'da yaptıkları toplantılarda aldıkları önemli kararlardan birinin de "Toplumun ve doğanın kurtarılması mücadelesinde işçi sınıfının teorik ve pratik olarak öncülüğünü kabul eder" maddesi olduğunu; kararlarını hayata geçirmekte kararlı olduklarını belirttiler.

Yaşadığımız dünyanın zenginliklerini üretkenler olarak, kapitalistlerin işçilerin emeğini sömürmesine karşı nasıl mücadele ediyorlarsa, doğa katliamına, kadın cinayetlerine, öğrencilerin bilimsel eğitim almasını engellenmesine karşı da mücadele etmeleri gerektiğini ve bu nedenle de Kazdağları'ndaki eyleme destek olmaya geldiklerini söylediler.

Çalıştıkları için hafta sonu gelebildiklerini aktaran işçiler, sermayenin her türlü sömürü ve talanına karşı mücadele etmek gerektiğini belirttiler.

#KazDağlarıHepimizin #Heryerkazdağları

Türkiye'ye, 2018'de İngiltere'den 27 bin 34 ton, Almanya'dan 50 bin ton plastik atık geldiğini duyurdu. Artan atık ithalatı çevreye zarar veriyor ve sağlık açısından tehlikelere yol açıyor. Türkiye Kimyasallar ve Atık Sektör Yöneticileri "1950'lerden günümüze üretilen 8 milyar ton plastiğin sadece 1 milyar tonu geri dönüştürülmüş, kalan 7 milyar ton ise atık olarak doğada bulunmaya devam etmekte" diyor.

Dünyamızda plastik dağları hızla yükseliyor. Bugüne kadar üretilen plastiğin %90'ı geri dönüşüme sokulmadı. Dünya Ekonomi Forumu, 2050 yılına kadar plastiğin 4 kat artırılabileceğini 'müjdeliyor'.

Plastiği kendi halinde iklimin en sert geçtiği bölgelerde açık alanda bıraktığımızda dahi bir poşet 20 yılda, bir plastik şişe 450 yılda doğaya karışıyor.

Gezegeneğimizin en güzel yerlerinde çöp dağları olacağını bilerek neden üretiyoruz? Biz işçi sınıfı emek gücümüzden başka satacak bir şeyimiz olmadığı için açıklıkla karşı karşıya kalmamak adına, insanlığa zararlı üretimleri kendi ellerimizle yapıyoruz. Sermaye sahipleri ise elbette daha az bir zamanda daha düşük maliyetle, daha zahmetsiz şekilde üretil-

diğinden bunu tercih ediyorlar. Yani dünyamızın plastik deposu olması biz işçi sınıfının değil, kapitalist sınıfın suçudur. Sermaye sahipleri plastik üretmeye artan oranlı devam ediyor. Biz ise bu plastikleri kullanarak sağlığımızdan olmaya devam edeceğiz.

Neden plastik kullanım tercih ediyoruz?

Yarım litre plastik şişe suyu 1,25 kuruş iken, yarım litre cam şişe suyu 3,5 tl. Nedeni yeterince açık değil mi?

Mikroplastığı hiç duydunuz mu?

5 milimetreden daha küçük tanecikler, plastiğin aşınma ve sürtünmesi sonucu açığa çıkıyor. Diş macunundan, tekstile geniş bir yelpazede kullanılıyor.

İpek elbisenin yumuşacık dokusunu bırakıp plastiğin kullanıldığı sentetik ürünleri tercih etmemizin tek nedeni ekonomik kaygılardır yine. Sentetik ürünlerinde yoğun şekilde mikro plastik bulunur. Avrupa'da her yıl yaklaşık 30 bin ton elyaf lağım sularına karışıyor. Bu sular okyanuslarda buluşuyor; yediğimiz balıktan, içtiğimiz suya bize geri dönüyor.

2018 yılında ABD'li araştırmacılar 5 kitada 150 musluktan aldıkları örnekleri inceliyor: Sonuç nedir dersiniz? Muslukların %83'ünde mikroplastik tespit ediliyor. Bu küçük plastik tozu zerrecikler, nefes alırken, yemek yerken -yemek sularımız genellikle musluk suyudur değil mi?- araçta ilerlerken, suda yüzüyorken vücudumuza, organlarımıza yapıyor.

Sanıldığının aksine oksijen kaynağımızın ağaçlar değil su yosunları olduğunu da düşünürsek; okyanus kirliliği sadece kirlilik değil yok oluş anlamına gelir. Sualtı belgeselcilerinin kameralarında, deniz canlılarının plastikle danslarını izlersiniz. Bu acı, yıkıcı tablo önümüzdeyken doğa sevgisiyle yetişen bizlerin misyonu dünyadaki çöpü toplamak değil, çöplüğün kaynağı kapitalizme yönelmektir. Çelişkiler ve verilere herkes ulaşabilir ama doğru çözümü yalnızca komünistler gösterebilir.

Ne kadar plastiğe ihtiyacımız var toplumlar olarak yahut bu plastiğin içinden canlı sağlığına zararlı bileşenleri ayıklayabilir miyiz, ya da plastik kullanımının sonunda geri dönüşümünü sağlayabilir miyiz?

Mikroplastığı Hiç Duydunuz Mu?

Tüm bu sorulara uzmanlar "evet" diyor "ama.." ile devam ediyor Çünkü onlar da biliyor ki plastiğin binlerce tonunu büyük tekel üretiyor, geri dönüştürmek yerine okyanus içlerine borular yardımıyla üfürüyor ve her geçen gün çevre temizliğine ayırdıkları fonlarıyla vergi indirimlerinden yararlanıyor, teşvik primleri alıyorlar. Şunun iyi bilinmesi gerekir ki, kapitalist iki yüzlü çevreci platformlar bizim sorunlarımızı çözmeyecek.

Sosyalist sistemde, kar hırsız olmayacağı için telefonda tutun, diş macununa, plastiğe değin geniş bir ürün ağı, bilim insanlarımızın yönlendirmeleriyle insan sağlığına zarar vermeyecek biçimlerde üreteceğiz. Bilimsel bir buluş doğaya derin tahribatlar yaratacaksa, o projeleri hayata geçirmeyeceğiz örneğin. Her şeyin kıstasını insanlığın gelişimi ve doğayla uyumunda arayacağız. Bu küçük anahtar bizim kılavuzumuz olacak. Yaşamak için çok az şey ihtiyacımız var: Ürettiğimiz her şeyi sahip olduğumuz, dileyenin yeteneği ölçüsünde dilediği işi yaptığı, insan ilişkileri arasında maddi hiçbir çıkarın olmadığı bir dünya...Böyle bir dünya mümkün ve artık zorunlu.

"YAŞAMAK İSTİYORUZ!"

...Baş Tarafı 1. Sayfada

Kadın kitlelerinin, gençlerin, işçilerin öfkelerini çeşitli eylemlerle dile getirmeleri ve haklarını almak için sokağa dökülmeleri dinci-faşizmi rahatsız ediyor, korkutuyor... Ezilen, sömürülen ve yok sayılan kitleler; özgürlüklerini ancak sokaklarda mücadele ederek kazanacaklarının bilincindedir...

Biz kadınlar çağlar boyu çeşitli mücadeleler verdik ve "var olduğumuzu" mücadelelerimizle kabul ettirdik. Gericici zihniyetlerin bizi bu yaşamda "yok saymalarına" izin vermedik. "Vardık, Varız, Varolacağız!" dedik. Kimi zaman, "harekete geçip isyan ettik", kimi zaman "dünyaya başkaldırdık", "özgürlüğümüz ellerimizde" dedik çıktık sokaklara... Hiçbir zaman bize dayatılanları kabul etmedik. İsyanimızı, öfkemizi her yerde haykırdık.

Yaşamak için sokaklardayız... Eylem alanlarımızdayız... Öldürülmeye karşı, kadın cinayetlerine karşı isyanımızı "YAŞA-

MAK İSTİYORUZ" diye haykırıyoruz. Yaşamak için emekçi kadınlar olarak örgütlenmek ve örgütlü mücadele vermek zorundayız.

Devrimimizin kadın kitlelerine dayanan gücü azımsanmayacak kadar çoktur. Ancak bu gücü örgütlü bir güç haline dönüştürebilsek başarıya ulaşabiliriz.

Kadınların gerçek özgürlüğü ve gerçek eşitliği, toplumun özgürlüğünü de gösterir. Tüm toplumun gerçek özgürlüğü, gerçek eşitliği kadın kitlelerinin özgürlüğüne bağlıdır. Kadınlar gerçek anlamda özgür olmadan ne işçiler, ne emekçiler, ne de gençlik özgürlüğü elde edebilir.

Özgürlüğümüz için, "yaşamak" için örgütlenmek zorundayız. İşçi emekçi ezilen, sömürülen, yoksul kadın kitlelerinin örgütlülüğü ve örgütlü mücadelesi devrimimizin başarıya ulaşmasını sağlayacaktır. Ve ancak sosyalizm bize gerçek anlamda özgürlüğe giden yolu açacaktır.

Şimdi Kadınların Özgürlük Zamanı!
Emekçi Kadınlar - EKA

Kadınlar Kadıköy'de "Ölmek İstemiyoruz" Dedi

Emine Bulut'un ayrıldığı eşi tarafından Kırıkkale'de bıçaklanarak öldürülmesi üzerine kadın cinayetleri ve kadınlara yönelik şiddete ilişkin eylemler düzenlendi.

24 Ağustos günü Kadın Meclisleri, "Emine Bulut İçin Buluşuyoruz" şiarıyla

Kadıköy-Emine'nü İskelesi önünde toplandı. Emekçi Kadınlar'n da (EKA) aralarında bulunduğu pek çok kadın örgütü "Kadın Cinayetleri Politikası", "Yaşamak İstiyoruz" sloganlarıyla kadın cinayetlerini ve kadına yönelik şiddeti protesto etti.

Eylemde kadın cinayetlerine karşı yasaların işlemediği, katillerin yargılanmadığı ve cinayeti işleyenlerin cezada iyi hal indiriminden yararlandığı vurgulandı.

Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu temsilcisi Gülşüm Kav, İstanbul Sözleşmesi olarak bilinen 6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesi Yasası'na uyulması için mücadele edeceklerini belirterek "Bunca kadın öldürülürken bununla ilgili somut adımları atmadıkları için sorumlular bu suçta ortak oluyor. Oysa Kadın cinayetlerini durdurmak mümkün. Bugün burada öldürülen tüm kadınlar için bir araya geldik. Münevver Karabulut için, Özgecan Arslan için, Muhterem Göçmen ve adını saymadığımız binlerce katledilen kadın için buradayız. Sözümler olsun ki kadın cinayetlerini durduracağız" dedi.

"Biz devletin yapmadığı bir şeyi yapıyoruz, kadın cinayeti verilerini topluyoruz. Bugün burada katledilen kadınların babaları, çocukları aramızda olanlara sözümüz olsun ki, kadın cinayetlerini durduracağız" denildi.

Fidan Ataselim "Özgecan eylemlerinin olduğu zamanlardaki gibiyiz. Örneğin hamile bir kadın gelerek; 'cinsiyetini henüz bilmediğim çocuğum için mücadele etmek istiyorum' diyor bunun gibi birçok kadın mücadeleye katılıyor" dedi.

Eylem, "Asla yalnız yürümeceksin" sloganıyla sonlandırıldı. Kadıköy'ün birçok sokağında kadın sloganları ileren satarlarda de duyulmaya devam etti.

Beşiktaş'ta Polis Saldırısı ve İşkenceli Gözaltı

Kadınlar 24 Ağustos günü Beşiktaş'ta kayyum atamaları ve kadın cinayetlerine ilişkin Barbaros Hayrettin Paşa Parkı'nda basın açıklaması yapmak istedi. Ancak kadınları çembere alan polis saldırarak aralarında milletvekillerinin de olduğu bir çok kadını darp ederek, saçlarından çekerek işkenceyle gözaltına aldı.

Polis saldırısında gözaltına alınan, aralarında muhabirlerin de

"YAŞAYACAĞIZ"

olduğu 23 kişi saat 23.00 sıralarında serbest bırakılırken kadınlar tarafından alkışlarla karşılandı.

"Katledilen Kadınlar İçin Yasta Değil İsyandayız!"

28 Ağustos günü HDP İstanbul Genç Kadın Meclisi, Emine Bulut ve şahsında kadın cinayetlerine karşı Kadıköy-Beşiktaş İskelesi önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

HDP'li genç kadınlar adına konuşan Gülistan Yılmaz, her gün birden fazla kadın şiddet haberinin kamuoyuna yansıdığını, kadınların kendilerine en yakın kişilerce şiddet gördüğünü veya öldürüldüğünü vurguladı.

Yılmaz, kadınların yaşam hakkımızı korumak için mücadele ettiklerini ve kadınların, kadın oldukları için öldürüldüğünü ifade ederek kadının kimliği kabul edilmedikçe, kadına karşı işlenen suçlar örtbas edildikçe, cezasız kaldıkça; katillere, toplumsal yanlış kabuller sonucu indirimler uygulandıkça, kadın cinayetlerinin, taciz ve tecavüzün önüne geçileceğini söyledi; "Kırıkkale'de katledilen Emine, Konya'da katledilen Tuğba, Silvan'da katledilen Münevver ve Halise, Batman'da katledilen Emel, Patnos'ta katledilen Emine ve tüm katledilen kadınlar için direnişeyiz" dedi.

HDP Milletvekili Hüda Kaya ise, yeni yılın başından Haziran ayına kadar resmi rakamlara göre 214 kadın cinayeti yaşandığını hatırlatarak, kayıtların, buz dağının görünen yüzü bile olmadığını ifade etti.

Geçtiğimiz yıllarda katledilen Özgecan Arslan'ın toplumda bir travma yarattığını söyleyen Kaya, "ülkede toplumun nasıl çürüdüğünün, kadın düşmanı politikaların ülkeyi ne hale getirdiğinin en somut göstergesi olmuştur" dedi.

Açıklamanın ardından bir süre oturma eylemi yapan kadınlar, "Kadın Cinayetleri Politikası" ve "Jin Jiyan Azadi" sloganlarıyla eylemi bitirdiler.

"Susmuyoruz Korkmuyoruz İtaat Etmiyoruz"

İzmir'de, kadın örgütlerinin çağrısıyla, Emine Bulut adına öldürülen tüm kadınlar için Alsancak'ta 26 Ağustos'ta bir eylem düzenlendi.

Emekçi Kadınlar olarak bizler de eyleme dövizlerimizle katıldık. "Dünyaya Başkaldırıyoruz", "Şimdi Kadınların Özgürlük Zamanı", "Şimdi Devrim Zamanı", "Kadın İsyan Özgürlük" döviz-

lerimizle birçok kadın fotoğraf çekti. "Susmuyoruz Korkmuyoruz İtaat Et-

miyoruz" sloganının yoğun olarak atıldığı eylem, basın açıklaması ile sona erdi.

Emine Bulut'un eski eşi tarafından bıçaklanarak öldürülmesi üzerine tüm ülkede yapılan eylemlerin takvimi yayınlanmıştı. Eylemlerin tek bir günde gerçekleştirilmemesi ve tepkilerin bir takvime yayılması sesleri biraz zayıflattı dersek yanlış olmaz.

İzmir - EKA

GERİCİLİĞE VE DEVRİME DAİR: "YAŞAMAK İSTİYORUM"

Sibel Deniz

Yine bir kadın cinayeti, yine isyan... Son sözleri "ölmek istemiyorum" olan Emine Bulut, 10 yaşındaki kızının gözleri önünde katledildi. Onun "ölmek istemiyorum" çığlığına kızının "anne lütfen ölme" çığlığı karıştı.

18 Ağustos günü Kırıkkale'de Emine Bulut, 4 yıl önce boşandığı eski eşi tarafından defalarca bıçaklanarak katledildi. Fedai Baran ile Emine Bulut arasında çıkan sözlü tartışma büyüdü, Fedai Baran, yanındaki bıçakla eski eşini, kızının gözü önünde defalarca bıçakladı. Tedaviye alınan Bulut, doktorların tüm çabasına rağmen hayatını kaybetti.

Aynı gün, Bekir Erkol, Konya'da 3 çocuk annesi eşi Tuba Erkol'u 20 yerinden bıçaklayarak öldürdü. 9 yaşındaki küçük kızı Müşerref'ten "Anemsiz uyuyamam ki. Onsuz nasıl yatarım? Ne olur doktorlara biraz daha para verin de annemi yaşatsınlar" çığlıkları yükseldi.

Tuba Erkol, 4 gün önce kendisine şiddet uygulayan eşi hakkında şikayetçi olup evden uzaklaştırma kararı almıştı. Bekir Erkol, buna rağmen mesai bitiminde eşinin çocuklarıyla birlikte kaldığı daireye gitti. Çıkan tartışma kavgaya dönüşünce Bekir Erkol, yanında getirdiği bıçağı eşine sapladı.

Yaralanan Tuba Erkol, can havliyle kapıyı açıp, dışarı kaçmak istedi. Çiftin, 9-13 yaşlarındaki 3 çocuğu, babalarını engellemeye çalışsa da baba Erkol eşinin peşinden giderek Tuba Erkol'u apartmanda defalarca bıçakladı, ardından 2 erkek çocuğunu yanına alıp, olay yerinden kaçtı. Gözaltına alınan Erkol, emniyete götürülürken, basın mensuplarının "Neden öldürdün? Pişman mısın?" sorusuna, "Namus için pişman mı olunur?" yanıtını verdi ve "eşi kasten öldürme" suçundan tutuklandı.

Ertesi gün Antep'te yeni doğum yapan 28 yaşındaki Güldane Y. ayrılacak istediği eşi tarafından lohusa yatağında 6-7 yerinden bıçaklandı. Güldane 2 gün sonra kendine geldiğinde bebeği ile tanışabildi.

Bunlar sadece iki gün içinde yaşanan kadın cinayetleri. AKP iktidarında kadına yönelik şiddetin %1400 arttığı biliniyor. Ve faşist iktidarın kadınların her tür haklarını ellerinden alarak eve kapatma çabaları da biliniyor. Yaşanan her kadın cinayetinin ardından "vardır erkeğin bir bildiği", "namus meselesi" yorumları yapanlar yine görev başında. "Erkek öldürüyorsa vardır bir sebebi karıştırmayın" diyenler yine boşanmalara, "yuvaların yıkılmasına", uzaklaştırma kararlarına, "yuvanın yıkılmasına" yüklüyor kabahati ve içlerindeki kadına yönelik kini kusuyorlar.

Son dönemlerde kadına yönelik her saldırı haberinin ardından "İstanbul Sözleşmesi" kabahatli bulunuyor.

2011 yılında İstanbul Sözleşmesi'ni ilk imzalayan devlet Türkiye. İstanbul Sözleşmesi olarak anılan "Kadına Yönelik Şiddet ve Ev İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye Dair Avrupa Konseyi Sözleşmesi", kadına yönelik şiddet konusunda bağlayıcılığa sahip ilk uluslararası sözleşme. 11 Mayıs 2011'de İstanbul'da imzaya açılan Sözleşme, 1 Ağustos 2014'te yürürlüğe girdi.

İstanbul Sözleşmesi kadınlara yönelik her türlü şiddetin önlenmesi, kadınların her türlü şiddetten korunması, kadınlara yönelik şiddetin failinin kovuşturulması, yargılanması ve cezalandırılması için titizlikle hazırlanmış bir metin. Ve bir de Sözleşmenin gereklerinin yerine getirilip getirilmediğini denetlemek için oluşturulacak ve kadına yönelik şiddet alanında uzman üyelerden oluşan GREVIO (Kadınlara Karşı Şiddet ve Ev İçi Şiddete Karşı Uzman Eylem Grubu) adlı organın kuruluşunu, görevlerini ve işleyişini düzenleyen hükümler içeriyor.

Medeni Kanun'da eşlerden biri lehine hükmedilen nafaka tedbir ve yoksulluk nafakası olarak ikiye ayrılıyor. "Tedbir nafakası", boşanma davası açılmadan önce veya açıldıktan sonra taraflardan birinin veya ergin olmayan çocukların geçimlerini sağlamak için hükmedilen bir nafaka. Medeni Kanun'a göre hakim, boşanma davası açılınca davanın devamı süresince gerekli olan, özellikle eşlerin barınmasına, geçimine ilişkin geçici önlemleri res'en alır. Yani kadın, boşanma davası açtığında 'talebi olmasa bile' dava boyunca geçerli olmak üzere tedbir nafakasına hükmeder. Boşanma davası sonunda mahkemenin yoksulluğa düşecek taraf lehine diğer tarafın mali gücü oranında bir "yoksulluk nafakası"na hükmeder. Ve nafaka süresiz değil, sona erme halleri de belirtilmiş. Ve üzerinde firtınalar koparılan "nafaka" burjuva kadınlarının aldığı gibi milyon dolarlar yatlar, villalar değil, çoğunlukla 200-250-350 TL gibi bir kadının asgari geçimini dahi sağlayamayacak kadar komik rakamlar. Ve bunlar çoğunlukla ödenmiyor bile. Çalışan kadınlar için nafakanın sözü bile edilmiyor.

Gericici bir kurum olan Nafaka Hakkı Kadın Platformu, imza kampanyası başlatarak "Nafaka hakkını sınırlandırmak" için çalışıyor. Nafakayı, erkekleri mağdur eden, kadınların kötüye kullandığı, aileleri, yuvaları yıkan bir sistem olarak tanımlıyor.

İslami gericilik ve ülkemizde kadınlar üzerinden getirilmeye çalışılan gericiliği bir yana bırakalım. Dünyanın başka yerlerinde, kadınlar adına güzel şeyler de yaşıyor. Küba Kadın Federasyonu (FMC) bugünlerde 59. yılını kutluyor.

23 Ağustos 1960'ta Vilma Espin'in kurduğu ve başını çektiği Küba Kadın Federasyonu ülkede gelişen toplumsal ve ekonomik değişimlerin yanı sıra kadınların topluma ve çalışma hayatına tam katılımı için mücadele ediyor.

FMC'nin kurduğu Kadınlar ve Aileler için Rehberlik Merkezleri'nde, şiddet, yasal meseleler, aile dinamikleri ve başka konularda sorun yaşayan kadınlara, çocuklara, yaşlılara ve erkeklere yardımcı olacak eğitil ve düzeltici çalışmalar yürütülüyor.

Bu merkezlerde aynı zamanda ev kadınlarının sosyal hayata daha çok katılımını sağlamak için sınıflar ve eğitimler mevcut. Yapılan etkinliklerin içerisinde, sorumlu cinsellik ve genç yaşta hamileliğin üzerine eğilebilmek için doğumevlerini ve okullara ziyaretler var. Çalışanlar, aynı zamanda yasadışı uyuşturucu ticareti, uyuşturucu madde kullanımı ve seks işçiliği gibi toplumsal sorunların tespiti konularıyla da ilgileniyorlar.

FMC'nin bir diğer çabası, 2-5 yaş arası çocukları okul ortamına hazırlayabilmek için, anneler ve okul öncesi çağıdaki çocuklarıyla beraber yürütülen "çocuk eğitimi programı"nı sürdürmek.

Kübalı kadınları buradan selamlıyor ve ülkemizi gericiliğe değil, onların yolunu açtığı devrimci, güzel günlere götüreceğimize söz veriyoruz.

Cargill İşçileri 490. Gününde İstanbul'da

Bursa Orhangazi'de bulunan Cargill fabrikasında daha iyi çalışma koşulları için Tek Gıda İş Sendikası'na üye olmalarının ardından 17 Nisan 2018 tarihinde işten atılan 14 Cargill işçisi, açtıkları işe iade davasını kazandı; fakat Cargill mahkeme kararını uygulamayarak itirazda bulundu.

Cargill işçileri, mahkeme kararının uygulanmaması üzerine eylemlerini Cargill Türkiye Genel Merkezi'nin bulunduğu Ataşehir Palladium Tower önünde sürdürme kararı alarak 490'ıncı gününde İstanbul'a geldiler.

20 Ağustos günü 08.00'de Ataşehir Palladium Tower'a gelen işçiler, pankartlarını açarak İstanbul'daki eylemlerini başlattılar. Sabah saatlerinden itibaren emek dostları dayanışma için Cargill önüne gelmeye başladı. Genel İş Sendikası İstanbul Anadolu Yakası 1 Nolu Şube yönetici ve üyeleri, Mücadele Birliği, İşçi Temsilcileri Konseyi, Eğitim Sen üyesi emekçiler ilk gelenler oldu; saatler ilerledikçe gelişler devam etti.

Cargill işçilerinden Fatih Gürkan "14 yıl fabrikada çalıştıktan sonra işten atılan 14 işçiden biriyim. Neredeyse fabrika kurulduğundan beri çalıştım ve sendikal olduktan sonra bir günde kapının önüne konuldum. Sendikal nedenle işten atıldık; ama Cargill farklı gerekçeler ileri sürüyor. İşe iade mahkemesini kazanmamız da bizim sendikal nedenle işten atıldığımızı kanıtlamış oldu" diyerek yaşadıklarını anlattı.

"Mahkemeyi kazandı fakat Cargill bize işbaşı yaptırmadı ve yasal sürenin son günü temyize gitti. Burada işçiler aleyhine bir durum söz konusu, yasalar patronlara bir avantaj sağlamış. Bu işçilerin aleyhine bir durum eğer ben davayı kazanmışsam işe başlatılmam gerek. Bana işe başlamak isteyip istemediğim sorulur. Ama patronlara da işe başlatma ya da tazminat ödeme hakkı tanınmış. Bu bir haksızlık; o zaman benim davayı kazanmış olmamın bir anlamı yok. Ne yazık ki bir çok işçi yasalardan patronlara bu hakkı tanıdığı

bilmiyor. Zaten davalar çok uzun zaman alıyor ve işçi kazansa da işine dönemiyor. Biz bu durumdan çok hoşnutsuzuz.

İşimize geri dönmek istiyoruz. Cargill'in mahkeme kararını tanımaması üzerine eylemimizi Cargill Türkiye Genel Merkezi'nin olduğu Ataşehir Palladium Tower'da sürdürmek üzere geldik. Artık mücadelemizi burada sürdüreceğiz" dedi.

10 yıl Cargill'de çalışan Yücel Özkan ise "Önümüzde iki seçenek vardı. Ya her birimiz başka işler bulup çalışacaktık. Ya da işimize, haklarımıza sahip çıkacaktık. Biz haklarımıza sahip çıkıp mücadele etmeye karar verdik ve 490 gündür direniyoruz" dedi.

Abdullah Saraç ise 9 yıla yakın Cargill'de çalıştığı sendikal faaliyetleri nedeniyle işten atıldıklarını belirterek "Bu haksızlığa karşı baş kaldırmak gerekiyordu. Biz de bunu yaptık ve 490 gündür bu haksızlığa karşı direniyoruz" dedi.

Cargill'de bir buçuk yıl çalışan Eşref Özkan ise sendika olarak işten atma yaşanmadan bir ay önce yetki başvurusunda bulduklarını, fakat Cargill Genel Merkezi'nde çalışanların gıda iş kolunda olmadıkları için, Cargill'in yetki itirazında bulunduğunu ve bu nedenle de yetki alamadıklarını sendikal oldukları için de işten atıldıklarını belirtti.

Tek Gıda İş Sendikası Örgütlenme Uzmanı Suat Karlıkaya da, 490 gündür verdikleri mücadelenin bir alnteri, emek mücadelesi olduğunu, Cargill'in mahkemenin işe iade kararını uygulamaması

nedeniyle Ataşehir Palladium Tower'daki Cargill Türkiye Genel Merkezi'nin önünde eylemi sürdürme kararı aldıklarını belirtti.

Desteğe gelen Genel İş Sendikası İstanbul Anadolu Yakası 1 Nolu Şube yönetiminden Ali Ekber Erarslan "Sınıf mücadelesini büyütmek ve dayanışmada bulunmak için Cargill işçilerinin yanındayız. Bu üçüncü gelişleri daha önceki gelişlerinde de karşılamıştık. Bundan sonra da birlikte olacağız" dedi.

Cargill'in mahkeme kararını uygulamaması konusunda ise "Kapitalist sistemle yönetilen ve parlamentosundaki 650 milletvekilinin 550'si iş adamı olursa, kanunlar da sermaye ve patronların lehine olacaktır. Kapitalist sistemin bu sömürsüne ancak sınıf mücadelesini büyüterek karşı durabilir ve bu düzeni değiştirebiliriz. Cargill işçileriyle de bu nedenle her zaman dayanışmamız devam edecek" dedi.

İşçi Temsilcileri Konseyi adına konuşan kadın emekçi ise "Cargill işçileri kavgamızın şehrine hoşgeldi" diyerek "Cargill işçilerinin işe iade edilmemeleri, mahkemelerin ve hukukun da kapitalist sistemde sermayeden yana olduğunu gösterir. Bu sistemi değiştirebilecek olan işçilerin mücadelesidir. İşçiler kendi öz örgütlenmeleri olan komite ve konseylerini oluşturarak ve birlikte mücadele yöntem ve araçlarını kullanarak haklarını alabilir ve bu sömürü sistemini alaşağı edebilirler" dedi.

Cargill işçilerinin eylemleri, Ataşehir Palladium Tower önünde sürüyor.

"Mahkeme Kararı Uygulanmazsa Ne Yatar Ne Otururuz!"

Cargill işçileri İstanbul'da Ataşehir Palladium Tower'da 500'üncü gününe girdi. 490 gün Bursa Orhangazi'de bulunan Cargill fabrikası önünde süren eylemlerini İstanbul'a taşıyan Cargill işçileri 10 gündür geceli gündüzlü Cargill Türkiye Genel Merkezi'nin önünde işe dönme mücadelesini sürdürüyor.

Cargill işçilerinin 500'üncü gününde yapılan basın açıklamasına, Zeytinburnu Belediye işçisi Kenan Güngördü, Media Markt, Uyum Makro, Sacia Pack, Özüt işçileri, İşçi Temsilcileri Konseyi Hazırlık Komitesi, aralarında Mücadele Birliği Platformu'nun da olduğu devrimci örgütler sendikalar ve siyasi partiler katıldı.

Saat 14.00'te yapılacak basın açıklaması öncesinde pek çok emek dostu pankartları, dövizleri ve coşkulu sloganlarıyla alkışlarla alana geldi.

Özsüt İşçileri alana "Özsüt Kaçma Hakkımızı Ver" pankartı ve "Haksızlık Yarsa Direniş De Var", "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganıyla geldi.

İşçi Temsilcileri Konseyi Hazırlık Komitesi ise "Kavgamızın Şehrine Hoşgeldiniz" pankartı ve "Cargill İşçisi Yalnız Değildir", "İşçiler En Öne Komitelere" sloganıyla geldi.

Basın açıklaması öncesi kısa kısa tiyatro gösterimi, şiirler ve müzik dinletileri yapıldı. Tek Gıda İş Sendikası ve Cargill işçileri adına yapılan konuşmada alana gelen emek dostları selamlandı. Basın açıklamasını Cargill işçilerinden Yücel Özkan yaptı.

500 günlük eylem süreçlerini aktaran

Özkan, "Cargill yönetimi bilmeli ki, Cargill işçileri yalnız değildir. Bu mücadele Uluslararası Gıda Tarım Turizm Sendikaları Birliği, Tek Gıda İş Sendikası ve sivil toplum kuruluşları, siyasi partiler, sendikalar ve sayısız emek dostları ile birlikte zafere yürümektedir Cargill işçileri kazanana kadar mücadeleye devam edecektir.

Herkes bilmeli ki, işçilerin talebi sadece haksız olarak çıkarıldıkları fabrikalarında tekrar işbaşı yapmaktır. Burada Cargill yönetimine sizler aracılığı ile tekrar etmek isteriz: Biz Cargill Orhangazi fabrikamızda tekrar işbaşı yapmak emeğimiz ile çalışmak istiyoruz; çalışan işçilerin anayasal haklarına saygı duyulmasını istiyoruz" dedi.

Cargill yönetiminin aksi bir yol yöntem belirlemesi durumunda, kendilerine olumlu bir dönüş olmazsa "ne yatacağımız ne oturacağız. Ne yapacağımız diye sorularla 'Tek Gıda İş Sendikası'nın işçi sınıfı tarihinde yazılmış onlarca mücadelesine bakın' diyoruz. Cargill yönetimine işbaşı yaptırılması ile ilgili çalışmaların bir an önce başlatılmasını tavsiye ediyor mücadelenin aralıksız devam edeceğini bir kez daha vurguluyoruz" dedi.

Basın açıklamasının ardından 500'üncü gün halayına duruldu. Birlikte şarkılar söylendi. Alandan ayrılanlar sloganlar ve alkışlarla uğurlanırken, emek dostlarıyla sohbetler edildi.

Soma'da Madenci Yürüyüşü

13 Mayıs 2014'te Soma'da SOMA Holdingin Türkiye Kömür İşletmeleri (TKİ) aracılığıyla devraldığı kömür madeninde 301 işçinin hayatını kaybettiği katliam olmuştu.

Bilindiği gibi maden sahibi Alp Gürkan, kısa süreli tutukluluktan sonra serbest bırakıldı.

Katliamdan sonra ocak kapandı, 2831 işçi işsiz kaldı. Devam eden süreçte UYAR Madencilik'in de işten atıldığı işçilerle birlikte toplamda 3500 işçi tazminatlarını alamadan işten atıldılar.

Türk-İş'e bağlı Türkiye Maden İş Sendikası, TKİ ile tazminatların 24 taksite bölünmesi üzerine anlaşma yapmıştı. Ancak işçilerin hepsi sendikalı değil. İşçiler bu anlaşmanın SOMA Holdingi kurtarmak için kendilerinin haklarını gaspeden bir anlaşma olduğunu ifade ediyor. 5 yıldır toplam 3 taksit ödenmiş ve bundan sonra ödemenin kim tarafından ne zaman ödeneceği belirsiz.

Tazminatlarını hala alamayan işçiler ve aileleri 21 Ağustos günü Soma'da Bağimsız Maden İş'in çağrısıyla Türkiye Maden İş sendikası TKİ binasına kadar yürüdü. Coşkulu kitle TKİ önünde güvenlik barikatını aştı ve temsilcilerinin yetkililerle görüşmesini sağladı.

Yürüyüş sırasında "Alnteri Çalmak Şerefsizliktir!", "Kahrolsun Sarı Sendika", "Ankara Ankara Duy Sesimizi Bu Gelen Madencinin Ayak Sesleri!", "Tazminat hakkımız söke söke alırız!", "Soma Uyuma İşçine Sahip Çık!" sloganları atıldı.

İnter Tekstil İşçisi Yalnız Değildir

Buca Organize Sanayi Bölgesindeki TR Inter Tekstil'de maaşlarını alamayan işçiler, 26 Ağustos günü üst işveren olan Üniteks önünde buluştular.

Çiğli Organize Sanayi'de yoğun güvenlik önlemi alınan Üniteks önünde yapılan eylemde Deri Teks Sendikası şube başkanı Makum Alagöz bir açıklama yaptı.

İnter TR işçileri, eylemlerini bir forumla tamamladılar. Forumda alınan karara göre işçiler ertesi gün de Üniteks önünde saat 10.00'da buluşmaya karar verdiler.

İnter TR işçilerinin eylemlerine Buca ve Çiğli İTK dan işçiler de katıldı ve işçilere İTK'yi anlatarak, Serbest Kürsü kitaplarını hediye ettiler.

Sistema İşçileri Ücret ve Tazminatlarını Eylem Yaparak Aldı

Sistema Teknolojik Yapı bünyesinde çalışan 20 inşaat işçisi, ücret ve tazminatlarının ödenmesi talebiyle 20 Ağustos günü Sistema Teknolojik Yapı ve yapımında çalıştıkları üç firma önünde eyleme başladı.

İnşaat İşçileri Sendikası, işçilerin ana firma tarafından pek çok yerde çalıştırıldığını fakat ücretleri ve tazminatlarının ödenmesi konusunda oyalama yoluna gittiğini belirterek işçilerin ücret ve tazminatları ödeninceye kadar dört ayrı yerde başladıkları eylemi sürdüreceklerini belirtti.

İşçilerin eylemi Sistema Teknolojik Yapı, Sanofi İlaç. İş Kule KFMG firması ve Garanti Bankası Merkez binası önünde başladı. Sistema'nın "Eylemleri bitirin tüm alacaklarınızı hesabınıza yatırılm" teklifinin oyalama taktiği olduğu teşhir edildi.

22 Ağustos günü İnşaat İşçileri Sendikası, ana firma Sistema'nın talebiyle yapılan görüşme sonrasında tüm haklarının ödenmediğini belirterek eylemi sonlandırdıklarını duyurdu.

Tarım İşçileri Irkçı Saldırılarıyla Yüz Yüze

Sakarya'nın Karasu İlçesi Paralı Mahallesi'nde, 23 Ağustos günü ırkçı bir saldırı meydana geldi.

Diyarbakır'dan geçici tarım işçisi olarak gelen Şirin Tosun ve Müslüm Zeren ile "Ne bağıryorsunuz yüksek sesle" diyen 6 kişi arasında tartışma başladı. Bir süre karşılıklı geçen sözlü tartışmanın ardından içlerinden birisi, ruhsatsız tabancayla 2 el ateş edip Şirin Tosun'u vurdu.

Saldırgan olay yerinden kaçarken, ağır yaralanan Tosun, Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne kaldırıldı. İşçinin durumu ciddiyetini

korurken olaya karıştığı belirtilenler gözaltına alındı.

Tarım işçilerinin yaşadığı bu sorunlar ne zaman bitecek? Ya trafik kazalarıyla 14 kişilik araçta 25 kişinin ölü bedeni bulunuyor, ya ırkçı faşist saldırılarla karşılaşılıyor, ücretlerini alamıyorlar.

İrkçilik, dünyanın hiçbir yerinde işçi sınıfının çıkarına değildir. Tarım işçilerinin kendi içlerinde kuracağı komiteler aracılığı ile bu saldırılar püs-kürtülecektir. Bugün tarım işçilerinin örgütsüzlüğünden cesaret alanlar, o komitelere hesap verecektir.

Emekçiler İnsanca Yaşam, Güvenceli İş Gelecek İçin G(ö)revde

KESK'e bağlı sendika üyesi kamu emekçileri 27 Ağustos günü ülke genelinde bir günlük grev yaparak, hükümetin emekçilere 2020-2021 yılı için verdiği %3 maaş zammı oranına tepkilerini ve insanca yaşam, güvenceli iş taleplerini dile getirdi.

KESK'e bağlı sendikalara üye kamu emekçileri ülke genelinde greve çıktı.

İstanbul'da iş yerleri önünde grev pankartlarıyla taleplerini dile getiren KESK İstanbul Şubeler Platformu üyeleri, Kadıköy'de bir yürüyüş yaptı. Kadıköy Belediyesi bahçesinde toplanan kamu emekçileri, "İnsanca Bir Yaşam, Güvenceli İş İçin G(ö)revdeyiz" pankartı açarken "İnsanca Yaşam Güvenceli Gelecek", "Savaşa Değil Emekçiye Bütçe", "Savaşa Değil Sağlığa/Eğitime Bütçe" dövizleri taşıdı.

Kamu emekçileri adına basın açıklamasını KESK İstanbul Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Zeliha Baksı okudu. TİS görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlandığını hatırlatan Baksı, aylık sınırının 2.100, yoksulluk sınırının 6.800 TL'yi aştığı, enflasyonun %30'ları bulduğu koşullarda hükümetin 3 milyon kamu emekçisine, 2 milyon emekliye, aileleri ile birlikte 20 milyonluk devasa bir kitleye sefalet, yoksulluk, güvencesizlik teklif ettiğini söyledi.

TİS görüşmelerinde Kamu Görevlileri Hakem Kurulu'nun da tarafsız olması gerektiğini, fakat kurul üyelerinin çoğunluğunu hü-

kümetin belirlediğine dikkat çeken Baksı, bu kuruldun emekçiler lehine bir karar çıkmasını mümkün olmadığını belirterek "bizler hakları ellerinden alınan, sefalet ve kölelik teklif edilen milyonlar olarak bir araya gelmediğimiz, yıllardır elimizden avucumuzdan alanları, hak kayıplarımızı görmeyip yoksulluk sınırı üzerinde bir maaşla kendimize fazla gördüğümüz sürece, sefalet zamlarına mahkum edilmeye devam edeceğiz" dedi.

DİSK Yönetim Kurulu Üyesi Kanber Saygılı ise iktidarın kamu emekçilerine sefalet ücretini reva gördüğünü ifade ederek, seçimle gelen belediye başkanlarının yerine kayyum atandığını hatırlattı. TİS sürecinde de uyuşmazlığı çözmekle görevli hakemler kurulunun hükümet tarafından belirlenmesinin de bir kayyum ataması olduğunu belirterek "Kayyum darbedir, kayyumları kabul etmeyeceğiz" dedi.

KESK üyeleri insanca bir yaşam ve güvenceli gelecek taleplerini ifade eden sloganlarla eylemi sonlandırdı.

Özsüt Kadıköy Şubesi Kapiya Kilit Vurdu

STP Gıda Sanayi Ticaret A.Ş. firmasına bağlı olarak Özsüt Kadıköy Şubesi'nde çalışan işçilerin maaşları, yemek ücretleri; işten çıkardığı ya da çıkmak zorunda bıraktığı işçilerin tazminatlarını ödememesi nedeniyle işçilerin Temmuz ayında 28 gün yaptıkları eylemle gündeme gelen Özsüt firması, Kadıköy Şubesi'ne kilit vurdu.

#ÖzsütSözünüTut hashtagi ve "Özsüt Sözünü Tut Hakkımızı Ver" sloganıyla Özsüt'teki hak gasplarını teşhir eden işçiler, eylemleri sonucunda şubeler ve fabrikadaki işçilerin hak edişlerinin ödenmesini sağlamışlardı.

İşçilerin eylemleri ve boykot çağrıları nedeniyle, web sitesine gelen tepkili yorumlar üzerine, www.ozsut.com sitesi "bakımda olduğu" gerekçesiyle hizmete kapatılmıştı.

Özsüt Kadıköy Şubesi'nde, ödeme yapmadığı işçilerin de iş bırakma haklarını kullanması nedeniyle, 1938'den bu yana ilk kez bir Özsüt mağazası müşterileri "Self Servis" tabelasıyla karşılamaya başlamıştı.

İşçilerin eylemleri sonucunda hem eylemdeki işçilere hem de şubelerindeki ve fabrikadaki işçilere ödeme yapmak zorunda kalan Özsüt, 20 Ağustos günü Kadıköy şubedeki eşyalarını toparlamaya başladı; kapiya kilit vurup kepenkleri indirerek şubeyi hizmete kapatmak zorunda kaldı.

"Meydan Özsüt'ü de

Kapatmak Zorunda Kalırsınız!"

26 Ağustos günü Özsüt işçileri, kapanan Kadıköy Şubesi önünde bir uyarı eylemi yaptı. Burada açıklama yapan işçilerden Umut Marangoz, Özsüt'ün işçilere 15 gün önceden haber vermesi gerektiği halde bildirmediklerini ve şube kapanırken 13 işçinin hiçbir haklarının ödenmediğini aktardı.

Özsüt patronlarına seslenen Marangoz, "biz daha önce de gasp ettiğiniz haklarımızı birlikte mücadele ederek kazandık. Ve yine gasp edilen haklarımız için buradayız. Haklarımızı ödemezseniz tek kaleniz Meydan AVM Şubesi'nde de Kadıköy'deki akıbeti yaşarsınız. Orayı da kaybedersiniz" dedi.

İşten çıkartılan Özsüt Kadıköy işçileri adına basın açıklamasını Ayten Kıyak okudu. "Kadıköy Özsüt artık burada değil. Ama bu Özsüt'ün emek sömürüsüne devam etmediği anlamına gelmiyor. Biz işçiler haklarımızı almak için buradayız" dedi.

Kadıköy Özsüt'ün kepengini kapatıp tabelasını indirdiğini, Özsüt'ün Kadıköy'de "ayakta" kalamadığını belirten Ayık, Özsüt'ün patronlarının Kadıköy Özsüt'ü kar edemediği için sirtlarından atılması gereken bir yük olarak gördüklerini söyledi. 20 Ağustos günü Kadıköy şubasının kapısına kilit vuran Özsüt'ün, 13 işçiyi de işten çıkardığını ve kaçarken de işçileri ne yapar, bun-

dan sonra yaşamlarını nasıl devam ettirir diye düşünmediğini; işçilerin nasıl geçinebileceklerini, ailelerine karşı sorumluluklarını nasıl yerine getirebileceklerini mesele olarak görmediğini belirtti.

"Ödememiz gereken ev kiralılarımızı, faturalarımızı, borçlarımızı mevzu bahis bile etmemiş-

ti. Çünkü, o hırsızdır, ruhsuzdur, duygusuzdur! Yakın zamanda mücadeleciler işçi arkadaşlarımızın kararlı eylemleri ile bize getirdiği Özsüt bunu bir kez daha tescillemiştir" diyen Ayten Ayık, kendilerine Kadıköy şubasının kapatıldığını söyleyip; tazminatları, maaşları, yemek kartlarını, yani hak edişlerini ödenmesi konusunda ise hiç bir adım atılmadığını söyledi.

Özsüt patronlarına seslenen Ayık, "Kapatılan Özsüt Kadıköy şubasının işçileri olarak tüm hak edişlerimizi istiyoruz. Size 5 Eylül'e kadar süre veriyoruz. Bu süreye kadar hak edişlerimiz verilmediği takdirde eylemimizi Ümraniye Meydan AVM'nin önüne taşıyacağımızı ilan ediyoruz" dedi.

Özsüt işçilerinin eylemine Tek Gıda İş Sendikası üyesi oldukları için işten atılan ve eylemlerini Bursa Orhangazi'den İstanbul Ataşehir Palladium Tower'a taşıyan Cargill işçileri de katıldı. Cargill işçileri burada "Bizler biliyoruz ki, işçiler ne zaman haklarını ararsalar bu patronlar ya da vekilleri bu yöntemi kullanıyor. Bu yüzden bizler mücadelemizi ortaklaştırmak zorundayız. Burada gördüğümüz yüzler kendi yüzlerimiz, buradaki mücadele hepimizin mücadelesi. İşimizin emeğimizin, çocuklarımızın, geleceğimizin, güzel bir Türkiye'nin mücadelesi. İnsanların iş ve gelecek güvencesinin olduğu huzurlu, mutlu bir yaşamın mücadelesi. Ve bu kavgayı, bu mücadeleyi hep birlikte vererek kazanacağız" dedi.

Zeytinburnu Belediyesi'nde KHK ile işten atılan Kenan Güngördü de Özsüt işçileriyle dayanışmaya geldi, "Hiçbir güç karşımızda durmaz" mesajını verdi.

Özsüt işçilerine Dev Turizm İş Sendikası Marmara Bölgesi, Genel İş Sendikası İstanbul Anadolu Yakası 1 Nolu Şube temsilcileri, İşçi Temsilcileri Konseyi Hazırlık Komiteleri, devrimci kurumlar ve siyasi partiler de katılarak destek verdi.

İşçiler eylemi, "Özsüt Kaçma Hakkımızı Ver", "Haksızlık Varsa Direniş De Var" sloganlarıyla sonlandırdı.

Haydarpaşa Garı'nda Emekçiler Grevde

KESK'li sendikalar, 27 Ağustos günü ülke genelinde "İnsanca bir yaşam, güvenceli iş" talebiyle greve çıktı. KESK BTS üyeleri de sabah saatlerinden itibaren iş bırakarak Haydarpaşa Garı önünde bir araya geldi ve "Bu İş Yeri Grev Var" pankartı açarak oturma eylemine geçti.

Saat 12.30'da da Haydarpaşa Garı önünde "İnsanca Yaşam, Güvenceli İş Talebiyle Hizmet Üretiyoruz" pankartı açan BTS üyeleri "İnsanca Yaşam Güvenli Gelecek İstiyoruz", "Demiryolu Halkındır Satılmamaz", "Direne Direne Kazanacağız" sloganları attı.

Basın açıklamasını İstanbul 1 Nolu Şube Başkanı Sadık Kısa okudu, 5 milyonu aşkın kamu emekçisini ve emeklisini kapsayan beşinci dönem toplu sözleşme görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlandığını ve sürecin bundan sonra Kamu Görevlileri Hakem Kurulu'na sürdürüleceğini belirtti.

16 Ağustos'ta yapılan toplantı oturumunda Kamu İşveren Heyeti adına Çalışma Bakanının hükümetin teklifini açıkladığını; ancak sadece rakamlara yer verilen açıklamada kamu emekçilerinin sorunlarına ilişkin tek

cümleyle yer verilmediğine dikkat çeken Kısa, "2020 yılını ilk altı ayı için %3,5 ikinci altı ayı için %3, 2021 yılını ilk altı ayı için %3, ikinci altı ayı için %2,5 maaş zammı teklif edilmiş. Yani, o gün de vurguladığımız

üzere, beş milyonu aşkın kamu emekçisi ve emeklisi ile açıkça alay edilmiştir" dedi.

Konfederasyonlardan habersiz bir şekilde 19 Ağustos'ta Çalışma Bakanı ile yandaş konfederasyon Genel Başkanı arasında gerçekleşen görüşme sonrasında Çalışma Bakanının

saat 02.16'de attığı tweet ile hükümetin teklifinin 2020 yılı için %4 + %4, 2021 yılı için ise %3+%3 olarak "revize" edildiğini adeta bir müjde gibi sunulduğunu aktaran Kısa, "Bu emek ile sermaye arasında, alın teri ile rant arasında, üretkenler ile istihdam yaratmadan halkın emekçiler olarak bizim cebimizden aktarılan teşviklerle, vergi afları, vergi indirimleri ile yaşanan asalaklar arasında yapılan bir tercihtir" dedi.

OHAL KHK'leri ile yaşanan ihraçları sadece KESK'in gündeme getirdiğini ifade eden Kısa, Kamu Sendikaları Konfederasyonu'nun sermaye ve hükümet yanlısı tutumuna tepki göstererek, "Son 22 günde yaşadığımız süreç Türkiye'deki mevcut toplu sözleşme sürecinin iflas ettiği bir kez daha teyit etmiştir" dedi; bu karanlık tablodan tek çıkış yolunun yetkinin asıl sahipleri olan kamu emekçilerinin ve emeklilerinin ortak sorunları için bir araya gelerek "hak verilmez mücadele ile almır" ilkesi ile ortak mücadeleyi yükseltmesinden geçtiğini söyledi.

BTS'li emekçiler yetersiz maaş artışına ve demiryollarının özelleştirilmesine karşı sloganlarla basın açıklamasını sonlandırdı.

Sendikalı İşçiyi İşten Atan Setur Depo Önünde Eylem

İstanbul Sabiha Gökçen Havalimanı'nda Setur Depo'ya bağlı olarak faaliyet yürüten taşeron firma ISS, sendikalı olan işçiyi işten attı.

Yurtdışından gelen ürünlerin depolanmasını ve dağıtımını yapan Setur Depo ve ona bağlı taşeron firma ISS'de DGD-SEN, sendikal çalışma başlatmıştı. Çalışanların önemli bir kısmına ulaşan sendikadan faaliyetlerinden rahatsız olan patronlar, sendikalı olan işçilerden Muhammed Aydemir'i 19 Temmuz günü işten attı.

Bunun üzerine DGD-SEN, 21 Ağustos günü Setur Depo önünde bir eylem gerçekleştirerek depo işçisi Muhammet Aydemir'in işe iadesini ve işçilerin sendikal haklarına saygı duyulmasını istedi.

Eylemde konuşan DGD-SEN Genel Başkanı Murat Bostancı, Setur Depo ve ISS firmasında işçilerin yoğun bir tempoda çalıştırıldıklarını ücretlerini ve mesailerini düzenli alamadıklarını, izinlerini düzenli kullanamadıklarını ve sürekli fazla mesaiye zorlandıklarını belirterek, "Bizler işimizi en iyi şekilde yapıyoruz. Fakat bizden daha fazla çalışmamız isteniyor. Gelen malları indirip yüküyoruz, mesaimiz bitiyor fakat çoğu zaman bizden saat 18.00'den sonra da çalışmamız isteniyor" diyerek "Arkadaşımız işine geri dönmeye kadar ve sendikal haklarımızı tamncaya kadar Setur'un bulunduğu her yerde sesimizi duyuracağız" dedi.

İşçilere seslenen Bostancı, sendikal olmanın anayasal ve yasal hakları olduğunu, depo çalışanı işçilerin aşırı iş yükü altında ve fazla mesailerle çalıştırılmaya karşı, ücretlerini düzenli alabilmek, izinlerini kullanabilmek için sendikal olduklarını belirterek, sendikalı işçilerin baskılara boyun eğmemeleri sendikası işçilerin ise DGD-SEN üyesi olmaları ve bu haklarına sahip çıkmaları çağrısını yaptı.

Almanya Düşü Kabusa Dönüyor

Almanya'da otomotiv yan sanayisi, ülke ihracatında ve istihdam alanındaki payından kaynaklı, ülke ekonomisinin adeta can damarı diyebileceğimiz bir durumda. Dünya çapında en büyük beş otomotiv yan sanayinin üçü Almanya'da bulunuyor.

Kendi itirazlarından da anlaşılıyor ki, içten yanmalı otomobil motorlarından elektrikli motorlara geçiş sürecinde tekeller önemli sorunlar yaşıyor. İçeride yaşanan sıkıntılarının yanında bir de Çin, Hindistan, ABD gibi önemli pazarlarda sıkıntı yaşıyorlar. Bu tarz sorunlar sadece Almanya için geçerli olmayıp, küresel olarak emperyalist-kapitalist sistemin bir çöküş evresinde olmasından kaynaklanıyor. Bunun içerisinde filizlenen ise, işçi sınıfının iktidarına giden yollar - her ülkenin özgül koşullarını da göz önünde bulundurarak görüyoruz ki- nesnellğin zorlayıcılığı ile öne çıkıyor ve bu akışın yönünü belirliyor.

Eylül'de Frankfurt'ta dünyanın en büyük otomobil fuarında IAA (Uluslararası Otomobil Sergisi) bir araya gelecek olan sektör temsilcilerinin sıkıntıları büyük. Fuarda personel azaltma, üretim merkezlerini başka yerlere taşıma ve hatta fabrikaları tamamen kapatma gibi konular gündeme gelecek ve yoğun şekilde tartışılacak.

Yaşadıkları sıkıntıları kan emici tekellerden dinleyelim: Bosch Şirketin yöneticisi Volkmar Denner, verdiği bir röportajda konuyu gayet anlaşılabilir bir şekilde ifade ediyor: "Dizel motorlardaki enjektör sistemi için motor başına 10 kişi çalıştırıyor. Benzinli motorlarda bu iş için üç kişi gerekiyor. Elektrikli otomobillerde ise bu iş sadece bir kişi ile hallediliyor. Kısacası elektrikli otomobillerin yaygınlaşması ile işten çıkarmalar zorunlu olacak."

Bu satırların derinlerinden yükselen gerçeğin çığılığı şöyle sesleniyor: "Çevre dostu görünmek için trilyonları televizyon kanallarına, billboardlara verirken amacım, siz sefil işçilerin sağlıklı yaşaması ve doğayı kirlenmenin önüne geçmek değil. Bunu yapmak zorundaydım, çünkü fabrikalardaki makinelerin teknik gelişimi artık insana ihtiyaç duymadan üretim yapıyor. Dizel motor yerine elektrikli motor üretirim motor başına 9 kişilik kârim daha var. Bunu hesaplamak zorundayım, çünkü fabrikalar hiç durmadan üretim yaparken işçilere ne kadar ücret ayırmak zorunda olduğumun farkında mısın? İşten kovacağım işçilerin nasıl yaşayacağı beni ilgilendirmiyor. İhtiyacım kadar işçiyi, benim belirlediğim saatler boyunca çalıştırıp en yüksek karı elde etmekten başka bir amacım yok benim."

Dünyanın en büyük otomotiv yan sanayi üreticisi olan Bosch makine üretimi alanında da faal olan bir şirket. Stutt-

gart merkezli şirketin dünya çapında 410 binden fazla çalışanı var. Almanya'daki 50 bin personelden 15 bini sadece dizel motorlarla ilgili birimlerde görevli.

Continental Yönetim Kurulu Başkanı Elmar Degenhart, sektörün dramatik bir şekilde süratlenen, kökten ve yer yer yıkıcı bir değişim sürecinin içinde olduğunu söylüyor. Giderlerin azaltılması gerektiğini vurgulayan Degenhart, bunun için şu an şirket bünyesinde çalışan 245 bin kişiden kaçının işten çıkarılacağını, sendika ile görüşükten sonra karara bağlayacaklarını bildirdi. Degenhart, firmanın bazı birimlerinin satılmasının da gündeme olduğunu ifade etti.

Friedrichshafen merkezli ZF ise, şanzıman ve farklı otomobil parçaları üretiyor. Çok farklı alanlarda üretim yapmasına rağmen kapitalizmin şıramalı çöküşünden nasibini aldığı itiraf ediyor. ZF yönetimi, yıl sonu ciro beklentisini 37 milyar eurodan 36 milyar euroya çekti. 2019'un ilk yarısında elde edilen kar, geçen senenin aynı dönemine kıyasla yarı yarıya azalmış durumda. Çin'deki üretim merkezlerinde personel sayısını azaltan şirket şu an için Almanya'da böyle bir yola başvurmayı düşünmüyor. Ancak esnek çalışma saatlerine geçmek ZF'nin değerlendirmeye aldığı seçeneklerden biri.

Alman otomotiv devlerinden Wolkswagen'in açacağı yeni fabrika için Bulgaristan ve Türkiye'yi değerlendirdiğini ve fabrikasını nereye kuracağına karar verdi. Wolkswagen CEO'su Herbert Diess, 19 Haziran günü RTE ile bir araya gelirken, Ankara'da yapılan görüşmelerde Cumhurbaşkanı Erdoğan'la görüşme yaptı. ZF yönetimi, yıl sonu ciro beklentisini 37 milyar eurodan 36 milyar euroya çekti. 2019'un ilk yarısında elde edilen kar, geçen senenin aynı dönemine kıyasla yarı yarıya azalmış durumda. Çin'deki üretim merkezlerinde personel sayısını azaltan şirket şu an için Almanya'da böyle bir yola başvurmayı düşünmüyor. Ancak esnek çalışma saatlerine geçmek ZF'nin değerlendirmeye aldığı seçeneklerden biri.

Daha ucuz iş gücü, teşvikler, işçi sınıfının örgütlülüğü gibi birçok konuda Türkiye gibi geri kalmış ülkeler dev tekeller için bir çekim merkezi. Kapitalist sistemin bir halkasında başlayan bir kriz zincirleme şekilde yayılıyor. Dünyanın her yerinde ayaklanmaların zeminin oluşturuyor tam da bu durum.

İşçi sınıfının atan kalbinin sesini duyuyor musunuz? Giderek yükselen ritmi, burjuvazi için epey bir ürkütücü... Bizlere ise coşku ve güven aşıyor. İşçi sınıfının iktidarının, üretim araçlarının toplumsallaştırılmasının bir hayal olduğunu düşünenler zamanın çöplüğüne doğru adım adım geri-lerken, işçi sınıfındaki kaynakların onu öne, en öne çağırıyor. **Bir Mücadele Birliği Okuru**

YÜZYILDIR AÇIK OLAN BU YOL KAPATILAMAZ!

Kenan Kızıl

Ekim Devriminden bu yana ve Ekim Devrimi de dahil, dünyanın neresinde bir devrim olduysa, emperyalist-kapitalist devletler blok halinde oraya karşı-devrimci müdahalelerde bulundu. Hatta bir devrimin olmasını beklemeyen, o devrimin koşullarının oluştuğunu gördüğü an bu müdahalelere ivedilikle başlıyorlar. Konu devrim olduğunda, tıpkı Marx'ın belirttiği gibi; burjuvazi kendi aralarındaki tüm çelişkileri bir yana bırakarak uluslararası alanda tam ve kesin bir dayanışma, işbirliği sergiliyor. Paris Komünü'nden beri bu hiç değişmemiş ve hiç esnetilmemiş bir sınıf tavrıdır. O günden beri tüm dünya burjuvazisi işçi sınıfının ve sosyalizmin düşmanı olduğunu ispatlamıştır. Bu hiç değişmeyecek ve hep böyle kalacak çünkü onun için bu bir hayat memet meselesidir.

Ekim Devrimi'nin hemen peşi sıra karşı-devrimci Rus generaller şahsında tüm emperyalist-kapitalist kampın desteklediği sınıf Rus burjuvazisiydi. Sovyet Devrimi'ni boğmak için her türden imkanı sunmaktan çekinmeyen bu karşı-devrimci kamp verdiği tüm politik, ekonomik ve lojistik desteğin yetmediğini görünce de bizzat ordularını devreye sokmakta tereddüt bile etmediler. Bu nedenle de genç Kızıl Ordu erlerinin kurşunlarıyla cansız gövdeleri yere yığılanlar arasında çok sayıda Alman, İngiliz, ABD ve başka burjuva ülkelerin askerleri de vardı. Yani Sovyet Devrimi daha yolun başında tüm dünya burjuvazisine karşı savaştı ve tamamını yenilgiye uğrattı. İç savaş sona erdiğinde kaybeden ne tek başına Rus burjuvazisi ne General Kornilov ne General Denikin ne de Amiral Kolçak idi. Bunlarla birlikte yenilen tüm emperyalist-kapitalist devletler blokuydu.

Sovyet iç savaşı ve bu savaşta Bolşevik Parti'nin sergilediği politik ve askeri tutum, yürütülen destansı mücadele sosyalizm ve komünizm kavgasında sadece bir büyük eser değil, aynı zamanda derslerle dolu bir tarihtir.

Bu derslerden ilki; emperyalist-kapitalist devletler blokunun bir devrimi kan içinde boğmak için her tür silaha, yola ve yöneme başvuracağı ve de vurduğudur. Bu kamp Sovyet devriminin önünde tutunamayarak rezil bir şekilde yenilse de varlığını hala sürdürüyor. Dünyanın her köşesindeki devrimci mücadelelerde emekçi sınıfların karşısında yer almayı sürdürmekte Kore'de, Çin'de, Vietnam'da, Nikaragua'da ve son elli yılda yaşadığımız bu topraklarda ve her yerde. Karşı-devrim cephesine lojistik, ekonomik politik ve direkt asker, polis, özel ajanlarla saha desteği veriyor.

Lenin bunun böyle olacağını daha en baştan ön görerek iç savaş boyunca içerideki burjuva sınıfa, onun askeri unsurlarına ve emperyalist-kapitalist karşı devrimci bloka karşı net, kesin ve kati bir savaş yürüttü. Sovyet iç savaşında küçük-burjuva ham hayalcilik, uzlaşmacılık, ikide bir ilan edilen ve düşmandan başkasının işine yaramayan "barış" girişimlerinin hiç bir izine rastlanmaz. Çünkü genç işçi-asker Sovyeti ve onun önder partisi iç savaşı bitirmenin biricik yolu çok iyi biliyordu; Rus burjuvazisini tamamen bitirmek, onun elindeki fabrikalara, topraklara ve bankalardaki her bir rubleye el koyarak ve tabii ki askeri gücünü ezerek yok etmek. Bunu da başardılar!

Çıkarılacak bir diğer önemli ders de, karşı-devrime verilen uluslararası desteğin nasıl önleneneğine dair olmandır. İşçi-asker sovyetleri bunu en kısa yoldan ve en hızlı şekilde çözdü. Karşı-devrimci ordu yenildiğinde ve Rus burjuvazisinin elindeki tüm imkanlara el konulduğunda emperyalist-kapitalist blokun destekleyeceği bir güç de kalmamış oldu. Yani karşı-devrimi devrimin kendi toprağında yendiğinde uluslararası karşı-devrimci destek de kesilmiyor oluyor. Bunun tersini yapmaya çalışmak; önce uluslararası desteği kesmek mümkün değil. Bir devrim şunu asla unutmamalı; emperyalist-kapitalist karşı-devrimci güçlerin bir ayağı devrimin olduğu ülkedeki burjuva sınıftır. Bu nedenle en önce bu ayak kopararak atılmalıdır. İşte genç Sovyetlerin başarılarından biri de buydu. O savaşı sadece cepheye değil cephe gerisinde de yürüterek kazandı.

Üçüncü ve önemli bir diğer ders de, tüm Sovyetlere yayılan büyük bir seferberliğin başlatılmasıdır. İşçi-asker sovyetlerine üye olan, ona sempati besleyen ya da ona güvenen milyonlarca emekçi elinde tüfek cepheden cepheye koşmakla yetinmedi. Aynı zamanda, onca yoksulluğa rağmen, 1. Dünya savaşında yerle bir olmuş, sokakları evsizlerle, açlıkla, hastalıkla, yoksullukla dolu bu yıkılmış ülkenin perişan kentlerindeki yoksul fakat onurlu insanlar kızıl orduya yiyecek, giyecek, cephaneye ve akaryakıt sağladı. İşçiler gönüllü olarak kızıl orduya destek olsun diye saatlerce fazladan mesai yaparken, yoksul köylüler ayaklarından çizmelerini, sırtlarından giysilerini çıkarıp yolladılar. Cephelere giden vagonlar dolusu giyecek, yiyecek ve cephaneye milyonlarca işçinin ve yoksul köylünün fedakarlığını anlatan ve sarsıcı bir öyküdür.

Sovyet iç savaşının belki de en önemli dersi, cephe gerisindeki tüm emekçilerin desteği kazanılırsa yenilmez bir Kızıl Ordu'nun yaratılabileceğidir. Ama bundan daha da önemlisi böylesine bir desteğe sahip bir orduyla karşı-devrimi yenerek zafer kazandığımızda dışardan gelecek işgalcileri de yenecek güce sahip olacağımızdır. Yani böyle bir orduya varsa bir değil birden çok zafer kazanılabilir. İç savaşın on yıl sonra Japon faşizminin en seçkin kuvvetlerini Moğolistan steplerinde yok eden ve ondan bir kaç yıl sonra da Nazi ordularını eze eze Berlin'e giren o şanlı Kızıl ordu işte bu iç savaşı kazanan ordunun ta kendisidir.

Elbette Sovyet iç savaşından çıkarılacak çok daha fazla ders vardır. Fakat biz burada bu dört çıkarımla yetineceğiz. Çünkü bu yazı yazılırken emperyalist-kapitalist karşı-devrimci blok bir devrimi daha kan içinde boğmaya çalışıyor. Bolivarcı devrim içeriden ve dışardan kuşatma ve saldırı altında ve hatta ilan edilen bir işgal hareketiyle de yüz yüzedir. Tam da bu nedenle Sovyet iç savaşındaki Bolşevik Parti'nin duruşu Venezuela devrimcilerinin eşsiz bir kılavuz olmaktadır. Genç işçi-asker sovyetlerinin Rus burjuvazisine karşı verdiği kesintisiz ve kapsamlı savaş. Bolivarcı Devrime karşı yillardır her türlü yolla saldırılan Venezuela burjuvazisine karşı neden verilmesi? Bolivarcı Devrim bu sınıfa kati darbeyi indirerek sadece iç düşmanı ezemeyecek aynı zamanda onun elindeki muazzam imkanları da alarak devrimin hizmetine verecektir. Daha da önemlisi olası emperyalist işgalin veya girişiminin büyük oranda boşa çıkmasını sağlayacaktır.

Bolivarcı devrim iç savaşın kazanmak için en başta kendi burjuva sınıfını yenmek zorunda. Zafere giden bu yoldan bundan yüzyıl önce Sovyet Kızıl ordusu açmıştır. Açılan bu yoldan hem kendisi hem de dünyanın başka yerlerindeki yoldaşları yeni yeni zaferlere şanlı ve onurlu yürüdü. Yüz yıldır komünistler bu yoldan yürüyor. Yüz yıldır "Lenin'in işaretleriyle dağlarda ve ovalarda partizan ilerliyor", karda, soğukta, çöllerde ve sık yağmur ormanlarında o yürüyüşün ruhu ve bilincini kuşanarak. Yüzyıldır onlarca kez tıpkı onlar gibi defalarca "Beyaz ordularını yenerek, yok ederek atamanları bitirdiler savaşı denizin kıyısında" ve daha nice savaşlar var bitirilecek o denizlerin kıyısında...

İşte Bolivarcıların ve hepimizin yürüyeceği ve yürümekte olduğu yol bu yoldur. Bu yoldan yürüyecek ve tarihe daha nice nice onurlu ve de önemli zaferler katacağız.

Bu yol yüzyıldır açık. Emperyalist-kapitalist karşı-devrim cephesi bu yolu kapatabilecek güce ve imkana sahip değil!..

"Seçerseniz Görevden Alırız!"

Amed, Mardin ve Van Büyükşehir Belediye başkanları İçişleri Bakanlığı tarafından görevlerinden alındı, yerlerine meşum kayyumlar atandı. Bakanlık içi boş uzun bir basın açıklaması ile minareye kılıf uydurmaya çalıştı. Açıklamanın özü "sizi hiçbir yasal kurum ve mevkide çalıştırmayacağız" şeklinde ifade edilebilir.

Bu yetki gasbı, bu görevden alma zorbalığı, her şeyden önce halkın tercih ve iradesinin yok sayılması, çığnemesidir kuşkusuz. Meydan okumadır. Hiçbir şekilde kabul edilebilecek, sineye çekilebilecek bir saldırı değildir. Asla sessiz kalmamalıdır! HDP yaptığı basın açıklamasında bu saldırıya karşı sessiz kalmayacaklarını ilan etti ve herkesi desteğe ve dayanışmaya çağırdı. Doğruları ve gerçekleri söylemekten bir an olsun vazgeçmeden bu dayanışma çağrısına cevap vermek devrimci proletaryanın boyunun borcudur. HDP ve çevresinde kümelenen küçük burjuva sosyalizminin parlamenter ahmaklığına eleştireceğiz, ama bu demokratik tepki ile dayanışmaktan geri durmayacağız.

Dinci-faşist iktidar bu sabah belediye başkanlarını görevden alıp belediyeleri basmakla kıvrını düzeyindeki anayasal halleri de yıkıp geçti. Sermaye her adımda kendi "kutsal değerlerini" alenen ayaklar altına almak zorunda kalıyor ve emekçilerdeki yansamayı kendi elleriyle yıkıyor.

Daha seçim öncesinde bizzat Erdoğan "seçerseniz görevden alırız" diyerek seçimin, kutsallık atfedilen sandığın hiçbir hükümünün olmadığını ve olmayacağını alenen

ilan etmişti. En ideal burjuva cumhuriyetinde bile sınırlanmış bir hüküm olan sandığın bizim gibi faşist bir ülkede daha köklü bir anlam taşınması mümkün mü! Olmadığı zaten biliniyordu ama her ne hikmetse tüm seçim dönemi boyunca HDP ve onun çevresinde kümelennmiş geniş bir sosyalist kesimde parlamenter ahmaklık hastalığı gittikçe derinleşti. Sandığa olmadık anlamlar yüklendi. "AKP-Saray faşizmini geriletme" türünden ucubelerle "bir oy çok şeyi değiştirir" dediler. Emekçi kesimlerde parlamenter ve anayasal hayaller yayıldı. Üstelik tüm bunları daha seçimden önce "istediğimiz sonuç çıkmazsa görevden alırız" tehditlerinin olduğu ortamda yaptılar!

Bir değil binlerce, milyonlarca oyun köklü değişimlere yetmediği tüm seçim sürecinde görüldü. Bir dizi belediyede seçimi kazanan başkanlara mazbatayı vermediler. Aleni seçim hilelerine ve sahtekarlıklara yapılan itirazları görmezden geldiler. İstanbul'da seçimi yenilediler! Kürdistan belediyelerinin girişine elektronik kapılar koyup polis diktiler, fiili işgal uyguladılar. İşte böyle bir ülkede gözleri anayasal hayallerle körleşmiş, parlamentarizmle sakatlan-

mış olanlar emekçileri boş vaatlerle sandıklara çağırdılar!

Bu ahmaklığı eleştirirken sorunların sandıkla, seçimle çözümünün mümkün olmadığını defalarca anlattık. İktidarın seçimle değişmeyeceğini belirtip "sandıkla gitmeyecekler" şiarını ileri sürdük. Seçime, sandığa, parlamentoya, belediyelere, muhtarlıklara olmadık anlamlar yükliyorsunuz dedik.

Seçimlere teşhir ve propaganda için katılmak başka bir şey, seçimler ve kurullar ile sorunların çözülebileceğine inanmak ve emekçilere bunun propaganda-sını yapmak başka. Kurumlara ve düzene boş hayallerle bağlanmak demek bu ikincisi. Burjuva düzeni kutsamak demek. Ona hayat öpücüğü vermek, onu meşrulaştırmak demek. HDP ateşli bir şekilde bunu yaptı. Ve şimdi yayımladığı bildiriye "bu iktidarın zerre kadar demokratik meşruiyeti kalmamıştır" diyor! İlk soru: Daha önce böyle bir meşruiyeti var mıydı? İliklerinize kadar işlemler parlamenterizm nedeniyle o meşruiyet gerçekte sizin kafanızda olmasın? İkinci soru: Madem zerre kadar demokratik meşruiyeti kalmadı bu iktidarın, gereğini yapmak için gerekli çağrılarda bulunacak mısınız?

"Demokratik meşruiyeti kalmamış" bir iktidara karşı yapılacak şey, o iktidarı alaşağı etmek için emekçileri harekete geçmeye, grevlere, gösterilere çağırmaaktır. Meşru olmayan iktidar, egemen olmak için zora temeyeceğine göre, sadece zor yoluyla ayakta duruyor demektir. Bu faşist zora karşı emekçilerin yığınsal devrimci zorunu işe koşmak gerekir. Ve bunun yolu sandıktan, parlamentodan geçmez!

Kayyumlara Gaspa Talana Karşı Birleşik Mücadele

Diyarbakır, Van ve Mardin Büyükşehir Belediyelerine 19 Ağustos günü sabaha karşı polis operasyonları yapılması ve İçişleri Bakanlığının Diyarbakır, Van ve Mardin Büyükşehir Belediyelerine kayyum atamasını protesto etmek için HDP İstanbul İl örgütü, 19 Ağustos günü HDP il binası önünde basın açıklaması yaptı.

"Halkın İradesi Gasp Edilemez" pan-

kartı açılan açıklamada İstanbul İl Eşbaşkanı Cengiz Çiçek, egemenlerin, muktedirin, sermayeden yana olanların egemenlik çıkarları söz konusu olursa operasyonlarla, anti demokratik uygulamalarla karşılaşıldığını söyledi. Üç il kayyum atanmasını halk iradesine dönük bir gasp olarak değerlendiren Çiçek, "Bu coğrafya aslında kayyumlar coğrafyası. Kazdağları'nda uluslararası sermaye şirketlerine doğamızı peşkeş çekenler, emeğe karşı kayyum atayanlar, dışınca kayyum atayanlar, doğaya kayyum atayanlar, kadın özgürlük mücadelesine kayyum atayanlar bugün Amed, Van ve Mardin'de Kürt halkının demokratik iradesine kayyum atadılar" dedi.

Basın açıklamasının ardından Taksim Meydanı'na gelen, aralarında Barış Anneleri ve milletvekillerinin de bulunduğu pek çok kişi alkışlarla ve "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Kürt Halkı Teslim Alınmaz" sloganlarıyla kayyum atamalarını protesto etti.

Kitlenin giderek artması üzerine çevik kuvvet polisi saldırarak insanları gözaltına almaya başladı. Kitle gözaltına alınanları vermemek için çabalasa da, 7 kişi gözaltına alındı.

20 Ağustos günü HDP İstanbul İl Örgütü, saat 20.00'de Süreyya Operası önünde protesto eylemi çağrısı yaptı.

Ancak Süreyya Operası önu ve Bahariye Caddesi'ni ablukaya alan polis toplanılmasına hatta duraklanmasına izin vermedi. Bahariye Caddesi'ne çıkan bütün sokaklar polis tarafından kalkanlarla kapatıldı, sokak başlarında GBT yapıldı.

Bunun üzerine kitle "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Direne Direne Kazanacağız", "Halkın İradesi Gasp Edilemez", "Disa Disa Serhildan Disa Disa Berxwedan" sloganları atarak alkış ve zılgıtlarla

protesto etti. Polis kitleye biber gazı ve plastik mermi ile saldırarak çok sayıda kişiyi gözaltına aldı.

Saldırının ardından kitle tekrar ara sokaklarda yürüyüşle kayyumları protesto etti. Serasker Caddesi boyunca "Disa disa berxwedan disa disa serhildan" sloganını atan kitleye polis bir kez daha plastik mermilerle saldırdı.

Ara sokaklardan aşağıya inenler Kalkhedon Meydanı'nda toplanarak eylem devam etti ve yine polis saldırısı ile karşılaştı. Saldırılarda 4 kişi gözaltına alınırken, bir kişi de bıçaklı saldırıya uğradı.

Eylemler geç saatlere kadar Kadıköy sokaklarında devam etti, ara ara polis saldırıları da sürdü.

Kadıköy'de protestolar 21 Ağustos akşamı da devam etti. Bahariye Caddesi yine polis tarafından ablukaya alınmıştı. Bunun üzerine protestolar ara sokaklara yayıldı. Barış Manço Kültür Merkezi ve çevresindeki sokaklarda "Her Yer Amed Her Yer Direniş", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Faşizme Karşı Omuz Omuza" sloganları atılarak yürüyüş yapıldı.

22 Ağustos akşamı bu defa çağrı Kadıköy Haldun Taner Sahnesi önüne yapıldı. Bu defa da İskelelerin bulunduğu meydanlar yoğun polis ablukasına alındı; çevredekiler GBT taraması yapıldı. Polis ablukası altında yarım saate yakın konuşmalar yapılarak kayyum atamaları, polis şiddeti ve ablukası teşhir edildi.

Sahilde toplanılmasına izin verilmemesi üzerine saat 21.00 sıralarında Barış Manço Kültür Merkezi çevresinde toplanan kitle, Kadıköy sokaklarını sloganlar ve alkışlarla dolaşarak kayyum atanmasını protesto etti.

"Her Yer Amed Her Yer Direniş", "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Kayyumlar Gidecek Biz Kalacağız", Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Direne Direne Kazanacağız" sloganları atılarak, alkış ve zılgıtlarla Kadıköy sokaklarında yürüyüş yapıldı.

Gece geç saatlere kadar süren protestolar, çevik kuvvet ekiplerinin yoğun saldırısı başlayınca Yeldeğirmeni çevresindeki sokaklar dolaşarak sonlandırdı.

Adana'da Kayyum Protestoları

Amed, Van ve Mardin belediyelerine kayyumların atanmasının ardından Adana'da da kayyumlar karşı eylemler düzenlendi.

Türkiye ve Kürdistan genelinde 29 ilde yapılan baskın ve operasyonlarla yüzlerce insan gözaltına alınırken, Adana'da şafak operasyonu ile içinde çocukların da olduğu 20 kişi gözaltına alındı. Gözaltılara ve kayyum atamalarına karşı HDP, 19 Ağustos'ta saat 13.00'a Adana İnönü Parkı'na, basın açıklaması için çağrı yaptı. Ancak basın açıklamasından önce İnönü Parkı'na abluka altına alan polisler, HDP il binasını da abluka altına alarak basın açıklamasının yapılmasını engellemeye çalıştı. Aynı zamanda polisler, il binasına girmek isteyenleri "emir geldi, girmek yasak" diyerek geri çevirdi.

20 Ağustos'ta da HDP il binası yoğun polis ablukası altında, kayyumları protesto için il binasının basın açıklaması düzenlendi.

22 Ağustos'ta ise, yine kayyumları protesto için 12.30'da Adana Küçüksaat Beşoçak Meydanı'na basın açıklaması için çağrı yapıldı. Beşoçak Meydanı da polisler tarafından kapatılmış, abluka altına alınmıştı. Valiliğin 26 Ağustos'a kadar gösteri ve protestoları yasaklaması sebep gösterilerek, meydanın basın açıklamasını bekleyenler de tehdit edildi. Polisler Beşoçak Meydanı'na HDP il binasından gitmek isteyenleri engellemek için, zaten abluka altına aldığı HDP il binasının önünü kapatarak, binadan çıkışları keyfi olarak yasakladı.

"İçeri girin, açıklamamızı içeride yapın, dışarıya izin vereceğiz" diyen polisler, binadan çıkanlara GBT yaptı, kimliklerini aldığı kişileri de "soruşturma açacağız" diyerek tehdit etti. Polisler giriş-çıkışlarda GBT'lere karşı çıkmak isteyenlere de HDP il binasının önünde saldırdı. DÖB'lü öğrenciler de her giriş ve çıkışta bu GBT'lerden payına düşeni aldı.

Kayyumlar karşı ülke genelinde her akşam 20.00'da yapılacak ses çıkarma eylemleri, 22 Ağustos itibarıyla Adana'da yapılmaya başlandı. Barbaros Mahallesi'nde ses çıkarma eylemi yapılması planlandı; ancak polisler yine eylemin yapılacağı alanı kapatarak eylemi engellemeye çalıştı. Ses çıkarma eylemleri ilerleyen günlerde devam edecek.

Bizler Mücadele Birliği Platformu ve Devrimci Öğrenci Birliği olarak, Kürt halkıyla dayanışmak ve mücadeleyi büyütmek amacıyla başından beri bu sürecin içerisinde olduk, olmaya devam edeceğiz..

Adana Mücadele Birliği Platformu

"Baskı Ve Zulümle İktidarınızı Sürdüremezsiniz"

DİSK, KESK, TMMOB, TTB'nin "Birlikte Kazandı Birlikte Savunacağız, Kayyumlar Gidecek" şiarıyla 23 Ağustos günü Kadıköy Beşiktaş İskelesi Meydanı'nda eylem yaparak, belediyelere kayyum atamalarının kabul edilmeyeceği, halkın iradesinin tanınması gerektiğini ifade etti ve kayyum atamaları protesto edildi.

"Bu Karanlıktan Hep Birlikte Çıkacağız" pankartı açılan eylemde kayyum atamalarını protesto eden dövizler taşınarak sık sık "Bijî Berxwedana Amedê" ve "Her Yer Amed, Her Yer Direniş" sloganları atıldı.

DİSK Yönetim Kurulu Üyesi Kamber Saygılı, 19 Ağustos'ta bir darbeyle karşılaştıklarını, bu darbenin sadece Kürtlere değil, bu topraklarda yaşayan herkese yapılmış olduğunu ve asla kabul edilmeyeceklerini belirterek "Bu yasadışılığa son verilsin. İster Kürt illerinde ister batıda kim olursa olsun seçilen kişi belediyeyi yönetmelidir" dedi. Saygılı Koordinasyonu'n çağrısı üzerine kayyum darbesini kabul etmeyeceklerini beyan eden kurumların isimlerini okudu.

Kurumlar adına yapılan basın açıklamasını TTB Başkanı Sinan Adıyaman okudu.

YSK tarafından adaylıkları onaylanan ve halk tarafından seçilen belediye başkanlarının görevden alınmasının bir darbe olduğunu ifade eden Adıyaman, "Yargı kararıyla aday olması uygun görülen Belediye Başkanları idari bir darbe süreciyle görevden alınmaktadır. Başka örneklerde, görevden alınan belediye başkanlarının yerine belediye meclis üyelerinden biri başkan vekili olarak seçilirken, bu üç kentte doğrudan kayyum atanması da gerçek niyeti ortaya koymaktadır. İktidarın amacı sandıkta kaybettığı yerel yönetimleri darbe ile geri almaktır. Bu üç kentin halkına, 'Sizin seçtiklerinizi tanımıyorum, benim atadığımıza mecbursunuz' dayatmasında bulunulmuştur" dedi.

Ülkeyi yönetenlerin halk iradesine saygılarının olmadığını daha önceki seçimlerde de tecrübe edildiğini söyleyen Adıyaman, iktidarın sandıkla alamadığını darbeyle almaya çalıştığını, İstanbul ve Ankara başta olmak üzere çok sayıda büyükşehirde kaybettığı rantı, Diyarbakır, Van ve Mardin'e atanan kayyumlarla kısmen de olsa telafi etmek istediğini belirtti.

"Bu sadece bir baskı politikası değil

aynı zamanda da ayrıştırma ve savaş politikasıdır. Diyarbakır, Van ve Mardin'de yaşayan yurttaşların ayrımcılığa uğraması ve en temel haklarından olan seçme ve seçilme hakkının tümüyle ortadan kaldırılması, sadece halk iradesine değil aynı zamanda barış içinde, bir arada ve kardeşçe yaşama umuduna da vurulmuş bir darbedir" diyen Adıyaman sözlerini "Halkın iradesini kayyumlara teslim etmemek sadece üç kentin değil hepimizin meselesidir. Kayyumların gitmesi, halkın iradesinin kayıtsız şartsız tanınması için tüm demokrasi güçlerini mücadeleye çağırıyoruz" diyerek tamamladı.

28 Ağustos günü ise DİSK Genel İş İstanbul Anadolu Yakası 1 Nolu Şube Diyarbakır, Van ve Mardin Büyükşehir Belediyeleri'ne kayyum atanmasını Kadıköy'de bulunan Beşiktaş İskelesi önünde yaptığı basın açıklaması ile protesto etti.

"Kadın Cinayetlerine, Kayyuma Ve Doğa Katliamına Karşı Omuz Omuza" pankartının açıldığı açıklamaya DİSK'e bağlı sendikalar, KESK İstanbul Şubeler Platformu üyesi siyasi parti temsilcileri de katıldı. Açıklamayı Kadıköy Belediyesi Genel İş Sendikası İşyeri Temsilcisi Eylem Çelik yaptı.

OHAL döneminde de yüze yakın belediyeye kayyum atandığını, bu belediyelerde çalışan DİSK/Genel İş üyesi 3 bine yakın işçinin haksız, hukuksuz bir biçimde işlerinden edildiklerini hatırlatan Çelik, kayyumların işçilerin iradesi üzerine de baskı kurmayı, üyeleri yandaş sendikalara geçirmeyi görev bildiklerini söyledi. Haksız hukuksuz biçimde işten atılan işçilerin mağduriyetleri giderilmezken yeni mağduriyetler yaratılmasının, halkın seçme ve seçilme hakkına, işçilerin işine, ekmeğine el uzatılmasının kabul edilemez olduğunu belirtti.

Demokrasiden, insan haklarından, işçi haklarından ve kadın haklarından bahsedilemeyen otoriter bir rejimde doğa ve tarihin de kâr amaçlı talanına dönüştüğünü vurgulayan Çelik, "Bu ülkenin gerçek sahiplerinin yani emekçilerinin, gençlerinin, kadınlarının 'Artık yeter' diyerek kayyum politikaları ve diktaya karşı demokrasiyi, erkek egemenliğine karşı kadın özgürlüğünü, doğa katliamlarına karşı ekolojiji savunarak mücadeleyi hep birlikte yükseltmesi gerekmektedir. Demokrasinin, eşitliğin, özgürlüğün, barışın ve adaletin hakim olduğu bir ülke ve dünyayı hep birlikte kuralım" dedi.

"Yoksul Halkların İradesi Faşizmin Elinden Haklarını Alacaktır"

Diyarbakır, Van ve Mardin Büyükşehir Belediyelerine kayyum atanmasına ilişkin Çağdaş Avukatlar Grubu, Çağdaş Hukukçular Derneği, Kartal Hukukçular Derneği, Demokrasi İçin Hukukçular, Sosyal Hukuk, Katılımcı Avukatlar Grubu, Özgürlükçü Demokrat Avukatlar, Özgürlük İçin Hukukçular Derneği ve Toplum ve Hukuk Araştırmaları Vakfı avukatları, 20 Ağustos günü İstanbul Çağlayan Adliyesi önünde basın açıklaması yaparak bu protesto etmek istedi.

HDP Milletvekillerinin de katıldığı açıklamada hukukçular C Kapısı önünde "Halk İradesi Gasp Edilemez" pankartı açtı. Ancak polis açıklama yapılmasına izin vermedi ve "müdahale edileceğini" söyledi.

Avukatlar "Nasil Mardin, Van, Diyarbakır direniyorsa, İstanbul direniyorsa, biz de direnmeye devam edeceğiz" dedi. Avukatlar, açıklamaya hazırlanırken çekik kuvvet ekipleri avukatların etrafını sararak saldırıya geçti.

Avukatları sürükleyerek adliye kapısının önünden uzaklaştıran polis, kalkanlarla avukat ve milletvekillerini darp etti. Avukatlar polis saldırısı sırasında parçalanan pankartlarını da havaya kaldırarak "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Her Yer Amed/Mardin/Van Her Yer Direniş" sloganları attı. Arbede sırasında avukatların çoğu darp edildi. Polisin saldırısı, avukatları

adliyenin önündeki açık alana sürünceye kadar sürdü. Avukatlar burada polisin saldırısını ve kayyum atama hukuksuzluğunu protesto etti.

ÇHD İstanbul Şube Başkanı Gökmen Yeşil, her türlü saldırıya rağmen Kürt halkının yanında olmaya onlarla dayanışmaya devam edeceklerini belirtti. Hazırladıkları basın açıklamasını yaşayan polis saldırısını protesto etmek amacıyla yapmayacaklarını belirten Yeşil, "Herkes bilsin ki, biz sadece Mardin, Van ve Diyarbakır'ın emekçi halkının kendi iradesine ilişkin sadece oy atmaları için değil, panzerler önünde hakkına sahip çıkan analar için buradayız. Herkes onların ve bizim sesimizi duysun. Bu karanlık dağıtılacak ve yoksul halkların iradesi bu belediyeleri alacak hakkını alacak ve faşizmin elinden kurtaracaktır." dedi.

HDP Milletvekili Züleyha Gülüm de "Baskıyla yönetmeye çalışıyorsunuz, nasıl Mardin, Van, Diyarbakır direniyorsa, İstanbul direniyorsa, direnmeye devam edeceğiz" dedi.

Av. Eren Keskin ise "Bizler insan hakları savunucusu avukatlar olarak Kürdistan da uygulanan Şark İslahat Planını protesto etmek için buradayız. Kürdistan'daki şiddet politikalarını kıyıyoruz. Burada uygulananları herkes görüyor. Dünyayı direnler değiştirir" dedi.

Avukatlar açıklamanın ardından adliyeye geçti.

İzmir'de Avukatlara Saldırı Ve Gözaltı

19 Ağustos'ta HDP'li belediyelere kayyum atamalarının ardından ülkenin dört bir tarafında eylemler ve protestolar yapıldı.

20 Ağustos günü İstanbul'da adliyenin önünde avukatların saldırıya uğramasının ardından 22 Ağustos günü de İzmir'de Adliye önünde basın açıklaması yapmak isteyen avukatlara polis saldırı ve 26 avukat ile bir muhabir gözaltına alındı.

ÇHD ve ÖHD'li avukatların kayyum saldırısına ilişkin İzmir Adliyesi önünde yapmak istedikleri eyleme saldıran polis, avukatları işkenceyle gözaltına aldı. Çok sayıda kişi adliye önünde bekleyişini sürdürdü. Avukatlar akşam saatlerinde sağlık kontrolünün ardından serbest bırakıldı.

Gözaltına alınan avukatlar: Bahattin Özdemir, Fırat Sandalci, Fatma Demirel, Zafer İncin, Mecit Yıldırım, Nezan Akın, Şükran Eroğlu, Sözdar Ortaç, Mehmet Baran Selanik, Dilan Gündüz, Hatice Aslan Atabay, Yunus Emre Güneş, Sadiye Unutur, Leyla Çelik, Ferhat Konur, Emel Diril, Veysi Çetin, Şule Hizal Arslan, Erdoğan Akdoğdu, Aysun Kılıvan Sidal, Gül Kireçkaya, İmdat Ataş, Nergiz Tuba Arslan, Hazal Aydın, Ertan Güngör. Ve Seyri Sokak muhabiri Oktay İnce.

"Kürt Halkına Yönelik

Bütün Saldırıların Karşısındayız!"

29 Ağustos akşamı İzmir'de İşçi Temsilcileri Konseyi Hazırlık Komitesi'nden işçiler, Türkan Saylan Kültür Merkezi önünde toplanarak "Kürt Halkına Yönelik Bütün Saldırıların Karşısındayız" pankartı açtı.

İşçilerin Kürt halkıyla dayanışma ifade eden pankartı açarak önlükler giyerek eylem yapmaları, esnaf ve çevreden geçenler tarafından ilgiyle karşılandı.

Basın açıklamasını İşçi Temsilcileri Konseyi Hazırlık Komitesi adına metal işçisi Şahin Başaraner okudu.

Siyasi iktidarın işçiler, emekçiler, kadınlar, gençler, aydınlar ve yoksul Kürt halkına yaşamı zindana çevirdiğini her gün linç, katliam, iş cinayeti haberleri duyduklarını belirten Başaraner, "Biz işçileri işsizlik tehdidiyle fabrikalarımızda sindirmeye çalışıyorlar; on yılların mücadelesiyle kazandığımız haklarımızı birer birer elimizden alırken, iş cinayetlerinde sayısız sınıf kardeşimizi öldürüyor. Sermaye bizleri katlediyor, açlığa ve yoksulluğa mahkum ediyor" dedi.

Başaraner, AKP iktidarı eliyle yapılan yağma ve haydutluk ortaya saçıldıkça işçi ve emekçilerin öfkesinin büyüdüğünü gören iktidarın Diyarbakır, Van ve Mardin belediyelerine kayyumlar atadığını, bunun yanında onlarca muhtarlığa da kayyum atandığını ve binlerce kişi hakkında soruşturmalar açıldığını söy-

ledi.

"Onlar, doğaya düşman. Daha fazla kar için yakamayacakları orman, katledemeyecekleri doğa ve tarihi güzellik yok. Hasankeyf, Sur, Kazdağları, Cerattepe, Validebağ, Ayder Yaylaları, bütün deniz kenarları, doğal dokuyla birlikte betona gömülüyor, katlediliyor.

Onlar, bu düzenin sürmesi için kadınların köle olması gerektiğini biliyor ve onun için kadın katliamlarını teşvik ediyor" diyen Başaraner, ancak her kadın katliamında emekçi kadınların daha büyük bir öfkeyle sokakları doldurarak hesap sorduklarını ve "Korkmuyoruz, gitmiyoruz, itaat etmiyoruz!" diyerek haykırduklarına dikkat çekti.

Başaraner, İşçi Temsilcileri Konseyi Hazırlık Komiteleri olarak aldıkları önemli kararlardan birinin "ulusal ayrımcılığa, işkolu/işsiz sınırlandırmalarına, kafa-kol emeği ve cins ayrımlarına karşı mücadele işçilerin görevidir" şeklinde olduğunu vurguladı.

Başaraner sözlerini "bizler, doğayı, tarihi değerleri, kültürleri yiyerek şişmanlayan ve bizleri yokluğa ve yoksulluğa sürükleyen bu sermaye düzenine karşı tüm güçlerimizle mücadele edeceğiz. İşçi sınıfını içeriden bölmeye çalışan tüm düşüncelere karşı savaşaacağız. Ayrımsız, ayrıcalıksız, eşit bir dünya kuracağız" diyerek tamamladı.

İşçiler eylemi "Yaşasın Kürt Türk Halklarının Birlikte Mücadelesi", "Konsey Her Yere, Konsey Her Yerde" sloganlarıyla sonlandırdı.

Hong Kong Protestolarının Arkasındaki Parayı Takip Edin

...Baş Tarafı 12. Sayfada

"Protestoları örgütleyenlerin üyelerinin NED ile bağları olduğunun farkında olmamaları düşünülemez" (tinyurl.com).

Amaç, Çin'e ve komünizme karşı düşmanca ve şüphe uyandıran bir tavır geliştirmektir; farklı bir kimliğe sahip eski demokratik Hong Kong'un yanlış bir kavramla anılmasını teşvik etmektir. China Daily, "Son yıllarda belirli ülkeleri istikrarsızlaştırmak için Batı tarafından devreye sokulan savaşın yeni biçimi olarak beliren renkli devrimler konusunda uyarılar olduğunu" bildiriyor (12 Ağustos).

Hangi Sistem Daha İyi İşliyor?

13 Ağustos'ta New York Times, Hong Kong'a "Pekin'in otoriterizmine karşı", "sivil özgürlüklerin kale burcu" olarak göndermede bulunuyor.

İngiliz sömürge geçmişi fazlasıyla mitleştirilmiştir. Bu muhtemelen zaferlerle dolu 22 yıllık değişmeyen nostalji giderek daha da yoksullaşan gençliği etkiledi.

Multi milyon dolarlık Batı desteğine rağmen Hong Kong, Çin anararasında olanla karşılaştırıldığında 1 puan daha düşük olan %20'lik bir yoksulluk oranına (çocuklarda %23,1) sahip. Geçen 20 yılda Çin anararası sayısız milyonlarca insanı yoksulluktan kur-

tardı.

Hong Kong'un içinden nehir geçen yegane şehri Shenzen'dir. Batı teknolojisini kendisine çeksin diye oluşturulan Özel Ekonomik Bölgelerden biridir. Bu bölgeler, orijinal olarak binlerce emek yoğun fabrikaların ve düşük ücret alan milyonlarca işçinin olduğu kapitalist sömürünün ve ABD ve diğer küresel kapitalistlerin ciddi kârlarının merkezi durumundadır.

Shenzen, 1979'da 30 binlik bir şehirden Çin'deki en yüksek göçmen nüfusa sahip 20 milyonluk bir şehir durumuna geldi. Shenzen, Hong Kong'un üç katı büyüklüğünde bir nüfusa sahip. Hong Kong tarafından yapılan yatırımlarla bu yeni şehir, koyu zehirli duman bulutu kusan atolyeleriyle büyük oranda kirli bir fabrika kasabası oldu.

Geçen 5 yılda, şehir ve ulusal kent planlamalarıyla Shenzen bugün, yaygın parkları, ağaçlıklı yolları, elektrik kablolarıyla donanmış dünyadaki en geniş elektrik şebekesi ile Çin'in en çok yaşanmaya değer şehirlerinden biri oldu. Shenzen, 2020'ye kadar yeşil sertifikalı yeni binalarını %80'e çıkarmayı hedefliyor.

Bunlar, ofis kuleleri ve gelişmiş makinelerle seri üretim yapılan modern fabrikalar, robotlar, otomasyon ve dev teknolojiyle dolu apartman blokları.

Son 10 yıldır Hong Kong'taki ücretler, kiralar %300 yükselirken, değişmeden kaldı. Hong Kong

dünyadaki en pahalı şehir. Shenzen'de ücretler her yıl %8 oranında artıyor ve 1 milyondan fazla yeni, kamusal, düşük fiyatlı yeşil evler tamamlanmak üzere.

ABD, Çin'in sanayisine yaptığı devlet desteğini, bankaların devletin elinde olma durumunu ve ulusal planlamayı ortadan kaldırmasını istiyor. Fakat, Hong Kong'taki çürüme, büyüyen yoksulluk ve yoğun yabancılaşma ile içinden nehir geçen yeşil Shenzen şehrinin karşılaştırılması, Hong Kong'ta hareket geçirilmesi kızgın güçleri de içeren Çin için bugün iki seçenek olduğunu gösteriyor: modern sosyalist planlama ya da sömürgeci geçmişi süper sömürsüne ve emperyalist egemenliğine geri dönüş.

On yıllardır Britanya ve ABD, Hong Kong halkını ucuz emek için kullandılar. Şimdi, aynı nüfusu ucuz siyasal propaganda için kullanıyorlar. Bu sinsi manevra, Çin'in daha çok gelişmesini kesintiye uğratma umutsuz çabasında sadece başka bir silahtır.

ABD iktidarı, buradaki halkın onulmaz ev ihtiyacını, sağlık bakımını, eğitimini ve sağlıklı bir çevre istemini karşılama yeteneğinde değildir. Bunun ye-

rine o, kar için acımasız bir istekle dünyanın her tarafındaki ülkeleri tehdit etmek için yaşamsal kaynakları çarçur etmekle meşguldür.

* Sara Flounders'ın 16 Ağustos 2019'da workers.org'da yayınlanan yazısından çevrilmiştir.

HONG KONG PROTESTOLARININ ARKASINDAKİ PARAYI TAKİP EDİN*

ÇEVİRİ

Çin Halk Cumhuriyeti'ne açılan karşı olan Hong Kong'taki gösteriler, küresel bir etkiye sahip. Bu hareketin arkasındaki güçler nelerdir? Onları sağlayan ne ve bu kimin işine geliyor?

Hong Kong'ta giderek şiddetlenen gösteriler, ABD'deki medya şirketleri ve ABD ve İngiltere'deki tüm emperyalist siyasi partiler tarafından coşkuyla karşılandı ve heyecanlı desteklendi. Bu, değişim ve toplumsal gelişim için mücadele eden herkes için tehlikeli bir işaret olmalı. ABD emperyalizmi hiçbir zaman ilgisiz ya da tarafsız olmadı.

Yıkıcı eylemler, gaz bombası kullanan, ateş topları fırlatan, kundakçılık yapan ve çelik çubuklar taşıyan, otobüslere rastgele saldıran, havaalanı ve toplu taşımaları işgal eden kasklı ve maskeli eylemcileri içeriyor. En provokatif eylemlerden biri, "eylemciler" in binaları yakıp yıktığı ve İngiliz Jack Birliği bayrağını astığı Hong Kong yasama meclisinde örgütlenen çalıştırmama eylemiydi. Bu çatışmalarda Çin Halk Cumhuriyeti'nin tahrip edilmiş bayrakları ve diğer sembolleri yanında ABD, İngiliz ve Hong Kong'un sömürgeci bayrakları öne çıkıyor.

New York Times, Havaalanı işgalini, "Havaalanında bulunan protestocular, hayatı önemdeki ekonomik atardamarda grev yapan oldukça geniş bir lidersiz hareket olarak çok derin taktiklere sahipler" şeklinde tanımladı. "1998'de Çin'in İngiltere'den bölgeyi geri almasından bir yıl sonra açılan Hong Kong Uluslararası Havalimanı, Asya'nın diğer bölgelerine açılan bir kapı görevi görüyor. Düzenli ve iyi işletilen havaalanı, yılda yaklaşık 75 milyon yolcu ağırlıyor ve 5,1 milyon tondan fazla kargo taşıyor" (14 Ağustos).

ABD medyası, bu şiddet eylemlerini "demokrasi yanlısı" olarak yansıtıyor. Gerçekten öyle mi?

Bu gerici eylemlerin liderleri, Çin Hükümeti'nin güçlü uyarılarından dolayı geri çekilseler ve taktiklerini değiştirmeye karar verseler bile, böyle güçlü bir ABD desteğine sahip hareketi anlamak önemlidir.

Çin Müdahale Hakkına Sahiptir!

Eğer bu şiddetli parçalanmaya karşı hareket ederse Çin'in Hong Kong'u işgal etmediği güçlü bir biçimde dile getirilmelidir. Hong Kong, Çin'in bir parçası. Bu bir iç meseledir ve Hong Kong için bağımsızlık çağrısı yapmak, Çin'in ulusal egemenliğine açık bir saldırıdır.

Hong Kong Anayasasına göre, hükümetin yasal olarak Çin Halk Kurtuluş Ordusu'ndan yardım istemesine izin verilir.

Çin hükümeti, Çin'in egemenliğini savunmak için askeri müdahaleye hazır olduğunu duyurdu. En yüksek hükümet yetkilileri, uç hareketleri "terörizm" olarak niteliyor ve ABD desteğini kınıyorlar. Çeşitli kereler yetkililer, şiddet yoluyla Sırbistan, Ukrayna, Libya ve Haiti'de hükümetleri deviren, Venezuela ve Suriye'de devirmeye yeltenen Batı'nın "renkli devrimleri" ile benzerlik kurdu.

China Daily, 3 Temmuz'da "Batı devletlerindeki ideolojiler, eylemleri Latin Amerika, Afrika, Ortadoğu ve Asya'da bir ülkeden diğerine sefalet ve kaosa sebep olmasına rağmen hoşlarına gitmeyen hükümetlere karşı durmaksızın şekil verme çabalarını hiç durdurmuyorlar. Şimdi aynı numarayı Çin'de deniyorlar" şeklinde açıklama yaptı.

Çin'in Britanya büyükelçisi Liu Hioming, gazetecilere ülkelerinin (İngiltere'nin-bn) hala Hong Kong'un sömürgeci sahibi gibi davrandığını söyledi (nbcnews.com, 4 Temmuz).

CNBC'ye göre, "Çin Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü, Salı günü, Amerikan milletvekilleri Pelosi ve McConnell'in yaptıkları son yorumların Washington'un asıl amacının kentte kaos çıkarmak olduğunu gösterdiğini ileri sürdü"; "gerçeği görmezden gelerek ve çarpıtarak, şiddet içeren suçları, insan hakları ve özgürlük mücadelesi olarak akladılar" (14 Ağustos).

Diğer Direniş ABD Desteği Nerede?

Hong Kong polisi ABD medyasında şiddet uygulamakla suçlanıyor, fakat gerçekte büyük bir sabır gösteriyor. Sürekli molotof kokteyli fırlatılan, aylardır süren şiddetli çatışmalara rağmen hiç kimse öldürülmedi. Honduras, Haiti ya da Filipinlerdeki çok kötü durumdaki işçi ve köylülerin gösterileri için yahut Fransa'daki sarı yelekli hareketi için bu şekilde bir taraflı medya kuşatması ya da ABD politikacılarının desteği olmadı. Göstericiler Yemen'de ya da Kaşmir'de ya da İsrail işgaline karşı Gazze'deki gösterilerde her hafta öldürüldüğünde hiçbir resmi kınama olmadı.

Bu mücadeleler, her olayda bir çok insan polis tarafından öldürülse, suikaste uğrasa ya da kaybedilse de bir şekilde mevzubahis oluyorlar.

Hong Kong protestoları, yaygın bir şekilde dikkati çekerken, ABD'deki Siyah Hayatlar Değerlendirme hareketine verilen destek ya da ırkçı Göçmenlik ya da Gümrük Uygulamalarını, göçmenlere yapılan baskınlar ve toplama protestoları için aynı ilgi gösterilmedi.

ABD Baskısı Sürüyor

Çin'in düzeni sağlamak için olası bir sıkıyönetim, katı bir sokağa çıkma yasağı ve askeri müdahale uyarılarına rağmen, protestocular hiçbir geri çekilme işareti vermiyorlar. ABD ve Britanya, son 20 yılda besledikleri bir düşman siyasal güçleri ileri sürme kararı aldı.

Bu artan gösteriler, ABD'nin ticaret savaşı, gümrük tarifeleri ve Çin'in askeri olarak kuşatılması ile alakalı. 800 ABD deniz askeri üssünün yarısı, Çin tarafından çevrildi. Uçak gemileri, destroyerleri, nükleer denizaltıları, jetleri, Yüksek İrtifa Bölgesi Savunma Terminali ve uydu gözetleme altyapıları, Güney Çin Denizi'nde Hong Kong'a yakın bir konumda konuşlandırılmıştır. Medya şeytanlığı, bu askeri varlığı haklı çıkarmak ve yoğunlaştırmak için gerekli.

Gösterileri teşvik etmek, Huawei 5G teknolojisini engelleme, kansere karşı ortak yapılan çalışmalarını iptal etme ve Çinli şirket görevlilerini tutuklamayla ele gidiyor. Bütün bu savaş kışkırtıcı

davranışlar, Çin üzerinde maksimum bir baskı kurmaya, liderliğini bölmeye, ekonomik gelişmesini istikrarsızlaştırmaya ve Çin'in herhangi bir sosyalist planlama sürdürme kararlılığını zayıflatmaya göre şekillenmiştir.

Hong Kong'taki, bu büyük finans merkezindeki sıkıyönetim, özellikle Çin'e gelen uluslararası yatırım fonları açısından Çin'in gelişimini etkileyecektir.

Kapitalist Ekonomik "Özgürlük"

İngiliz emperyalizmi Hong Kong'u yönettiği 155 yılda milyonlarca işçinin haklarını inkar etti. Ne seçilmiş bir hükümet vardı, ne asgari ücret hakkı, ne sendika, ne oturulabilir ev ne de sağlık bakımı ve kesinlikle ne basın özgürlüğü ne de konuşma özgürlüğü... Bu temel demokratik haklar, sömürge Hong Kong'da kitaplarda bile yoktu.

Geçen 25 yılda, bu yıl da dahil, Hong Kong, sağ kanat Miras Kuruluşları'nın "en büyük ekonomik özgürlük" - kapitalist kar etmenin en az sınırlandığı anlamına geliyor- olan ülkeler listesinde 1. sırada yer aldı. Hong Kong'un sıralaması, düşük vergilere, açık düzenlemelere, güçlü mülkiyet haklarına ve iş özgürlüğüne, "küresel ticarete açıklığına ve canlı girişimci iklimine... yabancı bankalarda bir sınırlama olmamasına" dayanıyor. Bu nedenle Hong Kong, "dünyadaki en özgür toplumdur".

Bu "özgürlük" dünyanın en yüksek kiralaları ve süper zenginlerle umutsuz yoksul ve evsizler arasında en büyük uçurum anlamına geliyor. Bu, Hong Kong'un bugünkü gençlik yüzü. Fakat, gençlik, şehrin yönetimini Hong Kong'u "Tek Ülke, İki Sistem anlaşması"na bağlı kıldığından dolayı suçlamak için yanlış yönlendiriliyor.

Eşit Olmayan Bir Sömürgecilik Antlaşması

Hong Kong, çalınmış bir kent. Pearl Nehri ağzında Güney Çin Denizi'ndeki bu gözcü derin su limanı, Güney Çin'deki bu önemli su yolu, 1842'deki Afyon Savaşları'nda Britanya tarafından ele geçirildi. Britanya ile 1980'lere kadar süren pazarlıklar sonucu İngilizler, Çin Halk Cumhuriyeti'ne başka bir eşit olmayan antlaşma dayattılar.

1997'de Hong Kong'u, Kowloon'u ve Yeni Yerleşim Bölgeleri'ni ÇHC'ye resmi olarak yeniden kazandıran "Tek

Ülke, İki Sistem" anlaşması altında Britanya ve Çin, "önceki kapitalist sistem"i 50 yıllığına yerinde bırakma konusunda anlaşılabilir.

Emperyalist istila ile çalınan toprağı üzerinde egemenliğini yeniden sağlayan Çin, gelişme için fonlara da ihtiyaç duyuyordu. Asya'daki paranın çoğu, Hong Kong'taki banka sisteminden geçiyordu. Böylece Çin, 1997'de daha önce gelişme fonları oldukları reddedilen yatırım fonlarının Çin'in %95'ine transferini istikrarsızlaştıracak yumuşak bir geçişe ulaşma konusunda endişeliydi. 1949 muzafer Çin Devrimi'nden bu yana, Çin yatırımlara uğramış ve Batı yatırımlarına ve teknolojisine ulaşması engellenmişti.

ABD ve İngiliz emperyalizmi, eski sömürge üzerinde ekonomik kontrollerini devam ettiren 1997 imtiyazının tüm avantajını elde ettiler. Onların umudu, geçmişte olduğu gibi Hong Kong'un Çin içine uzanan bir ekonomik savaş koçbaşı olarak hizmet etmesiydi.

Umutları gerçekleşmedi. 1997'de Hong Kong'un gayri safi milli hasılası, Çin'in gayri safi milli hasılasının %27'siydi. O şimdiki, sadece %3 ve giderek düşüyor. ABD ve İngiliz engellemelerine rağmen dünyanın en büyük bankaları şimdi Çin'de ve bunlar, devlete ait bankalar.

Kapitalist sınıfı, Çin'in inanılmaz büyümesinden daha fazla şaşırtılacak olan ABD'deki en büyük 12 Çin şirkettir. Fortune 500'ün listelerinin hepsi devlete aittir ya da devlet desteklidir. Bunlar, petrol, güneş enerjisi, telekomünikasyon, mühendislik ve inşaat şirketleri, bankalar ve otomobil endüstrisi (Fortune.com, 22 Temmuz 2015).

ABD şirketler gücü, ciddi anlamda, Kuşak ve Yol İnisiyatifli dolayısıyla Çin'in gelişme düzeyi ve onun uluslararası ticaret ve yatırımdaki gelişen pozisyonu tarafından tehdit ediliyor.

ABD, İngiltere İşbirlikçiler Ağ İnşa Ediyor

Britanya ve Çin "Tek Ülke İki Sistem" anlaşmasını imzaladıkları zaman Hong Kong'taki tüm yabancı müdahaleler ve sömürgeci iddialar bitti zannedildi. Tüm egemenlik Çin'e geçmişti.

Bununla birlikte, Hong Kong'un devrini engellemek için imzaların sonrasında ABD ve İngiliz çabaları başgösterdi. Egemenliğin devrinden hemen önce, Britanya aceleyle 150 yıllık atanmış görevlilerden sonra, hala büyük ölçüde atanmış olmasına rağmen kısmen

seçilmiş bir hükümet kurdu. Aceleyle sadık işbirlikçilerinden siyasi partiler kurdular ve bunlara para temin ettiler.

Milyonlarca dolar açık ya da gizli yollardan, koruma altındaki sosyal servis örgütlenmelerinin tüm ağlarına, siyasi partilere, medya ve sosyal medyaya, öğrenci ve gençlik örgütlerine ve Çin'e ve Çin Komünist Partisi'ne desteği kesmek için oluşturulmuş işçi sendikalarına aktıldı.

Hong Kong Sendikalar Konfederasyonu, İngiliz desteği ile ABD Ulusal Demokrasi Vakfı'nın fonlarını alıyor. Çin'in tamamında "demokrasi yanlısı, bağımsız sendikalar" kuruyor. HKSK, 1948 yılında kurulan ve hâlâ 410 bin üye ile en büyük sendika olan Hong Kong Sendikalar Federasyonu (HKFTU)'na karşı çıkmak ve onun önünü kesmek için 1990 yılında kuruldu.

HKFTU, işçilerin haklarını korumak için İngiliz sömürge egemenliği altında yıllardır acımasız baskılarla karşılaştı. HKFTU tarafından örgütlenen bir grev, İngiliz sömürge egemenliği tarafından bastırıldı. Grev, plastik çiçek fabrikasından toplu işten çıkarılan işçiler tarafından şehir genelinde bir ayaklanmaya dönüştü. İngiliz sömürgeci otoriteleri, ayaklanmayı sert bir şekilde bastırdı; 51 kişi öldü, yüzlerce yaralandı ve kaybedildi. HKFTU, Çin'i destekliyor ve gerici gösterilere karşı çıkıyor.

NED Fonu = CIA Desteği

Allen Weinstein, NED'in bir kurucusu, 1991 yılında Washington Post'a "Bugün bizim yaptığımız bir çok şey, 25 yıl önce CIA tarafından örüldü bir şekilde yapıldı" dedi (21 Eylül 1991). NED, onbinlerce yanlış yönlendirilmiş, idealist ve yabancılaşmış genci sokaklara dökme kapasitesine sahip yasadışı örgütlenmeler

leri ve sosyal örgütlenmeleri parasal olarak destekliyor, koordine ediyor ve silahlandırıyor.

NED, Ford, Rockefeller, Soros ve diğer bir çok şirket kuruluşları tarafından parayla desteklenen her mezhepten hıristiyan kiliseleri ve pek çok İngiliz kuruluşları Hong Kong'taki bu düşmanca, yıkıcı protestoları yöneten ağır arkasındadırlar.

NED, Hong Kong İnsan Hakları Hareketi'ne, Hong Kong Gazeteciler Derneği'ne, Yurttaş Partisi'ne, İşçi Partisi ve Demokratik Parti'ye servet aktıyor. Bunların hepsi, gösterileri koordine eden Sivil İnsan Hakları Cephesi'nin üyesi.

NED'in Çin'deki bu rolünü gizlemek giderek güçleşiyor. Aleksander Rubinstein, "Amerikan Hükümeti, Sivil Toplum Örgütleri, Hong Kong Suçluların İadesine Karşı yapılan Protestoları parasal olarak destekliyor" diye bildirdi (mintpressnews.com, 13 Haziran).